

سنگت تراجم

اينمل فارم

Animal Farm

(Novel)

By: George Orwell

Balochi Translation: Dr Ali Dost Baloch

Copy Rights @ Sangat Academy

Sangat Translation Series # 11

"Animal Farm" By George Orwell

Translation : Dr Ali Dost Baloch

اینمل فارم

گذار

سجین حقوق سنگت اکیڈمیء ناما محفوظ انت

سنگت تراجم 11

کتاب: اینمل فارم

نوشتہ: جارج آرویل

رجانکار: ڈاکٹر علی دوست بلوچ

چاپ: 2016ء

بہا: 150 کلاہار

نوشتہ: جارج آرویل

رجانکار: ڈاکٹر علی دوست بلوچ

چاپ ڈسٹنگ:

سنگت اکیڈمی آف سائنسز

بہاہ جاہ:

سنگت اکیڈمی

206، مری لیب، فاطمہ جناح روڈ، کوئٹہ۔

فون +92-81-2843358

email:Books@sangatacademy.net

Web: www.sangatacademy.net

سنگت اکیڈمی کے نوٹ

اینمیل فارم سنگت اکیڈمی کے پکرو نظریہ کے باز خلفیں ناولے۔ بلوچی زبانہ اندرا ترجمہ کے ٹوک مہ ویشیں تو ماہچہر چاپ نہ ٹخت۔ میں اے مئے گناہیں وہ ہمیش مئے ٹو امیں وہ ہمیش۔ بس بلوچی زبان سیالانی اگھاکم سیال مہ وی۔

بے کاریں دوستاژہ بھڑیں دژمن جوانیں۔ جارج آرویل ء ڈولیں مخالکے تیغ نیامتے۔ اشی ہے ناول لٹریچرہ اندرا یک ماسٹر پیسے۔ فلم ٹہیشی چکا، ایوارڈر سنگتی۔ او اے ناول سجہ ایں مزائیں زبانوں ترجمہ پیسہ او ملینانی حسابا بہا پیسہ۔ ہے ڈولیں ادبی شاہ کارے بلوچی ترجمہ مہ وی تو طلکے ناں۔ بل کہئی آئیڈیا لوجی بھیریں یا نہ۔

ڈاکٹر علی دوست سنگت اکیڈمی کے ممبر نہ ایں، بس وٹ وگوشان چہ نہیں۔ مادہ باز نہ چہیتہ۔ بس، کتاب و قلم اگوں سنگتی کے مطلب، گوں سنگت سنگتی ایں۔ کتاب اکیڈمی، قلم اکیڈمی کے مطلب، سنگت اکیڈمی ایں۔

علی ء باز جوانیں ترجمہ اے کہہ۔ بلوچی کے چنگلوری دروشم کارمرز کشی، جاگے منی صلاح منٹو لفظے بدل کٹی، جاگے چٹ گہہ گیر بیٹو انکار کٹی۔ مس وہ آ نہی دل نہ رنجیتہ۔ گڑہ وہ اے

ندر

ہما ہانی ناما کہ
پہر ژنئے تالا نیا
جہد کنگا ینت

ترجمہ اندرا کوشیش پیشہ کہ ہمزہ گھٹ بی اُنت، بلوچی ے دراہیں دروشم و لہجہ گزر بہت او گرانیں لفظ آسان کُغ بہ بہت۔

ہے کتابا ترجمہ وٹا پُنگ و پروفہ جنجال ہمکھر باز کثہ کہ من و علی ہیج بر شوشتہ نہ خونوں۔ بلے نیٹ ہمیشیں کہ شے دستائیں۔ نیں کتابیں او شمائیں۔

منی دانک

نامداریں انگریز ہشتہ کارو گدارنولیس جارج آرویل ے نامداریں گدار ”ایمنل فارم“
ہما گدارنت کہ تنگہ کروڑانی حسابا چھاپ و شنگ بوتگ۔ اے گدار ے تہا انسانانی وت ماں وتی
گر وچیل و دژمنی ے راجنورانی زبانادرشان کنگ بوتگ۔ ایٹی ہوار گدار ے دراہیں کارستاں وتی
کرد باز جوانیں وڑے ے پیش داشتگ اُنت۔ کہ میان استمانی و مزنیں تاکتانی گر وچیل چہ ڈولا و
چے رنکا دیما کاینت۔ اے گدار 1945 ے چھاپ بوتگ و ایٹی ایوارڈ و ہم گپنگ۔ اے گدار و
گدارنولیس ے پکرے سرا ایراد گرگ بوتگ و دیما ہم بوت کنت۔ بلے چوش کہ اے گدار بازیں
زبانانی تہا رجانک کنگ بوتگ و مے مول مراد ہم ہمیش اُنت کہ میان استمانی لہزا نکا بلوچیا رجانک
بکنین۔ پرے مانز اما اے گدار پہ رجانک گچین کنگ۔ جہد ہے بوتگ کہ گدار، گدارنولیس و گوں
بلوچی زبانانصاف کنگ بہ بیت۔

اُمیت اُنت کہ اے گدار شمارا دوست بہت۔

ڈاکٹر علی دوست بلوچ

شال، بلوچستان

ل ط

11	سری در
20	اولی در
26	دوہمی در
29	سیمی در
36	چاری در
42	پنجمی در
51	ششمی در
59	ہتھی در
70	ہشتمی در
83	نہمی در
93	دہمی در

وریمانی چکا نشکنت -

کھڑکھڑکیاں، او، کہنی پڑاں کڑکیناناں چھرا نی چکا نشکنت - میس و گوخ سورانی مسکا
جھکنت او، رومست شروع کیش - ناگنہ والا میں دو میں اسپ، باکسرا وکلوور، وٹی بوڑو میں سر مہاں
خیال اگوں ایر کنگے شمت کہ ہماں مہ بی کہ کاہانی اندرا کستریں جانا ورے بی او آنہانی شیرامہ یے۔ کلو
وریک زرنگیں ماٹ گھاڑیں مازنے اٹ کہ نیام تانخی عمر ار سغایت۔ آنہیا وٹی چیارمی زکارند بچروٹی
اولی دروشم داشتہ نہخت۔

باکسرمزں جسہ این جانا ورے اٹ، گوکش کہ ہڑدہ بالشت (گراٹ) بڑز، او عا میں دو
زریانہ کچا طاقت ور۔ شمپہ سرا رغا سپیش لیکے چوبے وقوفیں صورتے دینے ٹی۔ او اصلا مں آں اکھر
زیات پوہ و سر یہال نہ بیٹ۔ بلے ژہ وٹی پختہ این کرد، او کارے بلا میں قوتہ سبہا ہر ہندے آنہی
عزت کنگ بیٹ۔ اسپاں رند سپتیں، بوز، موریل آ تکہ، او لاغ بچمن۔ شمن فارمے کلاں ژہ کہنیں
پیریں جانا ورٹ، او باز زہروڑی۔ آنہیا کزہنی ٹوک کٹ، او کہ کٹی تو آں موڑی سریک دل
شوشیں گپے بوت..... مثال، آنہیا گوشت خدا یا دمب مناں مہسکانی ریسعغا پہ داغ پروزوتاں میں
دُمب پش کپتہ میں مہسک۔ آں فارمہ اندرا جانا ورائی لافا یک و تینایت او پچر نہ کنڈی۔ اگاں
شمانہیا پول کٹے کہ پچے نہ کندے تو آنہیا گوشت کہ ادا کنڈی چیزے نہ غنڈا عا یاں۔ گڑہ وہ گلہ اگھانہ
مناناں، آں باکسرا گوں باززدیک اٹ۔ دوینیاں یک شنبہ روشہ پچیا مسکا کسا میں باندا اندرا بے
ٹوک تورا اورا یا چڑت۔

دو میں اسپانی آغ و نند غاسزت رند آنی مرگہ پوری، کہ سچلیا وٹی ماٹ گار کیش، فارما
آ تلکنت او اے گنڈ آں کنڈ پنچیں جاہے پولغایت انت کہ اوذا کس مہ لتاڑی ٹش۔ کلو ورا وٹی
زور انجیں اگھی پاذاں گوں آنہانی چیاریں کنڈاں گوکش کہ یک دیوالے ٹاہینتہ، پوری اشی اندرا جالو
بھیرا پترنت و یکدم و ہاوشکنت۔ آخری ساہتا سفیشیں سنہرا میں بود لائیں ماڈن موٹی مسٹر جوزے
واڑا پروشانا شکرے لمپے جانا ناں مزں شانیا گوں آ تکہ۔ آں دیوی لائنا آ تکہ او وٹی گڑدے سہتیں
چٹانی سر یگا لگ اٹ، کہ بلاں آنہی گٹہ سہریں ر بنا ہر کس بہ گندی۔ کلاں ژہ آ خرا پشی آ تکہ او ہر

سری در

مسٹر جوزا، شفا کڑانی کڑی بندتہ کٹہ بلے نشہا اکھر ڈب اٹ کہ مزں مز میں ٹنگانی بندکنغ
شمشٹی۔ دھریں جنو میں لالینہ روژنائی دائرہا گوں آنہیا حاویلی پارکٹہ او پدی دروازغہ چکا وٹی
بوٹ کشتو چغل داغنتی، وٹار پہ بیرہ گلا سے کشتی اوختہ پلو اڑتہ کہ زال پیشا ژہ خرکناں جغاشی۔
وختیکہ واب جاہے چراغ مڑتہ تو جانا ورائی واڑے اے سرا بگرداں آں سرا، یک سر پڑ
اوچ و تاگے ودی بوت۔ روشا اے ہبر ہر پلو اتالان اٹ کہ پیریں مچر بزاں نیم سفیشیں نریں رسترا)
سوزا) پیشی شفا یک عجیبیں وابے دینگ او آنہی خواہش اٹ کہ ہمے و ہاودوہی جانا وراں دہ چکی۔
فیصلہ بیٹہ کہ ہر وختیکہ مسٹر جوزا درابرو، سذتی آں گل بایدیں مز میں واڑا مچ پیٹ۔
جنا ورائی فارمے ہمک جانا وراں پیریں میجرے (آنہی چکار گوں ہمے ناما ات بلے
آنہی اصلیں نام ونگنڈن بیوٹی ات) عزت گٹ کہ شہوتی وابے و ہدا یک کلا کے دیگ او اے
اٹکلنگ بہ بیت کہ آچے کشیت۔

جنا ورائی فارمے یک گنڈے آ یک بڑتریں پلیٹ فارمے چکا میجر وٹی ریم وکاہے
گدیلا چکا مک ات اوشتیا یہ، یک لالینے شیرا کہ یک چھرے آٹکلٹیا یہ۔ آنہی عمر دوازده سال ات،
سجلاں درو کا دوری پیغہ، بلے دائرتی مزں شانیں سوزے مانا غایہ۔ آنہی دیما ژہ گشے عقل مندی او
ہمدردی دروشمے پیدا غایت۔ آنہی مود تراشگ پچر نہ بوتگ اتنت۔ باز پیشا ژہ دوہی جانا ورائی
آ ہگ بنا بوتگ ات او آں وٹی وٹی جاہاں بندان اتنت۔ شہ درستاں ساری سے کچک آ تلکنت۔
آہانی نام اہنت: بلو نیل، جیبی، او، چنچر۔ ایٹاں رندر ستر آ تلغاں او پلیٹ فارمہ دیم پہ دیما کاہ

وختہ ڈولا گرم تریں ہندہ پولغا پہ چم اگلو آنگوشانک دانشت - او آخرا وثار باکسرا وکلو ورہ نیا ما گھو ساژنوشہ - آں اوذا میجرے پیلویں تقریرہ نیا ما خرخرہ توارا کشغایث - آنہیا مچی ے یک ٹوکے دہ اش نہ کثہ کہ آں چے گشغایث -

نیں دراہیں جانا ورتکشت، بیدژہ (لاؤئیں لافونیں) موسسا، کہ پشتی درواژگہ پھٹا وھاوٹ - میجر کہ دیشہ کہ گل اکا بیانشغنت او آنہی ٹوکے گوش دارغا ودار یگنت تہ آنہیا کانگھار وکٹو وٹی گٹ صاف کرت او بندات کت:

”سگتاں - شہا ہاں عجیبیں وابہ بار ہا اولاش کثہ کہ دوشی مس دیشہ - بلے مس ہے وابہ مجالسہ دروکا پندہ کتاں - ساریا مس دگہ چیزے گپ کنگ لوٹاں - منی خیالیں، سگتاں کہ مس دیدہ گوں شتا زنگ بوت نہ کتاں - او مرگا پیش مس وٹی فرض گتواں کہ ہماں پوہی کہ مس حاصل کثہ شتا چخبانی - من مزنیں عمرے گواریتنگ - مناں وٹی آخڑہ اندرا ایکا وپیتا چار وپچار کثغے باز وخت رستہ - او مس گونشتہ کتاں کہ مس اے گل زمینہ چکا زیندہ بار و اجوانیا سر پداں - ہے پیا اے دنیا ہا ساژنی ایں سجا ایں جانا وروانی بار ہا ہم - ہے درگتا گوں شتا گپ کثغ لوٹاں -

”گڑہ سگتاں - مئے زیندہ چی اے؟ - بیائیں اشی بار ہا مجالسہ کتاں - مئے زیندہ ڈکھ و پور ہاتی ایں نے، او گونڈیں - ماودی بوں، مارچھرو ہمکنس وراک رسیت کہ مازنگ بوت یکنیں - او مئے اندرا ہر کسے آ کہ توانے است تو شتا نہیا ناغے آخری اہمہ داں کارگرگ بیت - او وختیکہ مئے کارا مدی ہلاں بیت گڈا مارا نترسی آ گوں قصابہ دستہ دینت - انگلینڈہ جانور یک سالے بوہگارندوشی او آرا مئے معنا ہاں ہم نہ زانت - انگلینڈہ اندرا ہج جانور آزاد نہ ایں - جانا ورے زیندہ ڈکھ ایں، غلامی ایں - ہمیشیں راست -

”بلے اے چھڑو قدرتہ نظامہ بہرے چہ؟ - اے اے سببا ایں چہ کہ مئے وطن اکھرنیز گاریں کہ وٹی مخلوقہ جو ایں زیندھے دیغہ طاقتہ نہ داری؟ - نہ، سگتاں! ہزار دھکانہ - انگلینڈہ ڈغار پہ کشارا باز جوانیں، اشی موسم جوانیں، اے وٹی چکا آبادیں میں ایں جانا وراں ژہ باز زیات جانا وراں لاف داشہ کنت - مئے اے یکلیں فارم یک درجنے اسپ، گیست گونخ او صدانی حسابا

میشاں پالشہ کنت ہے دراہیں ساہدار گول عزت و آسود گیا زیندہ گوازینتہ کثت کہ اے وختا آنہی بار ہا فکر ہم کرتہ نہ کنیں - گڑہ بیچے ماے رنگیں و بیلی ایں حالتانی اندرا وں؟ - اے خاطر ا کہ مئے پور ہاتے دراہیں پیدا ورا انسان شتا برنت - ہمیشیں سگتاں، مئے دراہیں ڈکانی سبب - یک سپے، او آنہیں ”مردم“ - مئے اصلیں دژمن مردم ایں - مرد ما ویرکس، لگھڑ و خواری ژہ بن وینتہ ہلاں بنت -

”مردم ہماں واحدیں مخلوقیں کہ پیدا ورا کثغہ بغیر گزرہ کنت - نہ آں شیر ذنت نہ کہ سپیدگ - آں پہ • نگارہ چکغا باز نا تو انیں - آں تجگا ہمکر سستیں کہ کرگوشکے گپتہ نہ نخت - گڑہ وہ آں سجا ایں جانا وروانی حاکمیں - آں آنہاں کارہ کتا کئی، پدا آنہاں ہمکنس کم وراک داٹ کہ بس آزندگ بوت بہ کنت اوژہ گونامہ مرنت - او دگہ ہرچی کہ پشت کپیت آنہاں گوروت داری - مئے پور ہات ڈغارہ کیڑی، مئے سغن اشیا پابہ دینت، او گڑہ وہ گور ما مئے پوستا سواد گہ بچ نے - شتا گونخ کہ منی دیما شتیا انت، شتا گونستغیں سالہ چکنس ہزار گیلن شیر داشہ؟ - او ہماں شیر شتغت کجا کہ ہما ہاں شمنے روز محکم وز رنگ کثت - ہے شیرانی ہر ترنپ مئے دژمنانی گٹہ سر اراشتہ - او کٹراں شتا؟ - اے گونستغیں سالہ اشوا چکھر آ نو ایر کثہ؟ او شتا ہاں چکھر آ نو پوری دیغا داں بچتغت؟ - باقی دراہیا جو جزا و آنہی مردمانی واسطازر کثغہ مار کثیا شتغت - او، تو بگش کٹور! تئی کثغیں چیا ریں گڑغانی چے پیشہ کہ تئی پیر ہا کمک و دل و ہشی بیثت؟ - گل، سالہ عمر ہا بچٹیا شوشکے حیثت - تہ نہیں آنہاں دوار بچر دیشہ نہ خنے - تئی چیا رسالہ زکائی، او ڈغارانی سر پور ہاتے ترا چے مزرستہ، ابدژہ یک آخڑ او مقرر ایں راشا؟ -

”حالانکہ ما خواریں زندے گوازینتا وں، گڑہ وہ پیلویں زیندہ نصو نہ دی - مس وٹی جندہ واسطہ آہ و زاری نہ ختاں، اے خاطر ا کہ مس بخت والا یاں ژہ یکے آں - مس دوازدہ سالے غاں او منی چکانی کساس شہ چار صد اگیش ایں - اے رستر (سوز) ے قدرتی عمر ہا ایں - بلے ہمک جانا ورا آخرا غالمیں کاڑچہ دیما روغی ایں - شامنی دیما نندو کیں ورنائیں رستراں، یک سالے اندر اندرا بوراناں ساہہ دینت - ہے بہمنائیں ساعتا مار گھلاں روغی گوخاں، سوزاں، مرگاں،

پساں کلاں۔ حتی کہ مازن و پینگاں دہ گہہ تریں بخت نے۔ تہ، او باکسر ہر وختیکہ تئ
استوریں گوژدکم طاغوت بنت، جوز ترانا کارہ این اسپانی کٹو خہ گول شوٹکی، آں تئ گژد نہ بری اوترا
روباہہ شکاری این پینگاں پہ گرازی۔ پینگانی چے بی؟۔ آں کہ پیر بنت و دتانش رشقت، جوز
آنہانی گژدناں مزینیں سنگے بندی اونز بخیں اوٹخہ چغل دا۔

تو گڑہ سنگتاں! اے ٹوک گیئیں چہ کہ مئے اے زندئے سجہ این ڈکانی ہنزہ انسانئے ظلم و
زورانی این؟۔ بس انسانا ناہہ جانا چوڑا کیں، تو مئے پورہاتے کٹو مئے جندئے بیٹ۔ یک شغہ اندر
اندراما بھا گیا او آ جو پیٹہ بوں۔ گڑا ماراے ردا چے کنگی این؟ پر چہ مارا انسان ذاتہ بادشاہی چہی کنگا پھ
روش وشف، روح و دلا گول جہد کنگی این! سنگتاں پر شامنی کلہ ایشیں: بغاوت!۔ مناں سائیں کہ
ہے انقلاب کدیں کیت۔ اے یک ہفتہ اے اندرہ دہ پیٹہ بی او صد سالہ اندرادہ۔ بلے من اے گپہ
ہے ڈولا پکاں چو کہ وٹی پا زانی شیرا اے ککا پکوئی گند غایاں، کہ انصاف زیٹ یا دیر، کنگ ضرور
بیٹ۔ سنگتاں وٹی جہاں، ہموذاک کیں، داں وٹی دراہیں سر تلغیں گونڈیں زیندہا!۔ ایشا زہ دہ
لازم ایشیں کہ منی ہے پیغا ما وٹی آ وٹخیں پذیریشاں (پدر سچاں) دیا ناں براین۔ کہ بلاں آ وٹخیں
نسل ہے جہدا بر جاہ داراں داں سو با۔

”اویات بدارت سنگتاں! شمنے فیصلہ بایدریں پچر زور مہوی۔ بچہ دلیلے بایدریں شمار بے
راہ مہ کت۔ اے ٹوکا پچر گوش مہ دارت کہ کسے شمار گشی کہ مردم و جانا و رانی مفادیک انت، یا اے
کہ یکے خوشحالی دگرے خوشحالی این۔ اے چٹ دروغنت۔ انسان بغر زہ وٹی مفاداد کہ بچہ سہدارے
مفاداد نہ غندی۔ او مئے جانا و رانی اندرما بایدریں پیلہ این کیوئی بہ بی۔ جدو جہدہ تہا پیلہ این سنگتی۔
دراہیں انسان دُژمن۔ دراہیں جانا و سنگنت“۔

ہے و ہدامزین کو کار و چکائے بنا بوت۔ میجرہ تقریرہ وختا چار مزین مشک شہوتی کونڈاں
ڈنادرا آ تلغنت او آ نہی ٹوکاں اش کنگا اتنت۔ ناغماں پینگانی نغاہ اشانی سرا کیتہ، او اے چھڑو وٹی
کونڈانی پلوا آنہانی شیوشٹ کہ آنہانی زیندہ بچہ۔ میجر اوٹی پاڈکٹو آں چُپ داغنت۔

”سنگتاں“ آ مہیا گونہتہ ”ایذا یک گپے بایدریں گی ایشغ بہ بی۔ اے جنگلی مخلوق بزاں

مُشک و کرگشک مئے دوستت یا دژمن؟۔ بیائیں ہمشی سراوٹ بہ کنوں۔ مس شہ اے مچی آ بخت
کناں۔ چے مشک مئے سنگتاں؟“۔

ووٹ پیش۔ مزائیں بہرامتہ کہ مشک سنگنتت۔ چھڑو چیارووٹ خلافا آ تکہ۔ سے بینگ
او یک پیشی، کہ پڑا سما کیتہ کہ دوئیں نیرگا ووٹ داٹیش۔

”مناں چیزے دگہ ہم گشغی این۔ مناں یک ٹوک دورندا کنگئے عادت ئیں۔
شما مردم او آ نہی کارو بھیراں گول وٹی دژنیا کیو گیراں۔ دو پا زانی ہر چیز دژمنیں۔ چیار پا زانی او
، پروالی ہر شئے دوستیں۔ اے دہ گیراں کہ انسانا گول جنگلہ وختا ما بایدریں آ نہی گھاڑا مہ ذوں۔ حتی
کہ اغرما آ نہاں پروش دوں ہم، ما آ نہی عادت و عیباں نہ زیروں۔ بچہ جانا ورے لوغے اندراندہ
ساہڑی، اولخیف و گندلاں نہ فسی۔ گداں گرہ نہ خت، شرابہ نہ واڑت، تمباک نہ کشیت، زڑہ دستہ
نہ لائی، او واپارہ نہ کنت۔ انسانہ دراہیں عادت بذی البغنت۔ اوکلاں زیات اے کہ بچہ جانا ورے
وٹی جانا ورہ سراظلمہ نہ خت۔ نزور بہ بنت یا دوری او توانا۔ چالاک بہ بنت یا سادہ، ماکل براٹوں۔
بچہ جانا ورے دوہی جانا ورہ ہوناں نہ ریشی۔ دراہیں جانا وریک و برابرانت۔

سنگتاں نول من شمارا وٹی گونستغیں شپے وا بے بارواگشاں۔ بلے من وٹی اے و ابا شتری
یے سرادرشان گرت نہ کیں۔ اے وا بے تہا ہما و ہدئے دنیا انت کہ ایشی تہا انسانے نام و نشان ہوں
پشت نہ کیت۔ بزاں اے دنیا شہ انساناں پاک انت۔ بلے ادا مناد گہ گپے یات اتک کہ من آ را
بے ہیال کرتگ ات۔ گپڑے روچاں ساری و ہدیکہ من یک خنزیرے اتاں گڈا منی ماس او ایند گہ
خنزیراں (سور) او اریا یک کہنیں سوتے جنگ ات۔ کہ آ نہی یگا سے بندو سوتے ترز آ ہا نایات ات
آ ترز منا ہوں یات ات۔

بلے افسوز کہ باز و ہدا ساری من بے ہیال کرتگت۔ ہے ترز گونستغیں شپے و ابا منایات
اہت۔ یکا ترز نہ بلکنا سوتے بند ہم منایات اھنتت۔ منا باور انت کہ اے سوت باز و ہدا ساری جنا
وراں الما جنگ و سینہ پہ سینہ جتا و رانی پدر سچاں سر بوتگ۔ من ہما سوتا شمارا ایشکنا نیناں سنگتاں۔ من

پیر بوتگوں۔ منی تو اہوں شرنہ انت۔ بے ودیکہ من اے سوت وائے ترزا شمارھیل دین گڈاشا ایشرا
وت شرت گرت کن ات۔ اے شیرے بن گپ انت

”انگلینڈے قابل نفرت انسان“

پیریں میجر اوتی گٹ ساپ کنانا سوت بنا گرت۔ چوش کہ آ نہی گٹنگ ات کہ آ نہی
تو اشرنہ انت بے آ نہیا اے جوانیں وڑے آجت۔ آ نہی گالوارے تھا، تن پد رات۔ گوں سنگینی
وجیرتا:

”انگلینڈے عالم نہاراں“

شیطاناں انگلینڈے، نہاراں آئر لینڈے

ہر جا گے نہاراں

اٹکنٹ شامنی اے

وشیانی ٹوکاں

پوشیانی روچاں

اے زوت بیت یادیرا

آودکیت انت ام

چچی کنت وش نیتکاں

پھلیں زمین انگلینڈے

نہاراں ہو چچی آ بیت

پاداں گوں اے لتا ٹگ

در کفنت پونزے لانینگ (لانٹو)

ایر کپیت بار بڈے

پالام بیت بلاں ہم

چا بک جنوک نہ ماننت

غلہ ہجہ وکاہ ہٹکلیں

کاہ وکدیم وکا جا

آروچا ہرچی مے بیت

در پشیت انت انگلینڈ

آپے چوشیشگا بیت

سارتیں سمین کشیت

وہدیکہ باں ما آجو

آروچے واستاماکل

جہد و جفا ہاں کٹھاں

چونائی بچارے

آروچاں مانہ مانیں

گوک، اسپ قاز و مرگ ہم

جہداں باں آجوتیے

شیطاناں انگلینڈے، نہاراں آئر لینڈے

ہر جا گے نہاراں

منی گپاں گوش بدارت

تالان کن ات اے گپاں

پہ آدکین و شیں روشاں

اے سوتے جنگا ہور دراہیں جنا ورائی تھا یک جوش و جذبگے ودی بوت۔ دنیگہ میجر
سوتے گڈی بند نہ جنگ اتنت کہ دراہیں جنا وراں سوت وت جنگ بنا گرت۔ بے وکوبیں جنا ورا
ہوں طرز سوتے شعرانی گیگانی بنا گرت۔ آہانی تھا ہما کہ شیوارو چالاک اتنت چوش کہ سوز و کچک
، آہاں لہتیں منغانی تھا پور ہیں سوت یات گرت۔ پدا بنداتی جہدارند جنا ورائی بند جا ہے دراہیں

جناوراں گوں جو شا ”انگلیڈئے ظالم نہاراں“ جئج بنا گرت۔ گوشاں اے سوت باز پسند گرت۔
 پینگاں کلو زنگ بنا کرت و پریات گرت۔ میٹس و پساں مئے مئے گرت۔ اسپ ہنر کغ و شیدگا لگت
 اتنت۔ ہٹاں کیس کیس بنا گرت۔ دراہیں جناوراں اے سوت بازوش لگت۔ داں پنچ منٹاں آہاں
 اے سوت گوں دلئے میلا جت۔ اگاں چیزے آدما نابوتیں گڑہ بلکنا دراہیں شپا آہاں اے سوت
 ہے ڈولا پے جنین اُت۔

بدختیا اے کوکار و جگامسٹر جونز شہ و ابابا داکرت۔ و آنہی شہ و تہا دور گرت او شیواریا
 اوشتات۔ آرا اے ٹرس اُت کہ بند جاہا تو لغے اہنگ۔ آنہیا و تہا تو پک زرت کہ مداما آنہی و اب
 جاہے گنڈا ایر اُت۔ ماں تہار و کلیا زوتاں زوت آنہی شش نمبر کارتوس پر کرت تپنگ آس دات۔
 تپنگے چرہ دلوت جاہے دیوالاں پترتنت و جناورانی مرا گشہ بلو ہا پیا ہلاس کنگ بوت۔
 ہمک جنا ورتچا نا و تہا و اب جاہا اُت اُت۔ مرگاں ہوں بال گرت و شاہڈانی سرا
 نشتخت۔ لہیں جنا و رکاہ و کدیمانی سرانشت اُت۔ نوں پنچش زانگ بوت کہ و ابادراہیں جناورانی
 بند جاہ و تہا امبازاں زرتنگ ات۔

اولی در

تنگہ سے شپ گولتنگت کہ میجر او ہاوی آساہ داشہ۔ آں بانغہ کنڈے آکل کنگ بوت۔
 اے مارچے بنداتی روج اتنت۔ آوئیں سے ایں ماہاں لکوڑی او خفیہ ایں چست و ایر بر جاہ دارغ بو
 تنت۔ شہ میجرے گشتا نکا شیواریں جناور جو انیں اثرے زرتنگ ات۔ آہاں زندگوں نوکیں ڈولے آ
 چارگ بنا کرتنگ ات۔ آہاں اے زرتنگ ات کہ بغاوت یا آشوب کہ آنہی بارو میجر اگوشنگ ات
 کدیں بنا بیت۔ آنہاں اے دہ زاننگ ات، کہ آشوب آہانی زندانہ یئے۔ بلے پداہم آہاں
 ایشرا و تہا فرضے لیکنگت کہ آہاں اشی و استاتیا ر بوگی ات۔ مہلوکنکہ یکجا کنگ و وانگ و زانگہ کار خنزیرانی
 ذمہا آتک۔ کہ آں جناورانی تہا چالاک گشگ بیشت۔ خنزیرانی تہا دہ دو جنگلی سوڑ پنچین اتنت کہ
 شیواری و چالاکیا مشہور اتنت، آہانی تہا کیے نام سنوبال اودوہمی ئے نام نیولین اُت۔ اے خنزیر مسٹر
 جو زاپہ بہا کنگے خاترا داتنگ اُت۔ نیولین یک بُر ز، پڑوریں و گرم سریں خنزیرے اُت۔ آں جنا
 ورائی بند جاہے یکیں خنزیرات کہ آنہی تعلق شہ برکشائز اُت۔ آنہی ذیادہ ہیں ہبر نہ کرت بلے آنہی
 و تہا یک جتانیں پکرے اُت۔ نیولین، سنوبالہ ڈولانہ بیٹ بلکنا یک زندگ دلیل اووش روئیں خنزی
 رے اُت۔ اے تیز و شیواریں گپ کنو کے اُت۔ آنہی کردے تہا چشمیں جہلانکی ئے نیست اُت
 ۔ بند جاہے دوہمی خنزیر گل پہ گوڑ دواریا اُت۔

آنہانی لافا یک نامداریں خنزیرے نام سکولیلر (کہنی) اٹ کہ آنہی بوت گوڑ و اُت۔
 چم جہلشکو خ، چلبلی او توار بارگ اُت۔ آبا ز شیواریں باز گپ جنو کے اُت۔ ہر وہدے کہ آنہی مشکلیں
 جیڑھے بار و اتراں کرٹ گڑا آنہیہ وٹی لنگ اے بہگ و آیمگا چریتنگ اُت، کہ آندارگ چارگے لا

نفا آت۔ مہلو نکلے گشغ ہمیش آت کہ آسیا ہار اسپت کنگئے توان داشنگ آت بزاں کہ آنہی ہرچی بلو ٹتیں کر تگ آتے۔

میجر اکہ ہرچی زماننگ آت، اے سے ایناں آترا یک پیلویں سسٹے دروشم دیانا دیما آرتغش۔ کہ آنہاں ہے انملرم (جناورازم) گوئشت۔ ہفتنگے تہا بازیں شپاں وھدے کہ مٹر جوزن واب کپنگ ات گڈا آہاں چیر اندری دیوان کرت و دوہمی جناور انملرمے راہبندانی باروا سہی و سر پدکٹ انت۔ بنداتا آں کرڈے اتحقی او بے پرواہی آ دوچار پشخت۔ کرڈے جناورانی گشگ ہمیش آت کہ گوں مسٹر جوزن او فادار بنی انت۔ پرچہ کہ آے مستر انت۔ آ مارورغ و چرگ ہوں دنت۔ آگاں آ مہ بیت گڑا ماژہ گٹر نہ مرین۔ دوہمی اے ہمیں جست ہم کرٹ آت۔ ”مے مرگارند چے بیت۔ ایٹی پرواھا ما پرچہ کنوں؟“ یا گڈا ایش کہ آگاں اے بغاوت دیما کیت انت گڑاشہ ایٹی چے پرک کیت کہ ما ایٹی حاترا کارکنیں یا نہ کنیں۔“

اے جُعتانی اش کوغا ہوکانا اے سر پدکنا نینگ بازگرا نت کہ اے پکر ”انملرم“ اے ہلاپ انت۔ شہ درستاں زیات اتحقی یے جست ہما سہتیں اسپ موتی کرٹ واولی جست شہ سنو بالاکشی کہ“ انتقالا بارند شکر رسیت یا نہ؟“

سنو بالاکوں پیسہا اے پسو دات۔ ”اے بند جاہے تہا شکر جوڑ کنگئے راہبند نیست و پداترا شکرے چے ضرورت انت۔ ترا کاہ ودان رسیت کہ ترا اشانی ضرورتیں“

”گڈا مارا اے موہ ہم رسیت کہ ما وتی گردنار بن بہ بنداں؟“

کا مرید! سنو بال پسودات۔ ”تو کہ آربن اے سراپہر بندے آغلامی اے طوق انت۔“

”اے ہبر اتو پرچہ سر پد نہ بے کہ آجوتی رہناژہ زیات دیم اوقبتی انت“

مولی آتپاک کرٹ بلے دانزنی آتسلانہ آت۔ خنزیرانا، زیاد ہیں مشکل ژہ موسسا کا تک کہ آں مسٹر جوزن اے خاص وزنیکیں مرگ آت۔ آں چڑو یک جاسوسے نہ آت بلکنا قصہ کنو کے وہ است آت۔ ایشیا ہوار آں چالاکیں رپٹو کے ات۔ آنہی گشغ ہمیش ات کہ آں ژہ یک اسرارداریں ملکنے آواقف آت کہ آرا ”شوگر کینڈی ماونٹین“ گشخت۔ کلیں جناور وھدیکہ مرانت

آں ہمودادیم دینگ بنت۔ ”اے ڈیھ آزمانا نین شہ جہراں کمیں آدیما“ موسس گشت۔ ”شوگر کینڈی ماونٹین، جناورانی جنت انت کہ اودا ہمک یک وڈا آرام انت۔ ہفتنگا ہفتیں روچاں یک شمشہ روج بیت، اودا پور ہیں سالا کاہ رودیت۔ شکر واسک باز۔ جواں جوانیں چیز است آت“۔ دراپیں جناوراناں گوں موسسا نفرت آت۔ پرچہ کہ آنہی ہج کارنہ کٹ بلے گپے بازجنگ آت۔ لہتیں جناوراناں شوگر کینڈی ماونٹینہ باروا پیسہ ہم کر تگ ات۔ خنزیرانا اے باورکنا نینگ مشکل بو تگ آت کہ اے وڈیں ہج جاگے نیست۔

آہانی سگتانی تہا اسپ اے گاڑی اے باکر، کلور تخبینی مخلص تبت۔ اے دوئیں شہ و تا ابید دگرانی گوں گپاں مشکلا سر پد بوتنت بلے وھدیکہ آہاں خنزیرانا وتی استاد من ات گڈا آہانا ہرچی کہ گو شگ بوت، آہاں وتی جگا داشت آت و داں دوہمی جناوراناں رسیت۔ اے دوئیں بند جاہا بوگیں چیرین دیواناں شہ کدی غیر حاضر نہ بوتنت و اے نظم آرا گوں گھہ جت اش۔ ”انگلینڈے ظالم نہاراں“ کہ مدامی دیوانے ہلاسی آ آہاں جنگ آت۔ نون قصہ بدل بوتگ ات۔ آشوب باز زوت و گوں ارزانیاتنگ ات۔ ایٹکس زوت و ارزانیات کہ کسی گمانا ہم نہ آت۔ گو سگتیں سالاں مسٹر جوزن یک سکیں مسترے آ ابیدیک جوانیں جناورانی پہاڑو کے آت۔ بلے لہتیں وھدات کہ آنہی جاورنگیک انت۔ آنہیا یک مقدمے آ مزین زڑے با دواتک آت و آں سک دلپروش آت۔ آنہیا گیشیں شرابے ورگ بنا کر تگ آت کہ آنہی جان سلامتی اے خاترا شرنہ آت۔ آ دراپیں روچا بڑچی (پکن) تہا یک آرام دہیں گرشنی اے سرانشت و اخبارے و نت۔ شرابے وارت و برے برے موسس آ بیڑے تہا ماں گرتگیں نانے وارینت۔ آنہی نوکر جان بڈو بے ایمان انت۔ ڈکارانی تہا حاک و دوزے راج آت۔ باناں لپائی لوٹ آت۔ شہ جر و داراں جوڑ گنگیں واڑکپان آت و جناورانا کاہ و کدیم رسنگ بند بوت۔

جُونہ ماہا کاہ پہ رونے و استا تیار آت۔ ہفتنگے روچا آ وکیں گرماگے موکلا مسٹر جوزن و لنگڈنا شت و اودا آنہی مزین شرابے وارت او پداداں یک شنبہ آ وارت نہ بوت۔ آنہی نوکران صُحبا مہلا گوکانی شیر دشتاں، جناورانا کاہ و کدیم دیگا بغیر کر گو شگے شکارا شت آت۔ گوں آہگا مسٹر جوزن

صوفیے سرادران بوت و توتی دیسے سراروتاکے ایرے کرت و وپت۔ داں بیگاھا جناوراں بچ نہ وارت
 و آہانی ہائیا جواب دات۔ یک گوکے ء شہ و توتی شاھا واڈے بورینگ بنا کرت و دوہمی جنوراں ہوں
 و تارا آ جو کنگئے جہد بنا کرت۔ اے دراہیں سُر و پُر بوگا اتنت کہ مسٹر جونز شہ و اواد پاداہت۔ دوہمی
 ساھتا آ و آ نہی چاریں نو کرگوں و توتی لٹاں دیماتنت و جنورا نا بے کساں جنگ اش بنا کرت۔ اے
 لٹ و گٹ گو کنگیں جنوراں سگ ات نہ کرت۔ اے درانہیناں یکجا و یکبارگی آ اُرش کنوکانی سرا
 اُرش کرت چونایا شہ ساری آ آہاں اے ہمیں تیاری یے نہ کرتگ ات۔ جونز و آ نہی مردمانی سرا شہ
 چاریں نیمگا لگتانی ارش کنگ بوت۔ اے جاورشہ آہانی وساڈن ات۔ جناورانی اے ہمیں ارش
 آہاں ساریا نہ دیستگ ات۔ جناورانی تھا اے رنگیں بدلی شہ آہانی زانت و فہماڈن ات۔ شہ ایشیا
 ساری آہاں ہر پیا کہ بلوٹ اتیں، جنورا نا جت اش۔ کمیں و ہدارند آہاں و تا کیلر کرت و شہ او داں
 تیک ات۔ یک ملٹے آرنڈ اہاں ہر اے سر اتنت کہ مزین دگے نیمگا روت۔

مسٹر جونزے لوگی شہ و توتی و اب جاے کھڑ کیا اے ندرگاں چارگا ات۔ آ نہی زوت زوتا
 لہتیں لٹی نیں چیزیک پیلیکیے تھا ایر کرت و آ رازرت و شہ دوت جاہا دراتک۔ موسس کرانکا ناں شہ
 و توتی جاہا بال کرت و گول آ نہی شت۔

ہے و ہداں دراہیں جناور جونز و آ نہی مردمانی داں مزین دگا پٹھا شت ات و پدا و اتر
 بوتنت و دوت جاے در اش بند کرت۔ اے پیا شہ کسے زے زانگا ساری آشوب تالاں بوتگ ات۔
 جونز شہ اواد در کنگ بوت و دوت جاہ جناورانی بوتگ ات۔

داں لہتیں ساھتاں جنوراں و توتی اے و ش بھتی زے سراہا رہم نہ بوت۔ آں شہ و ش بختیا
 گشے دیوانگ جوڑ بوتگ اتنت۔ ایٹی زے درا نگازی آہاں دوت جاے دیوالانی کرا تچا نا کرت۔
 ہے وڑ مارگ بوت کہ آ دوت جاے ہر چہاریں نیمگاں اے چارگا اتنت کہ چومہ بیت کہ او دا
 انسانے چیر انت۔ ننگ پدا آ تچا نا دوت جاے بانانی نیمگا شت انت دانکہ جونزے ظلم و جفاہانی
 پشت کپنگیناں ہلاں بکنت۔ ایٹی آ چرند آہاں و توتی دیم ہما اسٹورے نیمگا کرت کہ او دا جنورا نا بند
 کنگئے ازباب ایر اتنت۔ کہ آ اسپانی واڈے کرا ات۔ آہاں ایشر پروشت و پچ کرت۔

لگام، لائٹو، کچکانی زمزیل، بے رحیم زہم کہ شہ آ نہی جونز خنزیر و میٹا ناہنی کرتگ
 ات۔ اے دراہینا آہاں ڈکا دور دات۔

جناورانی مہار، آہا نا بند گے چیلک و لائٹو یکجا کرتنت و آہا نا آس دانتت۔ گول جغنے لٹاں
 ہوں ہے و ڈکنگ بوت و ہدیکہ جنوراں لٹ راٹچگا دیستگت آہاں شہ و توتی آ گٹے پُر اکو کارے
 جت۔

سنو بالا ہماں ربنا را آس دات کہ شہ آ نہی بہا کنگے و ہدا آ و توتی گردن و لک آ
 را سمبھتیاں۔

آ نہی و توتی ہیالانی درشانی کرت۔ ”ربن انسانانی پوشاک زانگ بہ بیت“۔ نوں ہمک
 جناور لوج بیت گردیت۔

و ہدیکہ باکسر اے اُشکت۔ گڈا آ نہی و توتی کا ہے ہیٹ (گلاہ) کہ شہ ملسکان و توتی
 گوشا نا رکھینگ زے حاتر اسراے کرتگ ات، دور کرت و آسے تہا دور دات۔

باز کتیں و ہدے تہا جنوراں مسٹر جونزے دراہیں یا تانا ہلاں کرتگ ات۔ نیولین آہانی
 سروک جوڑ بوت و دراہیں جنورا نا زرت و ہما اسٹورے نیمگا شت کہ او دا وراک ایر کرتگ ات اش
 ۔ و پدا ہمک جنورا لاپے سیر وراک دیگ بوت۔ ہمک کچکا دو بسکوٹ دیگ بوت۔ اے دمانا تچا نا
 آہاں و توتی دل پسندیں سوت ”انگلیڈے ظالم نہاران“ جت۔ آہاں دوت جاے تہا ہفت چکر
 جت و پدا و توتی جاباں شت و وپت ات۔ گول دلجمین و آرائیں و ایبا کہ اشیا پیسرا آ اے پیا بہہ
 نہ وپتگ اتنت۔ ہمک روچے و ڈا آ صحبا دیرا پادا مکت و آہاں و توتی گو سنگیں روچے سوب مندی یات
 اتک۔ آ پاداہت و تچا نا چراگ جاے نیمگا شت ات۔ چراگ جاہا ہوار یک کسانیں و ڈیا بچے
 ات کہ شہ او دا دوت جاے دراہیں ندرارگ کنگ بوت۔ دراہیں جناور تچا نا ہے چپ زے سرا یک
 کپت ات و گول روچے برمشانی تالانیا دوت جاے برادی زے ندرارگا چارگا لگ اتنت۔ ہو بلے
 آ دراہیں چیز انگتا ہماہانی ات۔ آ گندگا اتنت کہ دراہیں چیز ہماہانی اتنت۔ گول ہے ہیالا آ شہ و توتی آ
 سٹ ات و کپتت۔ شہ اے جہز ہاں آہاں نہ زانت کہ آچے بکعت۔ گشے آبال کنگا اتنت۔ آنمیں

ڈگاراواتر بوتنت گرمی ے موسمے نرم و لطیفیں کاہ وچڈ انا دپ اش جت۔ وڈگارے ویشیں بو اش بو
چنت۔ پدا آہاں ہے چیزے چارگا و استا دلو ت جاہے تر و تاب گرت۔ آدراہ ہاموش و سنگین
اتاں۔ آہانی چم کار کتگیں ڈگار، کاہ وچڈ انی ڈگار، سر سبز یں باگ، آپے تالا پ و جم کتگیں دارانی
سرا انت۔ اے یک مشکلیں و ہدے ات آہاں اے پیہیں جا و رکدی ہم نہ دیتگ ات۔ آہانا اے
بیہ ہوں نہ بو نگات کہ اے دراہیں چیز آہانی و تی انت۔

دوہمی در

نوں آہاں دلو ت جاہے نیمگا روگ بنا گرت و آنہی در واز گے دپا گوں بے تک و تواریا
اُشنا نت۔ اے ہم ہما یانی ات۔ بے اندرہ روگا آں تر گئے نت۔ کموسا ہتار ندر سنو بال و نیولین
گوں و تی کو پگانی تاکتا در وازگ پانچ کرت و دراہیں جنا و رگوں ترس و لرزا اے ہیال دارگا انت کہ
نچ چیزے شہ و تی جا گہا مہ سُریت۔ آگوں و تی پنجگاں شہ یک بانیا داں دوہمی بانا رستاں و شہ تر سا
ہلو ت اش کرت و گوں حیرانیا قیمتی چیز اش چارت انت۔ بو پ و بسترہ، ڈولدار یں آدینک، بے
در وریں صوفہ، بے مٹیں گالی، ملکہ و کٹوریہ ے وش رنگیں بُت کہ ”ڈرانگ روے“ منغل پیس ے سرا
ایرات۔ وھدیکہ آ شہ پدیا نکاں جہلا اتکنت گڈا ہے پڈ ر بوت کہ ”مولی“ گار انت۔ آ پدا باناں
پُتر نت۔ دیست اش کہ آیک ڈولدار یں و اب جاھے ے ساڑی انت۔ آنہی شہ مسٹر جو نزے
سیگا رٹھیلا یک، سبز رنگیں ربنے زرتگ و و تی کو پگا جنگ و آدینکے تہا و تا بے و کو پانی و ڈا گوں تو پیپی
نگاھاں چارگا انت۔ بُرجی خانہا در نجو کیس ہو کے رانا را آنہی چست کرت دانکہ آرا جاھی کل یکن۔
بُرجی خانہا گوں ہواریں بانا کہ آئی تہا ہیترے یک مزنیں بوتلے ایرات۔ آرا با کسرا
گوں زوداریں لگتے ے ے پروشت و دور دات۔ دگہ چیزاں آھاں دست ہم نہ جت۔ ہمودا
یکتیں دمانا آہاں یک منگ نامے منظور کرت کہ دلو ت جاہے جا گہارا ”عجاب خانے“ رنگا رکھینگ
بیت۔ دراہیں جنا وراں تپاک گرت کہ اودا نوں کس نہ ندیت۔

جنا وراں نہاری گرت۔ سنو بال و نیولینا دراہیں جنا ورا نا یکجا کرت۔ ”سکتاں!“ سنو
بال گشت۔ ”اے وھد اشش و نیم انت و یک دراہیں روچے مے دیما انت۔ شہ مروچیا ما کاھے

7- کلبیں جناور برابر آنت۔

دیوالے سرا اے بھشتہ یا پاکیں راہند ساپیں وڈے ء بھشتہ اتنت۔ ابید ایٹی ء کہ ”دوست“ ء جاگہا ”دوٹس“ بھشتہ بوتگ آت و یک جاگہے "S" ر دیں نیمگا بھشتہ آت۔ اے دگہ دراہیں بھشتہ ء سپیلنگ راست آت۔ سنوبال اے راہند انا گوں برزیز و بلندیں تو اراوائنت دانکہ درُھا بہ اشکلعت۔

دراہیں جناوراں اے اُشکلنا وتی گردن سُرینت و تپاک اش کُرت۔ آہانی تہا ہما کہ چالاک و شیوار اتنت آہاں اے راہند ہما دانا یات کرتنت۔

”نوں سنگتاں“ سنوبال گوں برزیز تو ارا گوشانا ہشکلین کاہانی سرارنگانی برش دور دات۔ ”مارا شہ جونز و آ نہی مرد ماں ساری رنگیں کاہانی کڑا رنگی انت۔ دانکہ ماہے شرپ مہ بنیں۔“ اے جاگہا سے میں گوک کہ لہتیں ساہتا ساری بازے تاہیر اتنت۔ گوں برزیز تو ارا الہان اش کُرت۔ اسلا آپست و چاریں کلا کاں دوہگ نہ بوتگ اتنت و اے پیما آہانی گوداں سک لشت اتنت۔ کمین دیر پکر کنگا رند ہنزیرا نا گوں یک بالٹی ء دیم دیگ بوت۔ آہاں گوں سوب مندے ء دراہیں گوکانی شیر دُشت آنت آہانی پادکہ آہانا ورگ و چرگا کمک اش دات، گوں سوب مندے ء وتی کارا اش کُرت کمین و ہدے تہا شیرے پنچ بالٹی جم کنگ بوتنت۔ زگریں ملائی والا شیر کہ بازیں جناورانی دپا آپ دات۔“ اے دراہیں شیراں چون کنان“ کسے ء جست کرت۔

”جونز ابرے برے کمین شیرے ورا کے تہا ہوار کرتگ آت۔ یک مرگے ء گشت۔“
”شیرانی ہرا یلہ بد بیت۔ سنگتاں“۔ نیولین گوں پڑیں تو ارا اُشت۔ بالٹی آنی دیما اوشتا۔ ”ایشانی کار بیت“۔ رنگین کاہانی ارزشت زیات انت۔ سنگت سنوبال چیزے نا چیزے کنت۔ ماہتیں ساہتا رند چارواں۔ سنگتاں نوں کاہاپورا انت۔“
پدا دراہیں جناور ڈگا رے نیمگا بھشت آنت۔ دان کہ رنگیں کاہاں بہ رکھین آنت۔ او و ہد یکہ آریگا ہاوا تر بوتنت گداہے پد ر بوت کہ اودا شیر نہ گواہیت۔

رونک بنا کنیاں۔ بلے یک دومی کارے ہم است انت کہ آراساری ء کٹھنی انت۔ ”ہوکا نا“ یات اہت کہ گوسگین سے ماہاں آہاں شہ یک کتابے ء بھشتہ کنگ و وانگ ہیل دیگ بوتگ آت کہ آرا گند و گسٹرے تہا دور دیگ بوتگ آت۔ نیولین سیاہ و سہتیں رنگے بندوبست کرت و آرا زرت و دلوت جاھے دروازگے دپاشت۔ سنوبال (کہ آئی بھشتہ شہ درستاں شر تر آت) برش زرت و فارم ء گینا راہو رادان جہلا رنگ کُرت۔

نوں اے دلوت جاہے ہے نام ایر کنگ بوتگ آت۔ شہ ایٹی ء۔ رند آدوہمی بانانی نیمگ ء بھشت آنت۔ اودے رسگا گوں سنوبال و نیولینا یک چڑندی (سیڑھی) بے زرت و مزینیں فارمے دیوالا جت و مک کُرت۔ آہاں اے ٹو کے گیش و گیوار کُرت کہ گوسگین سے ماہے وانگ و زانگاں ”ہنزیراں“ اتنملز مارا ہفت بنیادی این راہند انی تہا کماہانا گشے آرا خدائی حکمے ء درجگ داتگ و نوں ہے پاکیں راہند انا دیوالے سرا بھشتہ کنگ بیت و یک ہنجیں بدل نہ بووکیں قانودے جوڑ کنگ بیت کہ دراہیں جناور پے مدامی ہے فارمے تہا زند گوازیت کُرت کعت۔ پدا مزینیں و ہدے ء رند (ہنزیرے داستا اے مشکل آت کہ آسیڑھی ء سیرالگانا و تارا داشت بکت۔) سنوبال سیڑھی ء لگانا وتی کارے بندات کرت و سیڑھی ء چیرا سیکو نیلرنگے ڈبہار زرت و اوشتا۔ ہے پیما ہفتیں راہند انا سپینیں رنگا مزن مزینیں لہزاں گوں بھشتہ کنگ بوت۔ ہے پیما کہ آشہ سہ گز اور ہوں شترے ء سرا وانگ بوت کُرت آنت۔

پاکیں ہفت راہند:

- 1- چونیں ہوں جاورے بہ بیت، دو پادانی سرا گردوکیں مے دژمن انت۔
- 2- چونیں ہوں جاورے بہ بیت، چار پادانی سرا گردوکیں یا با تو ل والا مے دوست انت۔
- 3- پنچ جناورے گد گورا نہ کت۔
- 4- پنچ جناورے بوپ و بسترہ ءے سرانہ و سپیت۔
- 5- پنچ جناورے شراب نہ وارن۔
- 6- پنچ جناورے دوہمی جناورانہ کُشیت۔

سیسی در

آہاں کاہانی تہا کنگا مزین جُہدے کڑت چوش کہ آہید امیستگنت - آہانی جُہد و جفا
 ے مڑ نہ بوت - رتگلیں کاہانی سرا آہانی حق یک مزین سوب مندی ات - برے برے گرانیں
 کار ہم کنگ کپیت - انسانی کاراں جناور کرت نہ کنت - جناورانی تہا اے یک مزین کئی ات کہ آ
 شہ وتی سُر مَب و چنجاں از بابے گپت کرت نہ کرت - بلے ہنزیر (ہوک) باز چالاک اتنت - آ
 ہمک کارے کنگے یک نہ یک وڈے الما در گہت اتنت - اسپانی گپ دگرے ات - آ شہ ڈگارے
 یک یک انچے ء واکوب اتنت - اے گپ راست ات کہ آ کھے رونگ و آہاں جم کنگے از ماشہ
 جوز و آنہی مرماں شرتز انتنت - ہنزیر وت و انچ کارے نہ کرت اتنت بلے ہر و ہد رمانشت و اتنت و
 دگرانی کاراں چارنتنت - وتی شاہگانیں زانت و بودنا کی ے سببا اے یک قدرتی ہبرے ات کہ
 سروکی ء ہما بکنت - باکسر وکلور ورا جگ و لنگار وڈگارے کار کنگے گرانیں ساماں دینگ بوتنت تا کہ
 ڈگارالنگار بکنت - (اے ہماز مانگ ات کہ لگامے چنداں ضلورت نہ ات) کہ آڈگارے تہا گوں
 گوکاں چکر جگا اتنت - آہانی پُٹنا یک ہنزیرے ہوں گون ات کہ توارے پر جگ ات - برے
 برے آہانی توشپے ہوں کرتگ ات - چوش کہ ”شاباش سنگت شاباش“ - برے گشتے کہ سنگت کمیں
 بوشت - بزاں، ہر چوئیں کہ وھد و موئے بوتین ات - ہمک جناور گوں دلجی ء وتی وتی کاراں گوں
 گلائش ات وڈگارالنگار کتنا ہشکلیں رونگ و کاہان ء جم کزنتت - داں اے ہدا کہ بٹ و مرگ نیم
 روج ٹاکے گرمی ے پرواہ نہ کتنا اود و اودے کاراں گلائش اتنت - وگوں وتی کسان کسانیں سنٹاں
 کسان و مزین کاہانا شہ یک جاگئے داں دوہمی جاگہا برنتنت - آہاں شہ دور وچاکم وھدے تہا

کاہانی ساپ کنگے کار ہلاس کڑت - چوش کہ ہے کار جوز و آنہی مردماں زیاد ہیں وھدے تہا
 کرتگ ات - اے رندی شہ گوستگیں سالاں زیاست کاہ رستگ ات - ایٹی ابید کاھے یک بوچے
 ہوں زیاں نہ بوتگ ات - پرچہ، کہ مرگ و بٹاں شہ وتی تیزیں چماں آہانا درگیجا ناچست کرتگ
 ات - او پداچ قسے دزی ے ہم نہ بوتگ ات - ہمک جناور وتی ضلورتے ردا ورتگ ات -

اے دراہیں گرماگے موسما آہاں کار کڑت - جناور بازوش اتنت - پرچہ کہ اے پتیمیں
 وھدے آہانا اُمیت ہوں نہ بوتگ ات - آہانا وتی دپے ہمک لٹلہ یک مڑ گے داٹگ ات پرچہ کہ
 راستی ء اے ورگ آہانی وتی ات - آہاں وت و دی کرتگ ات - وتی و استا کرتگ ات -

اے شہ یک مسترے ء مہر بانیا نہ اتنت - بے ارزشتیں انسانے وڈاکہ دوہمی آنی محتاج
 اتنت - آہانی روگارند ہمک جناورے و استا مزین کسا سا وراک ساڑی اتنت - ایٹیا ابید جناورانی
 نزانت کاری ء ہوار ہوں وھد باز ات - پینک کہ آ بازیں جنجالانی آماج بوتگ اتنت چوش کہ پسکے آ
 ہگا گوں وھدے آہاں مکئی ے داٹگانا جتا کرتنت گڈا آہانا گوں وتی پاداں لپاشا نشت اتنت - ہما
 کہنیں وڈاپدا پگناھپ کتنا گواتا دات اش - پرچہ کہ آ وھد اشہ درچکاں آہانی تومے جتا کنگے، بچ
 مشینے نیست ات - بلے ہنزیر شہ وتی شیواری ء و باکسر شہ وتی مزین تاگتا ہمک کار کرتگ ات -
 باکسر دراہیں جناورانا دوست ات - آ جوز ء وھد و زمانگا ہوں یک جہد کونکیں جناورے ات - و
 نون آیکا، سہ اسپانی کسا سا کار کنگ ات - یک زمانگے ات کہ دوت جاھے دراہیں کار آنہی کرتگ
 اتنت - دراہیں کارانی ذمہ داری ہوں ہمائی ات - صحبا داں شپا آنہی ء ننگار کرتگ ات - آدمام ہما
 جاہا ساڑی ات کہ اودا زیاد ہیں جہدے ضلورت ات - آنہی کرو سارا اے ذمہ واری داٹگ ات
 کہ شہ دراہیں جناورانا ساری آرا پاد بکنت - پدا آوت ہما جاہا شٹ کہ اودا کارے ضلورت ات -
 اے چوفر ضے ڈولاشہ لس کاراں پیش کرتگ ات - ہمک جیڑھہ و مشکلیں وھدا آنہی پتو ہمیش ات
 کہ من گراں ترین جُہد اکناں - ہے عادت آنہی بجا رات -

بلے ہمک جناور وتی تاگتے ردا کار کرتگ ات - چوش کہ مرگ و بٹاں مکئی ے بچ بہر
 رکھینگ ات کہ آہانی داٹگ رونے وھدا شنگ و شاٹگ بوتگ اتنت - بچ کیسے ڈڑی ے نہ بوت

- کسے ء شہوتی راشنازیات وراک نہ زرت - مڑ و جنگ ، یکے دوہمی ء راگٹ پاچگ ، کہ کہنیں وهدا مدامی بوتگ اتنت ، نول هلاس بوتگ اتنت - ہر یکے ء وتی کارگوں وش دلی ء کرتگ ات - مولی ء صحبا مہلہ پادا آگے عادت نہ ات وائے راست ات کہ شہ وهدا ساری آنہی وتی کاریلہ دات کہ آنہی سُر مہانی تہا سنگ پستیگ انت - پشی ء ہوں کارے وڑ برے برے عجب درا بوتنت -

اے مارگ بوتگ ات کہ کارے وهدا ہشتی ء وتارا چیر دا تگ ات - آنہی ء کلا کانی کلاک گار بووگا رند ورگے وهدا یا پدا شامے وهدا کارے هلاسی ء وتاراپڈر کرتگ ات - چوگٹے ہیج نہ بوتگ ات - اے باروا آنہی عجب عجیب بہانہ کرتگ ات وگوں جوانیں وڈے ء میاوں میاوں کرتگ اتے - آنہی ہے وڈو پیا اگاں پچارے گڈا آنہی ارادگانی سراتخین نہ کنگے ہیج سبے پشت نہ کپتگ ات - پیریں شادو نہجمن ء تہا شہ آشوبارند ہم ہیج ہمیں بدلی ء نیاہنگ ات - آنہی وتی بہرے کارمدان مدانا کرتگ ات چوش کہ جوزے زمانگا کرتگ اتے - ناں کہ آنہی ء کم کار کرتگ و ناں کہ زیادہ - آشوب و آنہی آسرے باروا آنہی گپ نہ جت - وهدا یکہ آراجست کنگ بوت کہ آ جوزے روگاوش نہ انت گڈا آنہی پسو دا تگ ات - ”شادو داں بازیر روچاں زندگ مانت - اچ شامہ کسے ء ہوں مرتگیں شادو نہ دیتگ“ - دوہمی جناور اے پسو ء اٹکنگا رند کج بوتگ اتنت -

یک شنبہا ہیج کاراش نکرت - نہاری ہوں دوہمی روچانی وڈاناں بلکنا یک کلا کے ء رند کُرت اش - نہاری ء رند مراگش اڈوات اش کہ آہمک ہفتگا لٹی ات - درستاں پیش بیرک اش بڑز کُرت -

سنوبالاشہ سنورا یک سبز رنگیں کہنیں میز پوشے رستگ ات کہ آنہی سراسہ سپنیں رنگا شاہ و سُر مہب ، جوڑ کنا ناہیر کے دروشم دا تگ ات - اے بیر کارا ہمک یک شنبہا دولت جا ہے سرامک کنگ بوتگ ات -

بیر کے باروا اٹشاناں سنوبال ہے گٹنگ ات کہ بیر کے تہا سبزیں رنگ انگلستانے گلز مین انت ، وهدا یکہ شاہ و سُر مہب آوکیں وهدا جوڑ بووکیں جناورانی جمہوریہ کہ جوڑ بیت کہ انسانانی کلئیں پد ہیج هلاس کنگ بیت - بیر کے بڑز کنگا رند مز نہیں ڈکارے تہا درا ہیں جناور جم بوتگ اتنت -

کہ اودا اسمبلی بوت کہ آرا آھاں دیوانے نام دا تگ ات - اے دیوانے تہا آوکیں ہفتگے ، کارانی چارو پچار کنگ بوت و منگ نامہ پیش کنگ بوتنت کہ آھانی سراجپ و تران بوت - منگ نامہ مدامی ہنزیں پیش کرتگ ات - درا ہیں جناوراں زانتگ ات کہ ووٹ چہ پیا دینگ بیت ، بلے شہ وتی نیمگا ہیج منگ نامہ اش پیش نہ کُرت - سنوبال و نیولینا بحث و تران باز دوست بوتگ ات - بلے دوینیاں یکے دوہمی ء کدی تپاک نہ کرتگ ات - شہ اے دوینیاں اگاں کسے ء صلحے دیمآ ورتگ ات گڈا دوہمی ء ناتپاکی لٹی ات - داں اے ہدا کہ اصلاح متنگ بوتگ ات ہو - اے ٹو کہ سراسہ دوینیاں کسے ء ہوں اعتراض نہ کرتگ ات کہ باگے پٹنا ایندگہ جناورانی واستا ، یک جاھے جوڑ کنگ بہ بیت - اے گپے سرامز نہیں گپ وترا نے بوت کہ جناورانی ریٹارمنٹ کجام وهدا بوت کنت -

دیوانے هلاسی مدام گوں ہے سوتا بوت کہ ”انگلستانے ظالم نہاران“ - پشیمارند آھاں آ رام کُرت -

”ھوکاں“ یک فیصلہ یے ء درمال خانہ راتوتی بجاہ جوڑ کرتگ ات - ادایگا ء وهدا آھاں آسنے کار، دارے کار، اودگہ زانتے واستا شہ کتابے ء کمک زرتگ ات وھیل گپتگ ات - اے کتابارا آھاں شہ دولت جاہا زرتگ ات و آ ورتگ ات - سنوبال جناورانی کمیٹی ء جناورانی وھیل دینگے کارا گوں گلاش ات - آیک ندہم بروکیں جناورے ت - مرگانی واستا آنہی ”سپیدگ زیاست کنگئے کمیٹی ء“ جوڑ کرتگ ات - گوکانی واستا ”کلئیں ٹیل لیگ“ ہے پیا ”جنگلی سکتانی واستا“ وانگ وزانگی کمیٹی“ (اے کمیٹی ء مقصد مشک و کرگوشکاں شیوارکنگی ات) - میثانی واستا ”سپینیں پمزم جنز“ و دگہ بازیر گل - ایشیا ابید ہشتہ ووائے کنگے کیش کنگے حاترا جد و جد - اے درا ہیں گل وڈے ناوڑے ء نا کام بوتان - چوش کہ جنگلی جناورا نا شیوارکنوکیں کمیٹی زوتان زوت پرشت - آھانی وڈو پیچم چوہما ساری ءے وڈا برجاہ منت - ہاں اے گپ است ات کہ اگاں سخاوت پیش دارگی بوتین گڈا کہ آھاں پانیدگ الم زرتگ - ات پشی ء وانگ وزانگے کمیٹی ء و تہا ہوار کُرت و لہیں روچاں داں باز کارے کُرت - یک رندے آچھت ءے سراجوں جھٹکے ء گپ جگا ات - کہ آشہ آنہی باز

دور ہنگ ات۔ پٹی آرا گوٹکا ات کہ نون کہ کلئیں جناور دوست و سنگت بوٹگ انت و ہرچی کہ
جھٹک بلوٹیت آگول آنہی نہی یک وھوار بوت کنت، بلے جھٹکا وتی دوری برجاہ داشت۔

وانگ و زانگے کلاسار سوب مندی رسنگ ات۔ داں زمستاناھدے ء دراہیں
جناوراں ہشتہ، ووانگ ہیل کرتگ ات۔ البہ ہنزیراں شری ے سرانہشتہ گرت وونت۔ کچکاں وانگ
ہیل کرتگ ات بلے آھاں ہفتیں پاکیں راہنداں ابیددگہ جچی وانگ نہ لوٹنگ ات۔ میوئل نامیں
میشا شہ لچک آں شرتز وانگ ہیل کرتگ ات۔ آنہی برے برے شہ ہاج گاھاروتا کی ٹکرے در
کرتگ ات و بیگاھا دوہمی آنا اٹکلنا بیٹنگ ات۔ نجنن وہ ہمکنس وانگ ہیل کرتگ ہما کمرک ہنزیراں
۔ بلے آنہی اے چیز پیش نہ داشت ات۔ آنہی گشت۔ ہرچنکہ کہ من زانیں، اداوانگے لائق چچ
چیزے نیست۔ کلووراکلیں الف، ب، یا کرتگ اتنت۔ بلے دنگہ لہز جوڑ نہ بوٹگ ات۔

باکسرشہہ "D" ء دیمانہ شنگ ات۔ آ D-C-B-A گول وتی سر مہاں زمینے سرانہشتہ
کرتگ ات۔ شہ نشبتہ ء رندا شتات و آرا چارتے۔ اے وھدا آنہی گوش آنہی پٹھا بوٹگ اتنت۔ بر
ے برے، آوتی پیشانی ے پٹ سر مہتاں و جھدے گرت کہ شہ آنہی رند کجام حرف کنیت انت
۔ بلے آسوب مند نہ بوٹگ ات۔ آنہی H, G, F, E ہوں ہیل کرتگ ات۔ بلے وختیکہ اے آنہیا
یاداھتاں گڈ D, C, B, A بے ہیال بوتنت۔ پریٹکا آنہی اے فیصلہ گرت کہ اے وھدا آرا ہے
چارین لہز یات کنگی انت۔ ہے حاترا آنہیا ہمک روج یک دورندا ہے نشبتہ کرتنت دانکہ بے ہیال
مہ بنت۔ مولی ہما حرپ یات کرتنت ہما کہ آنہی نامے تھاھتنت۔ شہ در چکے شاہڈاں آنہی وتی نام
گول ڈولداریں وڈے ء ہشتہ کنگ ات۔ آنہی کرا یک بھٹلے جوڑے کرت و پداکھیں دوراھت و
آرا گول تو پٹی نگاھاں چارتے۔ ابیدگہ جناور شہ "A" ء دیمانہ شت انت۔ اے گپ ہم دیما
اھت کہ بے وکوبیں جناور چوش کہ میش، مرگ، بٹ و ہے ہمیں دگہ جناوراں ہفتیں پاکیں راہند
ہم زبانی یات کرت نہ کرتنت۔ آھر سنوبالا گول مزینیں چارو بچارے ء ایشی گیش گیواراے پیا
درگرت کہ ہفتیں راہند انا یکے ء تھا کما ات۔ براں "چار پادوالا شرت انت و دو پادوالا۔۔۔
ہراب"۔ اے ہوں گٹگ بوت کہ اے ضلوری راہند ات۔ ہرکس کہ ایشی کار بندیت آ شہ انسانانی

کسساں رکھینگ بیت۔ ایشی سر امرگاں اعتراض کرت پرچہ کہ آھانی ہم دو پادانت۔ بلے سنوبال
اے ثابت کرت کہ اے وڈ نہ انت۔

آنہی گشت "سنکٹاں مرگانی بانزل پہ دیسے بال کنگا انت، پہ ڈولدارے ء نہ انت
۔ پرے حاترا آھانا ہوں پاد حساب کنگ بہ بیت۔ مردماں بچار آھانی دست انت و ہے آھانا شہ
دوہمی مہلو نکاں جتا کنت۔ دست آنہی از باب انت کہ شہ آھاں آکلئیں شرارتاں کنت"۔ سنو
بال ء حُب زانسی گیاں مرگ پوہ نہ بوت انت بلے پدا ہم آیاں آنہی گپ من ات۔ اے پیا
دراہیں جناوراں اے نوکس قول یات کرت۔ "چار پادشر، او، دو پادخراب"۔ اے قول ہفتیں
راہندانی سرا گول مزینیں لہزاں ہشتہ کنگ بوت۔ وھدیکہ اے قول دراہنا نایات بوت گڈ ایشی
نیمگا زیات دلگوش دات۔ وھدے کہ آڈگارانی تھاوک بوت گڈ اگول برزیں توارا اے گٹھے کہ "چار
پادشر انت دو پادخراب"۔ اے قول آنہی یکیشلا کلاکانی کلاک گشتگ ات و دم برتگ اتے۔

نیولینا سنوبال کی کمیٹیاں گول بچ کسے ہدوکی ے نیست ات۔ آنہی گوھگ ہمیش ات کہ
ورناھانی وانگ و زانگ مستریں چیز انت۔ ہما جناور کہ ورننا و شیموار بوٹگ انت آھانی واستا شہ وانگ و
زانگ ء مستریں چیز بوت نہ کنت۔ پدا چو بوت کہ جھیں و بلو بل کاھانی روڈگار نہ زھگ آورت۔
وھدے کہ آھاں شیرے ورگ یلہ دات نیولین آھانا شہ ماسا جتا کرت۔ کہ آوت آھانی وانگ و
گورسے ہیالا داریت۔ کچک ے اے کتر یا نا آنہی برت و ہتیں برزیں جاھے ء ایر کرت کہ شہ
مال خانہ سیڑی ے اگاں بہ جتیں گڈ اودا رست کرت۔ آودا تہائی ء نشت و دولت جاھے دوہمی
بہرے بے ہیال کرت ات۔ آگپ کہ شیر گجا گار بوتنت، زوت آسہی بوتنت۔ اے ہر روج ہوکانی
ورا کے تہا مان کنگ بوتنت۔ نون سوپ پکنٹ انت و باگے کاھانی سرا کپگا اتنت۔ جناوراں ہے مارا
ت کہ اے درستانی سرا برابر بہر کنگ بنت۔ بلے یک روچے اے حکم دینگ بوت کہ شہ گواتا کپنگیں
دراہیں سوف یکجا کنگ بہ بنت و مال خانہ جام کنگ بہ بنت۔ کہ اودا آھوکانی ورا کے واستا کار مرز کنگ
بنت۔ وھدیکہ لہتیں جناوراں اے گپ دوست نہ بوت۔ بلے اے بے پائیدگ ات پرچہ کہ کلئیں
ھنزیر ہے گپے متوک اتنت۔ سکوی لراء دیم دینگ بوت کہ آکلئیں جناوراں سر پد بہ بکت۔

”سگتوں“ آنہی گوں برزیں تو ارا گشت۔ ”منا اُمیت انت کہ شائے نہ مارات کہ
 ہنزیراے کلیں ہبراں وتی وت غرضی وحق ے سوبا کنگا انت۔ گپ ایش انت کہ مے تہا بازیں
 ہنزیرے شیر و سوف پسند نہ کنت۔ من وت ہوں آہاں پسند نہ کین۔ ما اے چیزاں پرے حاترا
 وراں کہ ماجان سلامت بہ باں۔

”شیر و سوپ ے (سائسا ہوں اے گشتگ سگتاں) تہا ہنجیں چیز است آں کہ آپہ ہنزیر
 انی جان سلامتیا اُئی انت۔ ما کلیں ہنزیر شہہ وتی مجگا کارگراں۔ اے دولت جاہے کلیں کار کتوک و
 گل وتی کارا پے دلجی کنگا انت۔ ماشپ و روج شے شری ے حاترا ساڑی آں۔ شیرے ورگ و
 سوپے ورگے تہا شے پائیدگ انت۔ شائے نزان ات کہ اگاں ہنزیر وتی کارا سوب مند نہ بوتان
 گڈا شے چے بیت؟۔ جونز پدا و اتر کنت۔ ہاں جونز پدا کیت انت۔ البتہ سگتاں“۔ سکونی لرجچال
 جنانا گشت و اے دیم و آدمیما سٹ جنانا وتی دمنے سر ینت ”آیا شے تہا کسے اے پسند کنت کہ جونز
 پدا بیت؟“۔

نوں یک ٹوکے یک و نک ات۔ جناوراں اے لوٹ ات کہ جونز پدا و اتر مکت۔ و
 ہدیکہ اے درشاں کنگ بوت گڈا آہاں گونر پسو پشت نہ کپت۔ ہنزیرانی جان سلامتیا بازار زشت
 داشت و اُئی ات۔ پرے حاترا گیشیں گپ و ترانے اے ابید اے فیصلہ کنگ بوت کہ شیر و شہ گواتا
 گپتگیں سوف (وفصلے تیاری اے رندے سوف ہم) یکا ہنزیرانی (ہوکانی) و استابت انت۔

چارمی در

داں گرمیانی ہلاسی اے کساس نیم ملکہ تہا دولت جاہے وکیل و واقعہ ے ہبر شنگ و تالان
 بوتگت ہر روج سنو بال و نیولین قاصدیں کبودرانا گوں اے کلو ہا دیم دات کہ آہمسا یگیں فارما
 برونت و آہانا آشوبے داستانا اُشکلنا نینا ”انگلیڈے ظالم نہاراں“ والا لیں سوتے ترزا سر پدی بہ
 دینت۔

ہے و ہداں مسٹر جونز لنگٹن اے ”ریڈ لائٹا“ زشت و مہلونکارا وتی سرا بوتگیں ظلم و انصافیانی
 داستان اُشکلنا نینت انت کہ بیکار و بے پائیدگیں جناوراں چون آنہی مال و مڈی ے سرا قوضہ
 کرتگ۔ دوہمی دولت جاہے واہنداں گوں آنہی ہمدری و کرت بلے آہاں کسے اے آنہی مدت نہ
 کرت بلکنا ہے حیوت ایش کہ آشہ جونزئی بدبھتی اے چنکس پائیدگ چست کرت کنت۔ دولت
 جاہے تزیکا گوں دو فارمے واہنداں جونزئی کہنیں ڈومنی یے است ات۔ ایشانی تہا یک فارمے اے
 نام ”فاس وڈ“ ات۔ آسک مزن و ڈالچاریں کہنیں فارمے ات کہ آنہی تہا بے حساب در چکانی
 یک جنگلے ات کہ اودا کاہ و بوچے کمی نہ ات۔ ایشی واڑ ہم سک بد ڈول ات۔ آنہی واہندے نام
 مسٹر پلنگٹن ات کہ گوں دلجی اے کار کتو کیں شرپ داریں مردے ات۔ آنہی زیاتیں و ہدماہی ے و
 موسی شکارے تہا گوسگ ات۔ دوہمی فارم کہ آنہی نام پچفیلڈ ات ایک کسانیں فارمے ات و
 آنہی باز جوانیا ہیال دارگ بوتگت۔ آنہی واہندے نام مسٹر فریڈرک ات ایک زرنگین و پلیڈیوں
 مردے ات کہ بازیں داواہانی تہا ہوار و پروشگ و جوڑینگے کاراز برات۔ اے دوئیں ہمسا یگ پچ نہ
 ٹہت انت۔ آیکے دوہمی اے راسکٹ نا پسند کرتگ اتاں۔ ہے سبب ات کہ آچج یک مسلہ یے اے سرا

تپاک نہ بوتنت۔ اگاں آہانی پائید گے گئے ہم بیٹیں۔

پدا ہم آ شہ دلوٹ جاہے بغاوتاسکت بے تاہیر و ترسنگ اتاں کہ آہانی وتی جناور شہ ایٹی سہی مہنت۔ ساری ء و آ پیش دارگے حاترا کندرات آں کہ جناوراں وتی واستا، بنجاہے کاروتی دستا گپتگ۔

اے دُرھا دو پتگنی تہا ہلاس بیت۔ آہاں گشت۔ آہانی گشگا میز فارمے جناور (آدم آ رَمیز فارم گشتگ ات بلکنا اینمل فارم اہلنگ ہم روانہ ات)۔ یکے دوہمی ء مہنت وشہ گڑناہر ات۔ وہدگوست وگوزاں بوت بلے جناور شہ شدانہ مُرتنت گڈافرڈیرک وپلکٹنا وتی پکر بدل گرت وگشت اش کہ دلوٹ جاہے ظلم باز دیماروان انت۔ وائے گپ ہم شنگ وتالان بوت کہ جناور یکے دوہمی ء راورگا ات ویکے دوہمی ء راکوں آسنے تیر کو واں داگ دیرگا ات۔ دگہ ایش کہ نریں جناور جمعی (مشرکہ) مادگیں جناور دارگا انت قدرت ء قانودے ہلا پا ”بغاوتے“ ہے آسربیت انت۔ اے گپ فرڈیرک وپلکٹنا گشتگ اتاں۔

پدا ہم اے کسانا دراہیں مردم منگے واستا تیار نہ اتاں۔ اے عجیبیں دلوٹ جاہے باروا بازیں بے سرو پادیں گپ دیمآ آہگا اتاں کہ اودا انسانا نارکننگ بوتگت و جناوراں کاروتی دستا گپت ات۔ ایٹی ابید پڑیں سالامکے دگہ بہر بغاوتہ ترسے آماج اتاں۔ کاریگر کہ مدام گپ و حکمے منوک اتاں رسترو گیر مہذب بوتگت اتاں۔ میشاں واڑ پروشنگ دکا ہانا چٹ کرتگ ات۔ گوکاں شیرے بالٹی چپی گرتگ اتاں۔ سلاہ، سلاہ بندانی سراکار مرز بوتگتنت۔ ودگہ ایش کہ سوت و آنہی ترز ”انگلینڈے ظالم ناہاراں“ ہر چہاریں نیمگا شنگ وتالان ات۔ انساناں و ہدے اے سوت اہلکت، گڈا آہاناسکت زہراتک۔ چونائی اے سوتے اہلکنگا آہاں اے پڈر کرتگ ات کہ اے یک توازہے۔ آہاں اے نہ زانت کہ آہر جناور اے سوتا چون وچو رجننگ ات۔ سیاہیں جھشک ء ایشرآ کاہ و بوج ودر چکانی تہا جنگ ات۔ اے سوتے جنگ دارگ نہ بوگا ات۔ کبودراں ہم ایشرآ پد و ڈے جنگ ات اے سوت ہر چیزے تہا ہوار بوتگتنت۔ توری آلوڑی ء کدینگے توار بہ بیت یا چرے کھٹی، شہ ہر شے ء اے سوتے زیر در آہانا مارگ بووگا ات۔ و ہدے کہ انساناں اے توار

اُھلکت گڈا ہے سر پد بوتان کہ گٹھے آہانی بہتانی باروا پیش گشی بوہگا انت۔

اکتوبرے بنداتی روچاں و ہدیکہ مکئی نے فصل رونا بوت و جوہاں جوڑ بوت۔ بلکنا آہانی دانگ ہم جتاکنگ بوتگ اتنت کہ یک دم کبودرانی یک رے دلوٹ جاہے تہا اہت و نشتاں۔ آ شہ جوزگاں نیمے آماج اتاں۔ جونزو آنہی مردم فاکس وڈو پچھیلڈ نے نیم درزن مردماں گوں شہ فارم ہاؤسے دروازگا تہاروان و پدا کچائیں دگا روگا اتاں۔ اے دراہیں مردمانی دستالت اتاں، ابید شہ جونزا کہ یک تپنگے گون اتے ودیماروگا ات۔ اے پڈر ات کہ آہانی بنجاہے سرا دو وار قوضہ کننگ روگا اتاں۔

شہ بازیں روچاں اے پیم بووگے گمان بووگا ات پرے حاترا شہ ساری ء تیاری کننگ بوتگت۔ سنوبال کہ آ شہ فارم ہاؤسہا جو لیس سیرزے کارو پدانی کتا بے دست کپتگ ات آرکھینگے سنگرے مستر ات۔ آنہی حکمے پدا اہتیں ملکانی تہا دراہیں جناور وتی وتی جاگہاں اہت و رستنت۔ انسانانی لشکر و ہدے داں دلوٹ جاہا رستنت سنوبال اُرش گرت۔ دراہیں کبودر کہ آہانی کساس سی وینچ ات ایگوبال کنانا انسانانی سرانی سرا گوں وتی پچنگاں اُرش ایش گرت۔ انسان دنگہ گوں ہمیشاں سرمن سرا اتاں ”قازنا مین مرگ“ کہ جاہے چیر اتاں یک دم دراہت اتنت وگوں وتی بے رحمیں سفاں آہانی پادانی سرا سٹ جنگ بنا گرت۔ چونائی ”قازانی“ اُرش مڑائی نے یک وڈے ات و آ ر انساناں گوں وتی لقاں پدکنزینت۔ نون سنوبال اُرش نے دگہ وڈو عیبے دیمآ آورت۔ میورل، بنجن، ودوہمی میس سنوبال ئی سروکی ء گوں تیز یا دیماشٹ اتنت و ہر چہاریں نیمگا انسانانی سرا اُرش ایش گرت۔ داں ہے ساہتا بنجن یک چکرے جت و آہانی سرا گوں وتی تیزین نا حُناں اُرش گرت۔ بلے انساناں گوں وتی لٹ و بوٹانی تہا لگو کیس میجاں وتی گہتری برجاہ داشت پدا سنوبال ئی چیمال نے اُھلکنگ کہ پُشتا روگے اشارہ ات دراہیں جناور چکرانا شہ دروازگا دراہت اتت و حاویلی ء (صحنا) اہت انت۔

انساناں شہ وٹھی ء کوکار گرت۔ آہاں وتی دُژمنانا تچگا دیست گڈا آہانی رندا کپت اتنت و ہے چیز سنوبال لوٹینگ ات۔ و ہدے انساناں وتی گام دلوٹ جاہے حاویلی ء ایر کرتنت گڈا سے

نیں اسپ، سے میں گوک و دراپیں ہنزی کہ گوکے واڑے پھنچا چیرا تاں، یک دم دراہت و شہ پھنچا اُرش
 اُرش گرت۔ سنوبال پدا اشارہ گرت و جونزی سرات اُرش ے گرت۔ و ہدے جونزا آئراد یما آہگا
 دیست گداوتی ٹینگ آس دات۔ تپنگے تیر سنوبال ے چنار دیا نا پھنچا اوشتو کیس میش ے لگت ات۔ کہ
 آہمودا مروت۔ کمیں ساہتا رند سنوبال گوں وتی تحکمیں بالادو گوں پانزدہ سپاہیگاں دور کنا نا جونزی
 دیماہت۔ و جونزا آہی نیرگا دور کنگ لوٹ بلے آہی پاد لڈ وریحانی تہا شترت و شہ آہی دستا
 ٹینگ کپت۔ شہ ایشی زیات حترنا کیس گپ اے بوت کہ آہی پھنچا با کسرات۔ و آہی پھنچے پاد کہ
 آہی سُر مبانہ تہا آسن اتاں آہاں آ پیش دارگا ات چوش کہ آہس جنگا تیار انت۔ آہی ساری ے
 اُرشا فاکس و ڈے مردم انت کہ آہی سرا لگت ے لگت ات و آہی دم مرت و پوچ و لگچانی تہا
 کپت۔ اے ندرارگ رندانا بازیر مردماں وتی دست ے لٹ دور دانت و تچا نا شت انت،
 دراپیں مردم سُر سگا اتاں کہ آہانا دراپیں جناور تا چیدگا آنتت۔ شہ ایشاں لہتیں شہ کائناں ٹہی بوتان،
 لہتیں شہ لگتاں لہتیں شہ گٹ پاچگا، لہتیں پادانی چیرے آہگا۔ اودا پھنچیں جناورے نیست ات کہ
 آہی وتی وتی و ڈا شہ انساناں وتی بدل نہ گپت ات۔

داں اے ہد کہ یک پٹی ے شہ چھتا دور گرت و یک مردے ے کو پگانی سرات تک وتی ہوں
 واریں دناناں آہی گٹاسک داتاں۔ شہ آہی رند آہ مردے پچمال داں دورا شنگ ے نالان بوت۔
 کمیں ساہتا رند و ہدے انساناں موہ رست گدا آتچا نامزین دنگے سراتاں۔ آہ وتی اُرش ے پچ
 ملٹا رندگوں ذلت و رسوا ییا شہ ہمارا ہاجت انت کہ شہ اودا ہنگ اتاں پرے حاترا کہ ”قازانی“
 یک رے پچمال جنانا گوں پچیں سٹفاں آہانی پھنچا ات۔

شہ یکے ے ابید دراپیں مردم شت انت۔ پھنچا با کسرت وتی سُر مہاں اصطبلے درنا ہار سُر یگا
 ات کہ آہی دیم جہلا لچانی تہا گارت و با کسرت آہی ٹینگ لوٹا ات۔ آہچک پاد نیاہت۔

”آمرنگ“ با کسرتوں پوسو اگشت۔ منی مکسد ایش نہ ات کہ آہ بریت۔ من بے حال
 اتوں کہ منی سُر مبانہ تہا نعل لگت۔ راستی ے کئے من آیت کہ اے کارنا زانعی ے تہا بوتگ؟

”جذباتی مبوکا مرید“۔ سنوبال گوں برزیں توارا گشت۔ شہ آہی ٹپاں دنگے ہوں رچگا

انت۔ ”جنگ و جنگ انت یگا یک مُر تگیں انسانے شریں انسانے بوت کت“۔

”من کسے ے راکشگ نہ لوٹیں۔ آتوری انسانے بہ بیت“۔ با کسرت راجت۔ شہ آہی

چمان ارس رچگا اتاں۔

”مولی گجائیں؟“۔ کسے ے گوں بے تہیر یا بھت گپت۔

مولی پچ جاہ گندگ نہ بوہگا ات۔ نوں اودا یک بے تہیر یے ودی بوت۔ دُرہا
 پریشان اتاں کہ چومہ بیت کہ مردے ے آہرازیان داتگ یا آہراگون وت برتگ اُرش۔ کمیں ساہتا
 رند اے پد ر بوت کہ آوتی جاہے کرا جناورانی کدیم ے ایریں کاہے تہا وتی سرماں کرتگ و چیر
 انت گوں ٹینگے توارے اشکلنگا شہ اودا در شنگ ات۔

و ہدے دوہی جناور آہی پٹ و لوٹا اودا رستاں گدا آہاں دیست کہ اصطبلے و رنا کہ نہ
 مُر تگ ات بلکن بے ہوش بوتگت ہوش ے آہگارند مولی ہد اسارٹی انت۔

دراپیں جناور یک رندے پدا یکجا بوتان۔ ہمک جناورا گوں جونگا وتی وتی کار پد و سوب
 مند یانی باروا گوں برزیں توارا گشت بنا گرت۔ یکدم سوب مندی ے مرا گش اڈدیگ بوت۔ بیرک
 بُر ز کنگ بوت و ”انگلیڈ ے ظالم نہار ان ے“ سوت وادار جنگ بوت۔ پدا ہما مُر تگیں میشے قبر و
 کسارت بوت و قبر ارا گوں پھلاں سمبھینگ بوت۔ ہمے میشے قبرے کرا سنوبال یک اثر دارو کیس
 گشتا نکلے دات و اے گپے سرازور دیگ بوت کہ ہمک جناور اراگاں پکار بوت گدا دلت جاہے
 و استاوتی ساہ ے دیگا تیار بہ بیت۔ جناوراں فیصلہ گرت کہ سنوبال و با کسرت کہ ”جناور با مرد درجہ اول“
 انت آہانا ملٹری میڈل دیگ بہ بیت۔ اے پتے میڈلے ات (اسلا آہانا شہ مال خانہ پتے کھنیں
 میڈل رستگ اتاں)۔ اے دوئیں ”با مرد اولی درجہ“ ایشرا یک شنبہ و موکل ے روچاں گورا
 کعت۔ ”جناور با مرد دومی درجہ“ میڈل ہدا مُرزی نیں میثارا دیگ بوت۔ پدا مزین چار و
 پچارے ے رند کہ جنگ ے راکج نام دیگ نہ بیت۔ گدا سراتے فیصلہ کنگ بوت کہ اے جنگ ے راکج
 گوکانی واڑے جنگ“ گشتگ بیت پرچہ کہ دراپیں جناور دژمن ے ودارا ہمارا چیر و شنگ اتاں۔
 مسر جونزے ٹینگ شہ لچانی تہا دراہت۔ اے ہم دیما آہت کہ فارم ہاؤسا کارٹوس ہم ایرنت۔

پرے حاتراے فیصلہ کننگ بوت کہ آڑا پیر کے کمرہ نے کرا جنگ بہ بیت۔

وایے ٹینگ سالے تہا دورند آس دیگ بہ بیت۔ یک وارے دوازده اکتوبرا کہ ”گوکانی

واڑے جنگ ۶“ سال روج بیت، دوہی رندا گرما گے موسما کہ بغاوتے سال روج بیت۔

پنجمی در

گرما گے موسے آہگا گوں مولی نے جند یک جنجالے جوڑ بوتگ ات۔ آہمک صُبا
دیراوتی کارے سرا تک۔ آنہی ہے گوشگ ات کہ آصحا دیرا پا دکنیت۔ ایٹی ۶ ابید وڑپہ وڑیں
دردے بہانہ ہوں آنہی کرا است ات۔ اے گپا ابید کہ آگندگا جان سلامت و آنہی وراک ہوں
شرأت۔ آنہی وڑپہ وڑیں نیمن و بہانہ کرت و آپ ورگے کندے کراشت و اوشتات و بے وکوبانی پیا
وتی عکس نے چارات۔ بلے ایٹی بابتا دگہ ہوں سنگینیں گپ و ہر دیرا آہگا اتنت۔ یک روپے و
ہدیکہ مولی وش و شاکرام کنانا، وتی دمبا سُرینانا، کاہ و رانا اودا اھت و رست گڈا کلو ورا رازرت و
یک نیمگے ۶ شت۔ آنہی گشت۔ ”مولی، منا گوں تو چیزے گپ کشتگی انت۔ مروچی صحبا ترا من ہما
واڑے تڑیکا دیست کہ آ ”ایٹمل فارما“ شہ جتا کنت۔ پلنگٹن نے یک مردے واڑے دوہی نیمگا
اُشتاتگ ات و من باز دُوراتوں و منا باور انت کہ من شری نے سرا دیستگ ات آگوں تو گپ جنگ
ات و تو آرا اے موہ دا نگ ات کہ آتی پونزا دست جنگ ات۔ ایٹی چے مطلب انت ”مولی“۔ ”نا
آنا“! ”نا من نا!۔ اے راست نہ انت“۔ مولی پشل بو وانا پڑیں تو ارا گشت۔

وسٹ و کپ کنانا وتی دیسے پا دگوں زینا جٹگا لگت ات۔ ”مولی۔ منی پجمانی تہا پچارو
گپ بجن تو اے سوگند اورے وگشت کئے کہ آمردم تئی پونزا دست جنگ و نہ سارا کا ات؟“۔
”اے راست نہ انت!“۔ مولی وتی گپ دوار گشت۔ بلے کلو ورتی دیرا اُشتاتے نہ
کرت و ہما و ہدا ڈگارے ہیمگا یلہ بوت۔

کلو ورتوں و تاشورے کرت۔ کسے ۶ راہوں نہ گشتے و مولی ہدا اشت و رست گوں وتی

سرمبا کاھانا پٹ اتے۔ اودا گڈ و جتا جتائیں رنگانی ربنے پٹی چیر دیگ بوتگنت۔ سے روچا رند مولی گار بوت۔ لہتیں پتگاں داں آنہی بچ حال احوالے نیاھت۔ پدا کبودراں اے حال دات کہ اولنگڈن ے دوہی بیگا گندگ بوتگ۔ آٹکچ گاڑی ے دارانی میانا کہ سہر و سیاہیں رنگ داتگ اتنت، اوشتا تگ ات۔ یک سہر دیہیں پزوریں مردے کہ ”سراے“ والا ے درا بوت، آنہی پوزارا سمارانا گڈے ٹکرے واریگا ات۔ آنہی پیشانی ے سرا یک سہریں ربنے بتگ ات۔ ہے درا بوت کہ آمزگ گرگا ات۔ اے گپ کبودرا گشگ اتنت ایثار ند بچ یک جناورے آمولی ے باروا گپ نہ جت۔

جنوری ے موسم سک ہراب ات۔ چوگشے زمین آسنے جوڑ بوتگ ات وڈگاری تہا کار کنگ بازگران ات۔ اودا بازیں دیوان بوتگ اتنت۔ ہنزیر آدکیں موسمے کارانی چن ولا نچے تہا مشکول اتنت۔ اے گپ یک وٹک ات کہ ہنزیر دوہی جناورانی مقابلہ ے شیوار وچالاک اتنت۔ آھانا شہ فارمے راہنداں ودی بوکس جُست وڈگہ اڑ و جنجالانی گیش و گیوار کنگی ات۔ اے ہوں است ات کہ آھانی فیصلہ ے رادرا ہیں جناورگوں سادگیں گیشیا مٹینگ ات۔ اے وڈ و پیم ہے وڈا دیما شنگ ات، اگاں سنوبال و نیولین ے میانا سیاہی گیر وچیل ودی بوتیں ات۔ اے دوکین گیش گیوار بوکس اڑ و کڈ انا ہوں وتی ذاتی ناتپا کی آنی ہر جان کرتگ اتنت۔ اگاں یکے اے بگشیں کہ ڈگارے مزیں بہرے ے سرا جہہ کشگ بہ بیت گڈاے، الھی ات کہ دوہی ے دگہ یک چیزے کشگے گشنگ ات۔ اگاں اچ ایٹاں کسے آ بگشیں کہ پلاں پلاں ڈگار گوہی ے واستا شرانت گڈا دوہی ے گشنگ ات کہ نا، ایٹانی تہا ہما سبزی کشگ بہ بنت کہ آزمینے تہا ودی بنت ات۔ دونینانی پلہ مرز ہوں جتا جتا اتنت۔ کہ زور داریں بحث و تران اش گرت۔ بازیں مرا گشانی تہا سنوبال شہ وتی اثر دا روکیں گشٹا نکاں باج برنگ ات۔ بلے نیولین ہوں بازیں وھدا وتی پلہ مرزانی کساس گیش کرتگ ات و سوب مند بوتگ ات۔ آنہی سوب مندی ے مستریں سبب میش اتاں۔ شہ بازیں روچاں میشانی سوت ”چار پادشرانت دوپادھراب“ وھدا نا وھد جنگ بوگا ات۔ چہ ایٹنی ہوں دیوانے تہا اوشت اھتگ ات و اے مارگ بوتگ ات کہ سوتے لہرا ہما وھد اوزر بوتگ ات وھدے کہ سنوبال

ے ارزش داروکیں گشٹا نکلے تالان بووگا بوتگ۔ سنوبال شہ دولت جاھا یک تاکندے Farmer Stock Breeder ے لہتیں کہنیں تاک رستگ ات۔ کہ آنہی ایٹانا شر یا بوتگ ات و دیمرئی ے واستا نوکیں راھانی روگے ارادہ کرتگ ات۔ آنہی گوں جوانیں بودے ے زمینے آبادی ے باروا گپ جنگ ات و جوانیں سکھے جوڑ کرتگ ات کہ کلئیں جناور ڈگارانی تہا وتی لڈ وریجان برنج اتنت، ڈگارے جتا جتائیں بہراں۔ برے ادابرے اودا۔ کہ شہ ایٹنی آنہی کدے ضلورت پیلو بنت انت و اے ردا جھدھوں کم کنگ بیت۔ نیولین بچ قسمے سکھے دیما نیا ورت۔ بلے آہستہ آہستہ اے ضلور گشت کہ سنوبال ے سکیم بے پانیدگ و فضول انت و ہے درا بیت کہ ایٹنی وھد پیلو بوتگ۔ پدا ہوں آھانی ناتپا کی ے ابید گواتے کار جاھے مسلہ ے سرا کسے زیات، ہمز نہ گپتگ ات۔ ابید یکے ے۔ برز برزیں کاھانی نزیکا یک کسانیں ٹمپ ے ات کہ آدولت جاھے برزتریں جاھ ات۔ اے بہر شہ فارمے باناں زیات دور نہ ات۔ ڈگارے چارگارد سنوبال اے جار جت کہ گواتے کار جاھے واستا ہے جاھ شرانت کہ شہ ادا ڈاٹنا موھلا مٹینگ بیت۔ دانکہ لین و بجلی ودی کنگ بہ بیت شہ اے بجلی ے واڑے جتائیں بہراں روشنائی دیگ بیت و سردیانی موسما ایٹرا گرم ہوں کنگ بیت۔ ایٹنی ابید یک ہرات و کاھانی بُرگے ماشینا ہوار شیر دوہنگے مشین ہوں ہلا مٹینگ بیت کنت۔ جناوراں اے پیمیں چیزانی باروا کدی ہوں نہ اُشنگ ات (پرچہ کہ اے دولت جاھ کہنیں ے ات و ایٹنی تہا ے پیمیں مشین نیست ات)۔ پرے حاترا سنوبال ے ٹوکا نا گوں حیرانی ہنگی ے اُشنگا گاتنت۔ کہ آعجب بچیں مشینانی باروا گپ کنگ ات، کہ اے مشین شہے کارا کنت و شتا گوں آسودگی ے ڈگارانی تہا بند ات یا و ان ات و یکے دوہی ے گپ و تران کتنا نا وتی جگا پراہ و شتا بیگاں کن ات۔

لہتیں پتگانی تہا ”گواتے کار جاھے“ چن ولا بچ سرجم بوتگ ات۔ مشینانی باروا کلئیں سر پدی شہ مسٹر جوزے کتاباں رستگ ات۔ کہ آنہی نام ات ”لوگے واستا کار مرز بووکیں ہزار چیز“۔ نوکیں مردمانی و استا بجلی وڈگہ، سنوبال کہ ہمودا شنگ وواتنگ ات اودا مرگ سپیدگاں چہ چتکی در کرت اتنت۔ ایٹنی پرش برابر ات اودا نقشہ جوڑ کرت بوت۔ ہے جاھا آشت وونت۔ یک سنگے ے سرا بچیں کتا بے ایر اتنت۔ آنہی سرمبانی میانا یک چاکے اتنت۔ آگوں تیز یا اودا چکر اتنا

لیکر کشنگ ات ووش بوتگ ات۔ ہنچش بوت کہ ہے نقشہ مشینانی دروشما دیماہت وکساس فرشنے نیم شہ لکیراں پڑ بوت کہ دوہمی جناور پوہ نہ بوتنت۔ بلے ایشر اچارانا آوش الم بوتنت۔ ہمک جناور روچے یک رندے سنوبال فی ڈرائنگے چارگا ضلور اتکنت، داں اے ہدا کہ مرگ وبٹ ہوں اتکنت۔ بلے شہ چاکا جوڑ بوتگیں اے نقشہ نے باروانزانت اش۔ یگا نیپولین شہ ایٹی بے پرواہ ات۔ آنہی شہ بنداتا گواتے کار جاھے پلہ مرزی نہ کرتگ ات۔ پداہوں آیک روچے نزانناں چونیا اے نقشہ نے چارگا اتک۔ آگوں وتی مزینں پاداں ہے جاہارست و نقشہ نے چارگے بنا کرت۔ پدا زور زوراساھا کشتانا اوشتات و پکرے تہا کپت۔ پدا یک دمانا وتی پادانا چست کرت و نقشہ نے سراسم کرت و یک دانکے ہوں نہ گشت وشت۔

اے گواتے کار جاھا دولت جاہارادو بہرائی تہا بہر کرتگ ات۔ سنوبالاشہ اے گیا انکار نہ ات کہ ایٹی جوڑ کنگ بازگران انت۔ سنگاناں یکجا کنگ و آرگ بیت دیوالے بندگ لوٹیت۔ تمبہ نے سراجا ڈرائر کنگ بیت۔ پدا ڈائنامو، وکیلل و نیر ہوں درکار بیت (اے چیز چون و شہ کجا آ رگ بنت۔ ایٹی باروا سنوبال نزانن)۔ بلے آنہی گوہنگ ہمیش ات، کہ اے چیز یک سالے تہا پیلو بنت۔ آنہی اے ہوں جار جت کہ شہ ایٹی ہمکنس کار کم بیت کہ جناور پٹگے تہا یکا سہ روچ کارکن انت۔ دوہمی میگا نیپولین ہے گشت کہ مسترین ضلور ت و راک و دی کنگی انت۔ اگاں اے پیا گواتے کار جاھے جوڑ کنگا و ہد زوال کنگ بوت گدا جناور گثر نامرانت۔ جناورانی دوٹولی جوڑ بوتنت۔ یکے نعرہ ہمیش ات کہ ”مے ووٹ سنوبال و سہ روچے کارے واستا“۔ دوہمی آنی نعرہ ایٹی کہ ”مے ووٹ نیپولین و پیلوں کارے واستا“۔ پنجن (شادو) ہا یکیں جناورات کہ آنہی کسی پلہ مرزی نہ کرت۔ آنہی گوہنگ ہمیش ات کہ نہ ورا کے تہا گیشی کتیت و نا کہ گواتے کارخانہ شہ کارے تہا کمی کتیت۔ گواتے کار جاھا لگیٹ یا نہ زندہ شپ و روچ ہے وڈا گوزنت کہ مرچی گوزگا ات۔ بلکن ایٹی تہا ہرائی اہت کنت۔ گواتے کار جاھے جوڑ کنگے تہا نا تپا کی ء ہوار دگہ یک جسٹے اے ہم و دی بوتگ ات بزاں دولت جاھے حفاظت ورکھ۔ اے گیا ہر کس تپاک ات، کہ ”گوکانی واڈے جنگا“ انساناں مزینں پروشے وارنگ ات بلے آدوار گوں نوکیں جوش و جہز گا دولت جاھے

گرگا کوشش کفت و مسٹر جونز اسوب مند کنائت۔

اے پیم پکر کنگے آہانا حق است ات۔ پرچہ کہ آہانی پروشے ہر ملکہ دگہ بہراں شنگ و تالاں بوتگ ات و ہمسائگیں دولت جاھے جناور شہ ساری ء زیاست بے قابو و دارگ نہ بوگا اتنت۔ مدامی ءے ڈولاسنوبال و نیپولینے پکر جتا جتا اتنت۔ نیپولین نے ردابا ندانت کہ جناور پستول، ٹی ٹی و دگہ تھیار بگر انت و ایٹانی جنگے وڑ و پیاہیل بکننت۔ بلے سنوبال ہے گشت کہ مازیا تاں زیات کبودر دیم بدیاں۔ دانکہ آدوہمی دولت جاھے جناوراں وتی ہم خیال جوڑ بکناں و بیغواتا تیار بہ بان۔ یکے اے گشت کہ اگاں ماوتار کھیت کرت نہ کت گدا مارا وتی برادی نے واستا تیار بوگی انت۔ دوہمی نے دلیل ایٹی ات کہ اگاں ہر چیراں نیمگا انقلاب سرچست بکنت گدا مارا وتی رکھینگے ضلور ت ہوں پشت نہ کپیت۔ جناوراں ساری ء نیپولین نے گپ اٹھکنت۔ و آنہی رنداسنوبال نے۔ بلے اے فیصلہ نہ بوت کہ کئی گپ راست انت۔ ایٹی تہا بیچ شکے نیست ات کہ آہاں ہر کسی کہ گپ اٹھکنت، ہے مارات کہ آ راست گو شگا انت۔ بلے اے ادار کی تاثرے ات۔ آخر ہماں و ہداہت۔ و ہد یکہ سنوبال نے چن و لانچ سوب مند بوت۔ آدکیں یک شنبہ نے روچا بوکیں دیوانا و وٹے واستا اے جسٹ دیماہت کہ گواتے کار جاھے کار بنا کنگ بہ بیت یا نہ۔ و ہد یکہ جناور ڈگا ر اہت و نشت انت۔ گدا سنوبال پاداہت و گواتے کار جاھے جوڑ کنگے دراہیں تک و پہنا تانی سرا وتی دلیل دا اتنت۔ اے میانا و ہد و ہدے سرا میٹاں نعرہ جت و آہانا نگیگ گرت۔ ایٹی ء رند نیپولین پوٹے دیگا پاداہت و گواتے کار جاھے باروا گشت کہ اے یک دیوانگی نے، گونکی نے۔ پرے حاترا کتے ء راہوں ایٹی واستا ووٹ دیگی نہ انت“۔ اے گشتا پدا آنت۔ آنہی یکا سیکنڈ گپ جت۔ ہنچش لگت ات کہ آرا گوں ایٹی کار نیست۔ ہے دمانا سنوبال پاداہت و اوشتات و میٹانا ہرے دات کہ آ نعرہ جنگا اتنت۔ ایٹی رند گواتے کار جاھے تھا آنہی یک دست بندی نے کرت۔ داں اے و ہدا جناورانی پلہ مرزی برابر برابر بہر بوتگ اتنت۔ بلے سنوبال نے مردم آہانا زرت و دورشت انت و آہانی دیما جناورانی یک ڈولداریں نقشہ نے کش ات کہ شہ آہانی کوپگا کارانی بارہلاس بیت ونوں آگوں ہیالی این نگاھاں کاہ بروکیں مشینا ابیدہوں چیزے

گندگا ات۔ آنہی گشت کہ بجلی وا اے مشینا ہوں ہلا بنیت کہ چیزانی پوستاں صاف کنت۔ لنگار
 ہلا بنیت۔ ہا کاں برابر کنت۔ فصلار و ننت۔ ایٹی ابیدایش ہمک جاہار وژنا کنت۔ آپا گرم و سرد
 کنت۔ شہ ایٹی بجلی ے ہیڑ ہلا نیگ بیت۔ وھد یکہ آنہی وتی گپ ہلا س کرت گڈاے اندازگ
 بوت کہ ووٹ کئی نیمگا روت۔ بلے اے وھد انپولین پاداھت اوشتات وگول خاصیں وڈے ے سنو
 بالا چارگا لگ ات وددکنانا آنہی وتی ناتپا کی درشان کُرت۔ آل کہ آ وڈا گپ جنگا ات اے پیا
 گپ جنگا آرا کستانہ دیتگ ات۔ ہے وھد اشدہ ڈنا تر سنا کیس توار آھگا لگ اتنت و نہہ کچک کہ
 آھانی گٹھا پتھے پٹی اتنت وکانا ہموداھت ات۔ گول آھگا آھا سنو بال ئی سرائُرش کُرت۔
 قسمت ے شومی کہ ایک دمانا شہ وتی جاھا سٹ ات و شہ کچک آں و تار کھینا نا جسٹ وھت۔ نوں آ
 شہ گیا ڈن ات وکچک آنہی پٹھا تچگا اتنت۔ گول حیرانگی و تر سا کلیں جناور ہا موش اتنت و درواز گے
 دپاھت و اے ندرگا چارگا لگ اتنت۔ سنو بال چراگ جاھے کر کڑا تچگا ات و اے راہ دگے نیمگا
 شت۔ آھے پیا تچگا ات چوکہ یک ہنزیرے تھیت۔ نوں کچک گول تیز یا آنہی کڑا رسگا اتنت۔
 یک دم آ لکشت وھے زانگ بوت کہ کچک آرا گبند کنگا اتنت۔ بلے پادا آیا نا گول تیز یا تچگا لگ
 ات۔ اودا کچک ہوں وتی و سا گول تیز یا آہی کرارتگ اتنت۔ شہ آھاں یک کچکے ے دپ داں
 سنو بال ئی دمبارتگ ات۔ بلے سنو بال یک دم وتی دمب کش ات۔ گول زورا تچگا لگ ات۔
 نوں آنہی وکچکے نیما لہتیں انچ ے دوری ات۔ بلے آنہی یک کونڈے ے تہا دور کُرت کہ، آ
 واڑے تہا جوڑ کنگ بوتگ ات رندا کسے ے آرانہ دیست۔ ہا موش وڑ سا سر پچیں جناور گول ترس و
 لرزا پدا و اتز بوتنت۔ پدا ہا دمانا کلین کچک وکانا پدا اھت ات۔ اولی ساھتا کستا زانت کہ اے
 مہلوک شہ گجا اھتگ۔۔۔ بلے زوت اے جیڑہ گیش وگیوار بوت۔ اے ہا کچک اتنت کہ آھانا انپولینا
 کسانیا شہ آھانی ماتاں زُر تگ اتنت وگوشتگ ات کہ آیشانا وت رود بنیت۔ اے وھد اے کچک
 آنی عمر زیادہ نہ اتنت بلے آزرنگیں کچک اتنت وگول گندگا پخش تر سناک اتنت چوکہ پلنگ ے پیا۔
 آھت و نیولین ے کڑا اوشتاتاں۔ اے ٹوک الم دگوش کر زگی ات کہ آوتی دُمباں آنہی دیا ہے
 پیا سرینگا اتنت چوش کہ ایندگہ کچک مسٹر جونز ے دیما سر بننت۔

نیولین گول وتی پٹھے آوکیں کچکاں ہا جاھا رست کہ اودا میجر اساری ے اوشتات وگشتانک
 داتگ۔ ہمودا اوشتات و اے جار جت کہ شہ مروچیا یک شہنے ہے صحبے دیوان ہلا س کنگ بیت۔ آنہی
 ضلوری بلکنا وھدے زیان ات، آنہی گشت۔ آسندگا کلیں ہماھت کہ کارے باروا بت آنہی فیصلہ یا
 منظوری ے ہنزیرانی یک کمیٹی ے کنت۔ آنہی پاگ و اج من وت بیان۔ آنہی رندا دو ہمایا شہ فیصلہ
 آل سر پد کنگ بیت۔ پداھوں جناور یک شہنے ہے صحبا یکجا بت و پیر کا سلامی دینت۔ ”انگلینڈ ے ظالم
 نہاراں“ ے سوتا جعت۔ آنہی ے رندا آوکیں پتگ ے واستار ماختاں زورنت۔ بلے نوں دگہ پچ بحث
 و تراں نہ بیت انت۔ سنو بال ے درکنگے رنج و اے جاھا رست آھانا ترس ولرزے آماچ کرتگ ات
 شہ آھاں بازینے ے زھر شانی کرتگ ات بلے آھانی کڑا جوانیں دلیل نیگ ات۔ باکسروں باز
 بے تہیر ات۔ آنہی وتی گوش پٹھا زپت ات۔ دی پادا نا باز رندا چست کُرت وکوشت کرت کہ وتی
 درشانا بکن۔ بلے پدا گشے بے گویا ک بوت۔ لہتیں ہنزیرا ست اتنت کہ چیزے بگشاں۔ چار
 ورنائیں ہنزیرہ کہ دی سرپاں اُشتوک اتنت یکجا گٹگ اش بنا کُرت۔ بلے نیولینے ہدا نندوکیں
 کچکاں یکدم گرگ بنا کُرت۔ پرے حاترا آچاریں گول ہا موشی پدا نشت انت۔ ہے دمانا بیشاں
 وتی دلپسندیں نعرہ جنگ بنا کُرت۔ ”چار پادا جواتنت دو پادھراب“۔ و اے داں دیرا کساں پانزدہ ملٹا
 برجہ منت وکسے ے راھوں بحث و ترانے موہ نہ رست۔ ایٹی رندا سکونی لرے دیم دیگ بوت داں کہ آ
 دلوت جاھے دوہمی جناور انا شہ نوکیں فیصلہ آل سہی و سر پد بکت۔

سگتاں! آنہی گشت۔ منابا ورننت کہ ہمک جناور نہ یگا اے گیا بنیت بلکنا اے توسیا
 کنت کہ سنگت نیولینا گیشیں زمد واری ہوں وتی سراز رنگت۔ اے مزان ات سگتاں کہ راہ شونی
 کنگ یک دشیں کارے۔ ایٹی تہا بے کساں زمد واری ات۔ نیولینا زیات کسے ے را اے پیسہ نہ
 انت کہ کھلیں جناور برابر انت۔ اے ہے ملیں مستر انت کہ شہ اے گپا و ش بیت کہ شاونی فیصلہ آل
 وت بکن ات۔ بلے برے برے شمار دیں فیصلہ ہم کن ات۔ سگتاں پدا گڈاں ے پے بیت؟
 فرض بکن۔ تو فیصلہ کنے کہ سنو بال ئی راہ شونی ے منے آنہی ”گواتے کار جاھے“
 درپشنا کیں چن لانا چھاوار سنو بال کہ نوں ماڈر ہا سر پد بول، کہ آیک ناشر کارے ات۔

”آ نہی گوکانی واڑے جنگ“ ء راسوب مندگرت۔ کسے ء گشت۔

”یگا بہادری کار نہ دنت“۔ سکونی لرپسودات و پاداری و تابداری شد ایٹی زیاست ارزشت داریت۔ او وهد یکہ ”گو کے واڑے جنگ“ ءے گپ بیت گڑا مناپسہ انت کہ یک وهد ءے ہنجین کینیت کہ ماہسے سر پد نہیں کہ سنوبال ءے کردار زیاست دیما آرگ بوتگ ایٹی سراچا و سچارائی انت۔ ماگاں کمیں ردی ءے کینیں گڈا ڈرمن مارا نچ پیمانہ بکشیت۔ سنگتاں مازاناں کہ شمانہ لوٹ انت کہ جوز و اتر بکنت؟“۔ یک رندے پدا ءے گپے ہچ پسوے دیما نیاہت۔ اے راست ات کہ جناوراں جوزے و اتری نہ لوٹ انت۔ اگاں یک شنبہ ءے صحب ءے بحث و ترانے آسرا جوزے و اتری ءے گمان ودی بوتگ ات گڈا ءے گپ و تران ہلاسا بوتین ات۔ باکسر کہ آرا پکر کنگے مزین موھے رستگ ات۔ آ نہی تو اڑھوں لس پکرے ردا ات کہ ”اگاں اے کامریڈ نیولین گشیت گڈا ءے راست بیت انت آرو چارند آ نہی گوگک بنا کر تگ ات کہ نیولین مدامی راست گشیت“۔

نوں موسم بدل بوت و موسم بہارا در آئی گرت۔ ہما ساہگ کہ اودا سنوبال ءے گواتے کار جاھے نقشہ جوڑ کر تگ ات بند بوتکت و ہسے پدر بوت کہ گٹھے اودا کدی چوشیں نقشہ ءے نہ بوتگ ات۔ ہمک یک شنبہ ءے صحبادہ بجا در اہیں جناور شاہگانیں ڈگارا یکجا بوتنت، آ وکس پتنگے حکمانا گوش داشت اش۔ پیرین و کہنیں میجر ءے کڈول شہ گوشت و پوستا ساپ بوتگ ات۔ پرے حاترا آ راشہ باگا در کنگ و پیر کے لٹ و تپنگ ءے کز ادر تگ بوتگ ات۔ پیر کے مکت کنگارند گلئیں جناورانا لازم ات کہ آ ءے کڈولے کز اربیاہنت بوشت انت و سلامیارند ڈگاراں تالاں بہ بنت۔ مرچاں کلئیں جناور یکجا نہشت انت چوش کہ ساری ءے بوتگ ات۔

نیولین و سکونی لردگہ یک ہزیر ءے کہ آ نہی نام ”منی مس“ ات کہ آراسوت و جوک آنی طرز جوڑ کنگے رپک و ہزیر گون ات گوں آ نہی ہسے جاہا تنگ انت۔ کہ آرا میجر ءے واستا جوڑ کنگ بوتگ ات۔ آ نہی ورنہاں کچک نیم گولائی ءے دروشما شیوار اشتا تگ انت۔ وهد یکہ دوہی ہزیر آ نہی پھتا و ایندگہ کلئیں جناور دیما تنگ انت۔ اے پیا کہ آہانی دیم پیٹ فارم ءے سرا نند وکس جناورانی دیما بوتگ انت۔ نیولین آ وکس پتنگے بارواسک و محکمیں ڈولار ماکشت و انت و اٹکلنا

نیمت و پدا ”انگینڈے ظالم نہاراں“ یک وارے جت اش و کلئیں جناور شنگ و تالاں بوتنت۔ سنوبال ءے در کنگے سبھی پتنگا یک شنبہ ءے روشا جناوراں اے گپ گوں ہیرا نیا اٹکت، کہ ”گواتے کار جاہ“ پیر گا جوڑ کنگی انت۔ آ نہی ءے وتی فیصلہ ءے بدلی ءے ہجیں سبب ءے گوگک نہ بوت۔ بلے جناورانا اے ضلمو رگوگک بوت، کہ اے گیشیں کار بازیں جہد لوٹیت۔ ایٹی آسرا اے ہوں بوت کنت کہ ورگے راشن کم بہ بیت۔ وهد یکہ در اہیں چین و لاونچ کنگ بوتگ ات و آہری تیاری ہوں بوتگ ات۔ گو سنگیں سے ایں پتنگاں ہزیرانی یک خاصیں کمیٹی ءے جوڑ کنگ بوتگ ات تاں کہ آ ءے کارا پیلو بکنت۔ گمان ہمیش ات کہ گواتے، کار جاہ“ ءے ماڑی و دگہ چیزانی تیاری ءے حاترا دو سال پکارا ات۔

ہسے بیگا ہا سکونی لردے ایندگہ جناورانا یک دیوانے ءے حال دات کہ راستی ءے نیولین ”کدی ہوں گواتے کار جاہ“ مخالف نہ بوتگ بلکن آہا ات کہ بندا تا ایٹی حقا بوتگ و اے کہ اے کار و ایٹی نقشہ سنوبال شہ نیولین ءے کاگداں ڈر تگ ات۔ اصلا ”گواتے کار جاہ“ ءے پتنگاں و نیولین بنا کر تگ ات۔

اے گپ اٹکلنا یک جناور ءے اے جُست کرت کہ ”گڈا آ نہی اے کارے سرا پرچہ ایتلس ایراد گتگ ات؟“۔ اے جُستے سرا سکونی لر کمیں پشل بوت۔ آ نہی پتو دات کہ آوا کامریڈ نیولین ءے یک ہنرے ات۔

ہسے مارگ بیت، کہ ”گواتے کار جاہ“ باروا آ نہی ایراد یک حکمتے ات داں کہ سنوبال یک کز بہ بیت۔ پرچہ کہ آ یک حترناک و بازا اثر دار وکس کر دے ات۔ نوں کہ آودا نہ ات اے کار بیت و دیما روت۔ سکونی لر گشت کہ ایشرا جوانیں عملے گتگ بیت۔ آ نہی واروار ہسے گشت کہ پوہ و زانتا سر تچیں عمل سنگتاں۔۔۔ اے گٹھانا آ گولائی ءے چرات و وتی ڈمبا سرینا نا کبدرت ءے۔ پوہ و زانتا سر تچیں عمل ءے گپ جناوراں نہ بہمت۔ بلے سکونی لردے زور دیک و ہما سے ایں کچک کہ گوں آ نہی گون انت و آہانی گز گانی سببا کلئیں جناوراں بیدشہ یک جُستے ءے آ نہی گپ من انت۔

ششدر

جناوراں اے پور ہیں سالو چوگلا مانی پیا کار کرت۔ بلے آ شہ وتی کاروش اتنت۔ آھاں
جہد و قربانی ئے راہا چ بہیلی نہ گرت۔ آاے گپاشری ئے سراسر پد اتنت کہ اے درھا آوتی پائیدگ
یارندا آدکین وتی ہیمینانی واستا کنگا اتنت۔ دگہ درامد یا آرام پسند دُزین انسانانی واستاند۔

آھاں در ہیں بہارے موسم و گرما گاہمک پتنگ شست کلاک کار کرت واگست ئے ماھا
نپولین اے جار جت کہ یک شنبہ ئے روچاھوں نیم روچارند کار کنگ بیت۔ اے کارگوں دلے میلا
بیت۔ بلے اگاں کجام جناورا پیل گرت گڈا آنہی راشن نیم کنگ بیت۔ ایٹی ابیدھوں اے الم مارگ
بوت کہ لہیتس کار یلہ دیگ بہ بیت۔ کاه شہ گوسگس سالاکم بوت و دوڈ گار کہ اوداز مینے اندراودی
بووکیں سبزی آنا کشتگی ات۔ اے
پدرات کہ آدکین زمستان و ورون و وراک سک کم بیت۔

”گواتے کار جاھے“ جوڈ کنگا ہنچیں مشکل دیما اتنت کہ آھانی شہ سار یا ہنچ گماں نیست
ات۔ بزاں کارے حاتراہمک چیز ساڑی ات۔

دلو ت جاہے تہا چو نے مزین کسا سے ایر ات۔ ایٹی ابیدریک و سینٹھوں استگ ات
۔ بلے جناوراں اے نزانت کہ سنگاں وتی

کارے ردا چتور بوپروش ات۔ اے کاریکا گوں کوڈال یا کہ آسنے ہتھوڈاھا بوت گرت
۔ بلے ہنچ یک جناورے اے کارمز کرت نہ کت۔ پرچہ کہ آھاں گوں پشتی پاداں اوشتات کرت
نہ کت۔ بازیں پھگاں رند کسے ئے جگا اے اھت کہ گوں ”گرے وٹی آ“ کارگرگ بہ بیت۔

سنگانی مزین ٹکر کہ آھانا ہنچش کارمز کنگ نہ بوت آڈگارے سارا اودا کپتگ اتنت۔ جنا
وراں آھانی چپ وچاگردا چیک بست و پدا در ہیں جناوراں کہ آھانی تہا گوک، اسپ، میٹس یا ایند
گہ جناور کہ چیک اش گپت کت داں اے ہدا کہ برے برے مشکل و ہداھو کاں ہوں آرا چک
ات و برت آہستہ آہستہ و پدا برزیں جا گہا برت و یلہ دات اش۔ اے پیم کنگا آنکر ٹکر بوتنت۔ پر
شنگس سنگا نا اودا و کنگ ارزین کارے ات۔ اسپ گاڑی ئے تہا کنا نا ویشاں یک یک سنگے
دھکے دیا نارت ات۔ داں اے ہدا کہ ہنچن، میورل ہوں وتی بہرے کار کرت کہ یک کہنیں دو
وہیل والا ئیں گاڑی اے ایر کرتنت و کارے جا گہاشت۔ ات اے پیا گر ماگے آھرا داں مزین سنگے
جم کنگ بوت و ماڑی ئے جوڈ کنگ بنا بوت۔ کہ دگوش گور کنگے کارھنزیں گون ات۔ بلے اے
یک آہستہ و وھد در کاریں کارے ات یک مزین سنگے رابرزا برگے حاترا پور ہیں روچے لگ ات

برے برے جوش ہوں بوت و وھد یکہ آرا شہ برزا دور دیگ بوت گڈا آنہ پُرشنت با کسرے
ابید، ہنچ نہ بوتگ ات۔ آنہی وتی چندے تاگت کلیں جناورانی بر و بر ات و وھد یکہ سنگے مزین ٹکرے
یلہ بوتگ ات و درا ہیں جناوراں آنہی جیرا آھانا چجال کوکار کرتگ ات گڈا اے با کسر بوتگ ات کہ
چیلکار ازرتگ و برزا برتگ اتے۔ وھدے آیک ایک اینچے دیما شگ ات گڈا آنہی ساہ تیز تیز کش
تنگ و آنہی سریں گوں زینا لگ تنگ ات۔ چہ آنہی زرتگیں بالا دے دوئیں نیمگا ہیدر چان بوتگ
ات۔ اے ندرارگ جناوراں گوں جوش و جہز گا چارتگ ات۔ برے برے کلور آرا کڈن کرتگ ات
کہ تاگتے کارمز کنگا وتی ہیلا بداریت، بلے با کسر پروانہ کرت۔ آنہی دونعرہ ”من سکیں، مشکلیں
جہد کنیں“ و ”نپولیں مدامی راست گوشت“ آنہی درا ہیں مشکلائی ہے پو ات۔ آنہی صحبا پاد کنوکیں
کر و سارا گشتگ ات کہ آنوں نیم کلا کا نا بلکنا چل و ہنچ ملدیا پیش پاد بکت۔ آاے گیشیں وھد اکو ہے
سراشت پر شنگس سنگا ناں یکجا کرت، ہما جا گہا سر کرت کہ اودا ماڑی جوڈ بوگا ات۔ اے کارے تہا
آنہی شہ دگراں ہنچ کمک نہ زرتگ ات۔ درا ہیں گرماگے موسا گوں سکیں جہد و مختنا ابیدھوں جناور
بدمزگ نہ بوتنت۔ اگاں کہ آھانا زیاستیں وراک ہوں نہ رستگ ات بلے شہ جو نزے دور و نوبتاں کم

ورانی ملوری ہلاست بوت۔

ایشی رندا نپولیس چپ کنا نینگے وڈاوتی پادسرینت، جارجت کہ من کلین بندوبست پیلو کر تگ انت۔ تچ یک جناورے ء اے ضلورت نہ بیت کہ آگول انساناں نزیکی بکنت کہ اے شریں گپے نہ بیت ہمے زانگ بوت کہ آدراہیں زمہ واریاں وت زورگ لوٹیت۔ یک واچے کہ نامے مسٹرو بیپرات ولنگڈ نانشنگ ات، اے زمہ زرتگ ات کہ آدولوت جاہ وڈنے جاورانی درگتاوتی کردا پیش داریت وہمک دوشنبہا صحبے وھداولوت جاہا کیت ورمائنتاں زوریت۔ نیولین ”دولوت جاھے“ نعرہ جت، وتی گشتا نک ہلاست کرت و آھر اکلین جناوراں ”انگلستانے عالم نہاراں“ جت ووتی وتی راہاشت انت۔

آ نہی رندسکوئی لرادولوت جاھے تروتا بگرت و جناورا ناگیش دلجم کنگے کوشست کرت۔

آ نہی جناورانا اے باور کنا نمت کہ گوستا

باپاروزرے کامرز کنگے باروا تچ ہمیں منگ نامہ ءے نہ کہ پاس کنگ بوتگ ونہ کہ پیش کنگ بوتگ ات۔ اے یک ہیالی نیں گپے ات کہ آربندا تاسنو بال تالان کرتگ ات۔ نوں ہم لہتیں جناور شک کنگا اتنت بلے سکوئی لرگوں چالا کیا جست کرت ”سکتاں! آیا اے ہما چیز نہ انت کہ آ نہی باروا شتاواب دیستگ ات؟“

آیا شتمے ہدا اے منگ نامہ آنی ریکا رڈ ساڑی انت؟۔ اے جاھے ایر کنگ بوتگ؟ دوھدے جناور سہی بوتنت کہ منگ نامہ نشتے ءے دروشتا نیست انت گڈا آکین دلجم بوتنت انت۔ باور اش کرت کہ آدرا انت۔ بندوبو بے ردامسٹرو بیپہر ہمک دوشنبہ ءے صحبا دولوت جاہا اھت ورمائنت ءے زرت۔ آ یک چکین ولجو کین مردے ات۔ یک کسانیں وکیلے بلے باز چالاک و شیوار کہ آ نہی درستاں ساری اے اندازگ جنگ ات کہ دولوت جاہا ریک برو کرے پکار انت کہ آ نہی کمیشن باز زیات بیت انت۔ جناوراں گول ترس ولرزا آرا آھگ وروگا دیست و ہمے جہد اش کرت، کہ آ نہی دیماہ کپنت۔ پداھوں نیولین گول چاریں پاداں اوشنگ، و بیپہر ءے رومانشت دیگ پہ جناوراں یک پھرے گپے ات کہ آگول دو پاداں اوشتاں و گوش داشتے۔ پرے حاترا آھاں اے

انتنت۔ یکاوتی وردنے ودی کنگے پائیدگ ایش ات کہ ایشی واستا مزین جہدے ضرورت نہ بوتگ ات کہ بچ دگ فضول ہرچ انسانانی واستاھوں ودی کنگ بہ بیت۔ شہ بازیں تک و پہناداں جناورانی کارے راہ و رہند شتر تر بوتگ ات کہ شہ آ نہی جہد زیاست بوت گرت۔ چوش کہ کاھے کشگ شہ جناوراں شتر تر انساناں کرت نہ کت۔ پداے کہ جناوردزی نہ کرت انت۔ پرے حاترا کشگیں ڈگارے سراواڑ بندگے ضلورت ہوں نہ بوتگ ات۔ آ نہی سببا جہد، واڑ، و دروازگے ہوں بچت بوتگ ات۔ پداھوں گرماگے بندتا بازیں نہ دیستگیں چیزانی کمی مارگ بوتنت۔ چوش کہ پیرا فین تیل ءے ضلورت بوت۔ میچ، چیکک یاچٹ، واسپانی نالے واستا آسن ءے گزر بوتگ ات۔ بلے اے چیز دولوت جاھے تہا جوڑ نہ بوتنت و پدا توم و سرکاری کد و ایند دگ بازیں از بابانی ضلورت بوتگ ات۔ وشہ درستاں زیات ”گواتے کار جاھے“ واستا مشینانی گزر۔ اے چیز چہ وڑا جوڑ کنگ بہ بنت۔ کسانز انت۔ یک شبنہ ءے صحبا وھد یکہ جناور آو کین پتگے حکمانی گوشدار گے حاترا اھتنت۔ گڈا نیولین اے جارجت کہ آ نہی یک نو کین راہندے جوڑ کرتگ۔ شہ مرچیا ”دولوت جاہ“ گول وتی ہمسا یگان باپارہوں کنت۔ اے باپار دوولتے کنگے واستا نہ بیت۔ ایشی مول و مراد زوتاں زوت لہتیں ضلوری چیزانی واستا انت۔ گواتے کار جاھے چیزانی ارزشت شہ ہر چیز از زیاست انت۔ پرے حاترا آکاھانی لہتیں بہر، و اے سالے گلہ، و اگاں رندا گیشیں زرے ضلورت بوت گڈا آ نو، بزاں اسپیدگاں بہا کناں کہ آولنگڈ نازوت بہا بیت انت۔ مرگاں گشت کہ نیولین شہ مے نیمگا اسپیدگانی نیکیا قبول کین۔ ماگواتے کار جاھے جوڑ کنگے حقا آں۔

یک رندے پدا جناور یک بے تھمیلی ءے مارگا انتنت۔ گول انساناں تچ پیمانز یک نہ باں باپار کنگ نہ بیت۔ زرانی کارمرزی نہ بیت۔ چونانیا اے دراہیں مے ساری ءے منگ نامہ نہ انتنت کہ جو زارادر کنگے رندا ولی دیوانا پیش کنگ بوتگ انتنت؟۔ دراہیں جناورانا یا ات کہ آھاں اے منگ نامہ پیش کرتگ انتنت۔ یا آ پکر کنگا انتنت کہ آھاں یا ات انت۔ چاورورنائیں ہنزیراں نیولین ءے دیوانے ہلاسی ءے گول نزوریں تو اراز ہر شانی کرت، گڈا گر و کین کچکاں آھاں ناموش کرت۔ پدا مے ڈولایشاں وتی سوت الہاں گرت ”چار پادا والا شرا انت، دو پادا والا ہراب“۔ ایشی سببا جنا

نوکیں بند بوج من اتنت۔ گوں بنی آدما آھانی سیادی نوں پیٹھے وڈانہ ات اودا انساناں ہوں گوں دلو ت جا ہا نفرت بنا کر تگ ات۔ ہمک انسانا ہے گمان ات کہ دلو ت جاہ زوتاں زوت پرشت و پر وشے آماج بیت۔ ایٹیا ابید اے کہ ”گواتے کار جاھے“ جوڑ بوگ ناکام بیت۔ آوحدے گوں یک دہمیا دوچار کچھت گڈاشہ نقشے کے مکا اے گشت ایش کہ ساریا و اے جوڑ نہ بیت واگاں جوڑ ہوں بوت گڈا کار نہ دنت۔ پداوتی واٹھے ہلافا آھانی دلا جنا ورائی عزت و شرف جاگہ کنان ات کہ آ گوں جوانیں وڈے ووتی کارا کنگا اتنت۔ اے گپے یک ٹیوتے ہمیش ات کہ آ اے دلو ت جا ہا ہائی نامے سرایا ت کرتنت، چوش کہ آساری ء تو ازہ کرت و آرا ”Manor Farm“ گشت ایش۔ پدا آھاں جو زے پلہ مرزی یلہ کرتگ ات کہ آرا ووتی دلو ت جاھے رسگے امیت ہلا س بوتگ ات و آشہ اے ہندا گد دیے شنگ ات۔ ویپیر ء ابید دلو ت جاہ شہ ڈنا سینگ ات بلے اے گپ شنگ و تالان ات کہ نیولین زوتاں زوت مسٹر پلنگٹن کہ فاکس وڈا ات یا مسٹر فریڈرک کہ بیچ فیلڈے واہندا ت گوں آنہی با پار کنگ لوٹت۔ بلے شہ اے دو نییاں کسے ء ہوں آرا جست نہ کرت۔ نوں دراہیں ہنزیر دلو ت جاھے ماڑیا اھت و جاہ مند بوتنت و یک برے پدا جنا وراں پکر کنگ بنا کرت کہ اے باروا شہ ساری ء یک منگ نامہ ءے منگ بوتگ ات و سیکوئی لرد ہر جنا ورا نا اے باروا کنا نینگا ات کہ اے وڈیں بیچ تہرے منگ نامہ ءے منگ نہ بوتگ ات۔ آنہی اے دلیل دیا نا گشت کہ ہنزیر کہ اے دلو ت جاھے جگ اتنت

آھا نا جوانیں وڑے ء پکر کنگے و استا ہے ہمیں ہا موٹیں چا گردے ء ضلورت ات۔ داں کہ آشری ء کار کرت بکنٹ۔ ایشیا ابید اے جاہ پسر وکا جوڑ بوتگ (نوں لوٹیں روچ ات کہ نیولینا سروک گشگ بوگا ات)۔ آرا ہے ہمیں لوگے ء ننگ لوٹیت۔ تاکہ لس مہلو کے وڈا.....

لہتیں جنا وروں ہم پریشا اتنت کہ ہنزیر نایکا برچی خانہ ء کارمرز کنگا اتنت۔ بلکنا آراے و استا ڈرائنگ روم و وا بے و استا بستر اھوں کارمرز کنگا اتنت۔ با کسراے گپ ہوں کمار نہ کرت کہ ”نیولین مدا می راست گشیت“۔ بلے کلو ورا کہ آرا تخین ات کہ لیپ و گندل ء ہلا پا ہوں منگ نامہ منگ بوتگ ات۔ آپاداھت و ہما جا گہاشت کہ اودا ہپت پاکیں راہند ہشت اتنت۔ آنہی

وانگے جھد کرت۔ بلے لہرائی پچارا ابید گد بیچ و نتے نہ کرت۔ گڈا میورل ء کراشت۔ ”میورل“ کمیں چاری پاکیں راہند ابواں۔ ایٹیا تھا اے ہشت نہ انت کہ ما کدی لیپ و گندل کارمرز نہ کناں؟ کمیں دیرا رند میورل و نت۔ ہاں۔ ہشت انت ”بیچ یک جنا وراے بستر ہے سرا چا در تالاں کنا نا نہ و پسیت“۔ آنہی و نت و گشت۔ ”بازیں کو شستا رند ہوں کلو ورا اے گپ یا ت نیاھت کہ منگ نامہا چا درے باروا چیزے است ات۔ بلے دیوالے سرا ہے ہشت ات بلکنا ہے پیم بوتگ ات۔ ہے دما ناسکوئی لرشہ ہمو دا گوزگا ات گوں دوو سے کچکاں۔ اے دراہیں گپاں الم سہی و سر پدا ت۔

”شما اھت سگتاں“ آنہی گشت۔ ”کہ نوں ہنزیر دلو ت جاھے گندلانی سرا و پسنت؟ و پرچہ و پسنت۔؟ شما الم زان ات کہ بستر ہے ہلا پاکدی قانو د جوڑ نہ بوتگ۔ بسترے مطلب یکا ایش انت کہ ہما جاگہ کہ اودا و پسگ بیت۔ کاہ کدیے ہرے یا آرا بستر ہے جوڑ کنگ۔ قانو دوا چا درے ہلا پا جوڑ بوتگ ات کہ آرا انساناں جوڑ کرتگ۔ ما دلو ت جاھے بستر ہانی سرا تالانیں چا درا نادور کرتگ و کمبل مانپوشنگ؛ تالان کرتگ و آھانی سرا و پسپاں۔ اے ہمیں بسترہ باز آرام دہ بنت انت بلے انگہ اینکہ ناکہ مارا پکار انت۔ سگتاں من شمارا گشت نہ کنیں کہ مرچاں ماچکس شہ ووتی جگا کار گرا گناں۔ آیا شما ءے آسو دی ء بیچ گرگ لوٹ ات۔ سگتاں؟۔ شما مارا ایشکس دم برا نین ات کہ ماوتی فرضا پیلو کرت مکنیں؟ واچ شما کسے ہوں نہ لوٹیت کہ جو ز پدا ورا ت بکنٹ“۔ جنا وراں ہما دانا آرا باور کنا نینت و پدا کسے ء ہوں ہنزیرانی بستر ہے سرا و پسگے باروا ایراد نہ گپت۔ و پدا لہتیں روچا رند و حدے اے جار جنگ بوت کہ ہنزیر صحبے و حد ایشہ ایند گہ جنا وراں یک کلا کے رند پادا کھت گڈا بیچ یک جنا وراے ء زھر شانی نہ کرت۔

داں چلکے موسا دراہیں جنا وراں دم ہر تگ ات۔ بلے پدا اھوں آوش اتنت۔ پر آھاں گو سگتیں سال باز گراں گو سگ ات شہ کاہ وکئی ءے یک بہرے ء ہما بوگا سردیانی و استا گلہ ءے گدام گیش ہالی بوتگ اتنت۔ بلے آدلم اتنت کہ ”گواتے کار جاہ“ اے ردا مزینیں کھکے دا ت کنت۔ نوں آکم و گیش نیا جوڑ بوتگ ات۔ کاھے رونگا رند موسم گرم و ہشک بوت و جنا وراں گیشیں جھد کرت۔ گڈا آھاں گوں گرا نین سگتاں اودا ورا وانا اے پکر کرت کہ اگاں یک فنے دیوالے جوڑ بہ

بیت تا شراحت۔ باکسر دراہیں شپا ماھے روژنائی ء کار کرتگ ات۔

وتی گیشیں وھدا جناور اھت انت و ”گواتے کار جاھے“ چپ، چاگردا گشت انت
- گوں وش و پھرا آرا چارت اش کہ چونیں زیبائیں و محکمیں دیوالے جوڑ بوگ و آیا آہاں کدی پیسرا
اے ہمیں چیزے ء جوڑ بوو گے گماں ہوں کرتگ؟۔ یکا پیسریں بنمن ”گواتے کار جاھے“ باروا چ نہ
گشگ ات۔ ابیدشہ وتی ہیل کرتگیں گپا کہ ”شادوواں دیرازنگ مانت“۔

نومبر ء آھگا گوں کوش ء کشگ بنا کرت۔ کاردارگ بوت پرچہ کہ آدنگلہ تر ات۔ پداھما
شپ اھت وھدے کہ تر سناکیں، تو پائیں گواتاں کشگ بنا کرت کہ شہ آ نہی جناورانی بنجاھے
ماڑی لرزگا لگ ات۔ و بازیں ٹائلزے دراھت ڈگا راکپنت۔ مرگ پاداھت انت و چری چری ء
لگ انت۔ آتر سگا انت۔ پرچہ کہ آھاں گوں ایشی ہوار یک و اے ہم دیگک ات۔ کہ جاھے
تپنگا ہم تو ار کرتگ۔ وھد یکہ صحبا مہلہ جناور ڈنا دراھت انت، آھاں دیست ات کہ ہیر کے دارو با
گے تھا یک در چکے کپنگ۔ درچک ہما ڈولا دراھتگ ات چوش کہ گزر کا شہ ڈگا راکو جنت۔ آھاں
اے ہما وھد ا دیست وھدے بازیں جناور اں شہ ہیکھی ء چچمال جتگ ات۔ آھاں تباھی نے تر سنا
کیں ندارگ گندانا اے ہم دیست کہ ”گواتے کار جاہ“ ہم تباہ بوتگ ات۔ آدرھا تباھی نے جاھا
سر بوتنت۔ نیولین کہ برے برے گشگ ات۔ تچا نا شہ دراہیناں دیماشت۔۔۔ ہاں۔۔۔ آکپنگ
ات۔ آھانی جھدے مز بر باد بوتگ ات۔ داں اے ہدا کہ ہما سنگ کہ آھاں مز نہیں منکلے ء یک جا
کرتگ انت۔ شہ تو پائیں گواتا کشگ و شانگ بوتگ انت دراہیں جناور بے تک و تو ار انت۔ درھا
گوں بہ نا شتوک سنگا نا چارگا انت۔ نیولین ہاموشی ء ادا اودا گردگا ات۔ بلے برے برے زمینے
بوچنگ ات۔ آ نہی دمب بازسک بوتگ ات وادو اودا سُر گات۔ شہ ایشی ہے درابوت کہ آجگا وتی
کار بندانا دست گٹ انت۔

یک دم اوشتات۔

چوش کہ آ نہی مجگا کار بنا کرتگ۔

سنگتاں! آ نہی گوں جھلیں تو ار اگشت۔ شما زانت کہ ایشی ڈو ہدار کے انت؟ شما آڈر مناز

انت کہ شپاھت و گواتے کار جاھے دور دات؟ ”سنوبال“ آ نہی گوں برزیں تو ار اکو کار کتنا گشت
- آ نہی تو ار چو جھرا گرندگا ات ”اے کار سنوبال کرتگ“۔ آ نہی وتی بے عزت بوھگ و درکنگے ہیر
گپنگ۔ ”آہیم کار شپے تھارونکی ء گوں ہاموشی ء اداھت و مے یک سالے ء جھد بر باد کرت و
شت۔

سنگتاں.....! من آ نہی موتے سزائے جا را جنیں“۔

سنوبال نی موتے سزائے۔ با مردیں جناور دومی درجہ یا یکام دگہ جناورے اگاں آرا
انصافے و استا کاریت گڈا آرا سو پے انعام دیگک بیت۔ یک پریں سو پانی ٹوکری نے ہمارا دیگک
بیت ہما کہ آرا زندگا دست گیر کنت“۔ جناور و دولت باز دلرئج بوتان وھد یکہ آھاں اے زانت کہ
اے کارے تھا سنوبال ہوار انت۔ دراہیں جناور اں گوں نفرتا کو کار کرت و ہر یکے آ نہی گرگے و استا
تیار بوت۔ ہما وھد ا شہ کو ہا کمیں دور یک ہو کے ء پد گنگ بوتان کہ کاھے تھا چیر انت اے پدانی
نشان داں چندے گز ا بوتنت۔ بلے اے الم زانگ بوت کہ آواڑے نزیکا کوٹڈے نیمگا شتگ
- نیولین بوچنانا اے جار جت کہ اے سنوبالے پدانت۔ آ نہی ہیال ات کہ سنوبال بلکنا شہ فاکس
ووڈے نیمگا اھتک۔

”دیر مکن ات سنگتاں“ نیولین پدانا چا رانا کو کار جنا نا گشت۔ نوں کارے

وھد انت۔ ماشہ مروچی بیگاھا ”گواتے کار جاھے“ دوار کارا بناکیں۔ و پدا دراہیں زمستانا اے کارا
بر جاہ داریں۔ بلے کہ ہور بیت یا گر میں روچ۔ ماے ہم کارا ار اگشگ لوٹیں کہ آ مے اے کارا چو
ارزانی ء ہلا سُر ت نہ کنت۔ یات بدارت سنگتاں ماوتی نقشہ نے تھا چ ہمیں بدلی نے نیاراں و
روچ، در آھگا داں کارا بر جاہ واریں۔

دیما بیت سنگتاں۔ گواتے کار جاہ زندگ بات، دولت جاہ زندگ بات“۔

پتھی در

اے زمستان باز سرداے۔ اے تو پائیں موسما تر و نگل، برپے رچگ، و آنہی رندا بدبتگیں
برپے سہنگانی کپکے ردبنا بوت کہ آد آں فروری ء بر جاہ منت۔ گواتے کار جاھے جوڑ کنگاشہ جناوراں
کہ ہرچی بوت گرت، آھاں کرت۔ آشہ اے ٹوکا سر پدا تنت کہ دنیاے چم ہمشی سراسک انت
وحاسدیں انسان شہ وشی ء گنوک بنت اگاں آاے بہ اش گعت کہ کار جاھے کاروتی وھدا پیلونہ
بوتگ۔

بغض و کینگی سببا انساناں اے پد رنہ کرت کہ گواتے کار جاھے تباہینسو بال ہورنہ انت،
بلکنا ایثی کپکے سبب ایث انت کہ دیوال کمزور اے۔ بلے جناوراں اے زانت کہ اے سبب نہ بوتگ
۔ پداھوں اے فیصلہ کنگ بوت، کہ دیوال سے فٹ پراہ کنگ بیت ناکہ ہتر دہ انچ کہ ساری ء کنگ
بوتگ اے۔ ایثی مطبل اے بوت کہ دگہ گیشیں سنگ چنگ و نزا رگ بہ بیت۔ داں بازیں روچاں
پیلیویں ہندا برپ رھت۔ پرے حاترا ہچ کنگ نہ بوت۔ پداھوں اے سکیں سردی ء چیزے نا
چیزے دیمرئی بوت۔ اے یک ظالمیں کارے اے ات و جناور آ پیمانہ مارگا انتت چوش کہ ساری ء
آھاں مارنگ اے۔ آیکشلا گلگ و پشائے آماچ انتت۔ وگترنگ انتت۔ یکا باکسر، اولکو ورتارا
داشتگ اے۔ سکونی لر ء کارے مزگ و جہدے مزنی ء بارو اجوانیں گشتا تک دات۔ بلے جناور
باکسرے تاگت و آنہی نعرہ ”من زیاست جہد کنیں“ کہ آگول کوکار ایثی جنگا کدی بےھیال نہ
بوتگ اے شہ ایثی بازا تر مند انتت۔

جنوری ء ورا کے کمی بوت شہ راشنا کئی باز کم کنگ بوت۔ و اے جار جنگ بوت کہ پٹاٹھے

راشن گیش کنگ بوتگ داں کہ مکئی ءے کمی پیلو کنگ بہ بیت۔ بلے اے گپ دیماھت کہ ہما پٹاٹھے کہ آ
سنے پیٹی آنی تہا ایر کنگ بوتگ انتت۔ کہ آھا نا جوانیں وڈے ء چیر دیگ نہ بوتگ اے۔ پٹاٹھ نرم و
بدرنگ بوتگ انتت۔ یکا لہتیں است انتت کہ ورگ بوتنت۔ نول بازیں روچاں آھاں یکا کاہ و بوچ
وارنگ اے۔ آسک گتر نے آماچ انتت۔

اے باز ضروری اے، کہ اے گپا دنیا سہی ممیت۔

”ونڈ مل“، گواتے کار جاھے تباہی ء انساناں اے موہ داتگ اے کہ آدوت جاھے بارو
نوکیں نوکیں گپ بہ جنت۔ پرے حاترا یک برے پدا جناورانی بارو اے گپ دیماھت کہ آشہ
ڈکال و نادراھیاں مرگا انت۔ و اے کہ آوت ماں و تا مٹرگا انت و یکے دومی ء ورگا چک و پد نہ بنت و
ایثی ابیدوتی زھگانا ودی بوگا ہوار شت انت۔ نیولین شری ء سراسر پدا ت کہ اگاں ورا کے بارو
راستی دیماھت گڈا ایثی آسرسک ہراب بیت۔ پرے حاترا آئی نہی فیصلہ کرت کہ شہ ملکا اے
جاورے ہلا س کنگے و استاشہ مسٹر و پیپرا کمک زورگ بہ بیت۔ ادا مسٹر و پیپرا کہ پتنگے تہا یک رندے
اھتگ۔ جناورانی گول آئی نہی خاصیں نزکی ءے نہ بوتگ اے بلے نول لہتیں جناور خاص کن بیثانا
اے گوھگ بوتگ اے، کہ آجنا ورا نا اے باور بکنا نین اے، کہ راشنے تہا زوت گیشی کنگ بوھگا
انت۔ ایثی ابید پیولین ء اے حکم ہوں دات کہ اسٹورے تہا ایریں راشنے ہالی ایس ٹوکری آنا شہ ریکا
پُر کنگ بہ بیت و آرار کھینگ بہ بیت چوش کہ پشت کپتگیں وردنی چیز و ایندگر راشنا راکرتگ ات۔ پدا
وڈے ء مسٹر و پیپرا چدا گوازیگ بہ بیت و آرا اے ٹوکری پیش دارینگ بہ بنت۔ چوش کہ ڈنے دنیا
ھاارا اے گوھگے و استا، کہ دوت جاھا ورا کے کمی نیست۔

پداھوں داں جنوری ءے آھیر اے المی زانگ بوت کہ اچ ہر گجا کہ بیت کمیں غلہ ءے
بندوبست کنگ بہ بیت۔ اے روچاں نیولین مہلو کئے دیما باز کم اھتگ اے ووتی دراہیں وھدا آنہی
دوت جاھا گوازیگ اے کہ آنہی ہمک دروازگے دپا وروکیں کچک شیواری ء اوشتا تگ انتت۔
وھدیکہ آچہ اودا در اھتگ اے گڈا اے ڈولا کہ شش کچک ء آراچپ وچا گرد کرتگ اے۔ واگاں
کسے آنہی کرا بیٹھتیں ات گڈا آھاں گرتینگ اے۔ نول آپٹھے ڈولا ہمک یک شبنہ ءے صجبا ہوں

درانہ بوتگ اُت۔ بلے آنہی رُمانشت یک ہنزیرے و خاص کن سکونی لرء الم دیما آرتنگ اُتنت۔ یک یک شبنہ نے ء صجبا سکونی لرجار جت کہ ہنوں اسپیدگ دینگی اُت آوتی اسپیدگاں مارابدینت۔ نیولینا گوں مسٹر و بیمریک قول بندے ٹاھینت کہ آپتنگے چارصد اسپیدگے بند و بستا کنت۔ ایٹی بدلا مزین غلہ و ورگ رسیت اُت کہ آگر ماگا ورا کے کارا کایت و داں آوہدا جاور کمیں شرتربیت اُت۔

وہد یکہ مُرگاں اے اُشکت۔ آھاں کوکار کُرت۔ آھاں ناشہ ساری ء کُشگ بوتگ اُت کہ بوت کنت آھاں اے قربانی دینگ بہ کپیت۔

بلے آھاں اے پسہ نہ اُت، کہ اے پیم بیت۔ آ بہارے موسما اسپیدگ دینگے واستاتیار اُتنت۔ آھاں سک زھر شانی کُرت کہ آھاں اسپیدگاں ناشہ آھاں جتا کنگ یک کوشے زانگ بیت۔ جوزے در کنگارند اے اولی رندا اُت کہ آھاں ایک سکین ڈکھے رستگ اُت۔ سے ورنائیں ”سیاہ منارک نے“ زھگاں گوں مُرگاں اے جزم کُرت کہ نیولین نے واہشانا دارگے جہد کنگ بیت۔ آھاں اے پکر کنگ اُت کہ وتی اسپیدگاں چھتا لگو کیں ”شہتیرے“ سرادیاں۔ داں کہ آزینا بہ کپنت و بو پرشت۔ نیولین گوں سنگ دلی ء اے حکم دات کہ مرگانی راشن بند کنگ بہ بیت۔ واگاں کجام یک جناورے ء مکئی نے دانگے برابر آھاں نا چیزے دات گڈا آھاں ناموتے سزا دینگ بیت۔ کچکاں چارات کہ اے حکمانی سر اعمل بوگا اُت۔ داں پنچ روچاں مُرگانا ڈنادارگ بوت۔ پداگوں شور و سلاھا آھاں مُرگانی جاہا آگے موہ دینگ بوت اے میانا (9) نہہ مُرگ مُرتنت۔ آھاں نا باگے تھا کل کنگ بوت و اے گوشگ کہ آنادراہ بوتگ و مُرتگاں۔ و بیپراے بار و اسر پد نہ اُت۔ پتنگے تھا یک وینے اھت و اسپیدگے برتنت۔

سنو بال اے وہداں پنچ جاہا پد نہ بوت۔ آنہی بار و اے گپ دیما اھت کہ یک ہمسائیں فارمے ء بلکنا فاکس و ڈیا کہ پنچ فیلڈ ء چیرا اُت۔ اے روچاں نیولین نے گوں ہمسائیں دلوت جاہاں سیادی کمیں شرتربوتگ اُتنت۔ دلوت جاھے دیما دارانی مزین کسسا سے ایرا اُت۔ کہ وہ سالانہ پیش شہ تیا باجرو بوٹا و بُریتگ و سپائی وہداں رستگ اُتنت دارانی اے مزین کسساں موسے

سکیانی آماج بوتگ اُت۔ و بیپڑ نیولینا اے سلاہ دانگ کہ آیشرا بہا بکت۔ مسٹر پلنگٹن و فریڈرک ایشر بہا زورگ لوٹینگٹ۔ نیولین اے گڈ و منجا اُت، کہ شہ دویناں کے ء بدنتے۔ اے چیز ہوں دیما اھتگ اُت کہ آوہدے گوں فریڈرکا اے چیز کنگ لوٹ۔ گڈا اے گپ دیما اھت کہ سنو بال فاکس و ڈاچیرا اُت۔ واگاں پلنگٹن ء باجا اے گپ دیما بہا ہتین اُت گڈا ہتے گشت اش کہ سنو بال پنچ فیلڈا چیرا اُت۔ بہارے موسے بنداتا یک ہراہیں ویلے دیما اھت۔ سنو بال پے تھاروکی ء چیر و کائی فارمے تھا کیت اُت۔ دراہیں جناورسک تر سے آماج بوتنت و آھانی چمانی و ابشت۔ ہمک شپا اے مارگ بوت، کہ آتھاروکی اے پانیدگا چست کنانا ادو ادو اگردیت و شرارت کنت۔ آنہی مکئی دُرات۔ آنہی شیر ہراب کُرتنت۔ آنہی اسپیدگ پُرتنت۔ آنہی تو م برابر کُرتنت۔ و اے ہما اُت، کہ ایٹی میوگانی در چک ہوں بُریت۔ ہر وہد یکہ ریں ہرے بوتین اُت گڈا ہتے ہمگ بوت کہ اے سنو بال ء کار اُت۔ اگاں کھڑکی نے بو پرشتین اُت یا گندگیں آپے لین بند بوتین گڈا کسے نا کسے ء ضلو رگشگ اُت شپا سنو بال اھتگ و ایشر ہرا بہ کرتگ۔ وہدے کہ اسٹورے کلیت کار بوت گڈا اے گشگ و زانگ بوت کہ ایشر الما سنو بال چاھے تھا دور دانگ۔ وہدے گاریں کلیت شہ ورا کے پیلکے چیرا در اھت پدا ہوں ساری نے مارگ ہما ڈولا اُتنت۔ گوکاں ہتے گشت، کہ سنو بال ہاموشی ء شپا اھتگ و ما و اب اتیں کہ آنہی شیر دُشت اُتنت و بُرتنت۔ مُشک کہ سردیاں ڈول و بد جوڑ بوتگ اُتنت۔ آھاں جار جت کہ آگوں سنو بال کی پارٹی ء ہوار اُت۔

نیولین حکم دات کہ سنو بال نے کار پدانی بار و اپٹ و پول کنگ بہ بیت۔ وتی کچکانی رکھینگا آنہی ماڑی نے دوڑہ کُرت۔ دومی جناور آنہی مزنی نے ہیلا دارا ناشہ آئی کمیں دور گون اُتنت۔ ہمک لہتیں گامارند نیولین اوشتات و ڈگارے بوچت۔ داں کہ سنو بال نے پدورند در گجگ بہ بنت آشہ بوچنگا در گجیت نے۔ آنہی ہمک گنڈا بوچت۔ پدا ڈگار، گوکے واڑ، مرگانی جاہ، سبزی آنی ڈگار بزاں ہمک جاہ بوچنا سنو بال کی در گجگے جہد کُرت۔ آنہیا وتی شو مپ ڈگارے سرا ایر کرت و پدا مزین مزین ساہ کشانا آہستہ آہستہ توار کُرت "سنو بال" ہمدا اُت۔ من آراشہ دور ابو چت کنیں۔ آں ہی ہمک وار، کہ سنو بال کی نام گپت و توار کُرت گڈا دراہیں کچکاں بہنا کیں و لگے

زرتگ اُت واہانی تیزیں دنٹاں زیات درابوتنت۔

دراہیں جناور باز ترسگا اتنت۔ آھاں ہے مارات کہ سنوبال چہ بلاھے کہ گواتے تھا پُترانا آھانا ترسینگا انت و ہمک تہرے حترہ ودی کنگا انت۔ بیگاھا سیکوئی لر و دراہیں جناورانا یک جا کرت۔ آ باز ملور گندگا تک: گشتے۔ کہ لہتیں ضلوری نیں ٹوک کنگھی انت

”سنگتاں.....!“ سیکوئی لرگوں زور اگشت۔ آ باز بے تاہیرا ت یک مزنیں ڈکھے گپے درنگاز بوتگ“ سنوبال و تارا پنچ فیڈ و واہند فریڈرک و دستا بہا کرتگ کہ آ مے فار مے سرا اُرش کنگے چن و لانیچا انت داں کہ ایشی سرا قوضہ بکنت و سنوبال ارش و ہدا آ نہی راشونی و کنت۔ بلے ایشی و چہرہ اب ترس دگہ یک ہبرے است۔ ماہے مارتگ اُت کہ سنوبال و بغاوت آ نہی جو پو و حاکمی وے واستا انت۔ بلے سنگتاں۔۔ مارتاں۔ چوں شما ایشی سبب زانگ اُت؟ شہ بندا تا سنو بال جوزے مردم اُت۔ آ جوزے چیریں ایجنٹ اُت۔ مدامی نیں ایجنٹ۔ اے راستی آنی ثبوت مارا چہ اے کا گداں رتگ کہ آیشاں ایرکرتگ و شنگ۔ و ما آھانا ہنوں درگہنگ۔ من ہے زانیں کہ اے یک مزنیں گپے، مزنیں و یلے سنگتاں۔! ما گوستا زاناں آ نہی کارے وڈ وڈول نہ دیتگ اتنت۔ کہ مے سختانا مرد بوت۔ آ زاناں مارا گوکانی واڑے جنگا پرورش دیا تا تباہ و بر باد کنگ نہ لوٹینگ اُت؟

جناورانا بے وکوب جوڑ کنگ بوت۔ اے سنوبال وے کار و پدا ت کہ گواتے کار جاھے تباہی وے سبب جوڑ بوت۔ دراہیں گپاں آسر پد نہ بووگا اتنت۔ دراہیانی جگا اے گپ آہگا اُت کہ گوکانی واڑے جنگ“ و سنوبال چوہر دم دیمارا ہخونی کنگا اُت و کجام وڈا۔ ہمک ہندا مے ہتا گیش کنان اُت۔ پدا آ یک ساھتے و ہوں نہ اُشتا تگ اُت داں اے ہدا کہ جوزنی تنگے تیر آ نہی پشتا لگ اُت و آٹپی بوت۔ نون اے گپ بچ وڈا زانگ نہ بوت کہ آچوں جوزے مردم بوت کنت۔ اے وھدا با کسر کہ باز کم جُست وے کرت۔ باز پریشان اُت آ نہی وتی دیمی پادانا آ نہی دیماکونڈ کرت وتی پھماں مچ کنا نا پکر کنگا لگ اُت ”منا باور نہ بووگا انت“ آ نہی گشت سنوبال و گوکانی واڑے جنگا گوں بہادری و وتی کرد پیش دا شنگ اُت۔ من آرا جم وت دیتگ اُت۔ مازاناں آرا ہما وھدا بامرد جناور درجہ اول وے نام نہ دا تگ ت؟

”سنگت، اے مے ردی اُت۔ آ نہی سببا مازانیں۔ من ہرچی کہ گشتگ آہے چیریں کا

گدانی تہا بنیشہ انت۔ راستی و آمار رد دیا وتی کارا کنگا اُت۔ بلے آ و آٹپی بوتگ اُت۔ با کسر گشت ما گھاں آرا ہوں ر سچانا تچگا دیتگ اُت

”اے ہوں لپے بہرے اُت۔“

”سکوئی لر“ کو کار کرت و گشت“ جوزہ ما ڈولا تیر جنگ اُت، کہ یکا آ نہی پوست پٹی بہ بیت آ، نہی جانا رانچ مہ بیت۔ من اے گپا شہ آ نہی عیشنا نکا ترا پیش داشت کنیں۔ اگاں تو وا تگ زانے گڈاوت بوانے۔ سکیں جاورانی ساھتاں اے پیش بندی سنوبالا اے حاترا جوڑ کنگ بوتگ اُت۔ کہ آ یک سوگی اُت کہ آوت چہ او دادر بروت و دژ منانا تھے، آ یگا بلتیت۔ کہ آ ایشی تہا کمیں کمیں سوب مند بوت۔ بلکنا من اے ہوں گشتیں کہ سنگتاں آ الم سوب مند بوتگ اُت اگاں مے بامرد راہشوں کامریڈ نیولین مہ بوتیں اُت اے شمار یات نہ انت وھدے جوزگوں وتی سنگتاں اودا اھت و رست گڈا سنوبال لگور بوت و جھست و بازیں جناورے ہوں گوں آ نہی۔ شُت گوں۔؟ و شمارا اے ہوں یات نہ انت، کہ ہما وھدا کہ وھدے چاریں نیمگا یک بیم ناکے تالان اُت کامریڈ نیولین نعرہ جت و دیمارا اھت کہ بنی آدم گری مردگ بات۔“ و پدا جوزے پادانا گوں وتی دنٹاناں ڈلیگ اُت؟ منا باور انت کہ اے کلین گپ شمارا یات اُت۔ سنگتاں و سکوئی لر و تا اے دیم و آ دیمآ سرینا گشت۔ وھدے سکوئی لر اے و یلے ندرارگ کشی کرت گڈا جناوراں ہے مارات کہ گشتے آ ہانا ہر چیز یات اھتگ۔ آھانا ہے لگ اُت کہ جنگے اے ہراہیں ساھتاں سنوبال پُشتا کنزیتگ اُت بلے با کسر انگت بے تاہیری وے آماج اُت۔

”من اے گپا نہ منیں کہ سنو بال شہ بندا تا غدار اُت“ آ نہی پودوات۔ آ نہی ہرچی کہ

کرتگ آ یک جتا نیں گپے۔ بلے گوکانی واڑے جنگے وھدا آ یک جو انیس کامریڈ اُت۔

مے راہشوں کامریڈ نیولینا (سکوئی لر جار جت۔ آ گوں نرمیا بلے گوں پیسہ و گپ جنگا اُت) ساپ ساپ گوشنگ کہ سنوبال شہ بندا تا جوزے ایجنٹ بوتگ۔ ہاں شہ ہما وھداں کہ آ وھدا بغاوتے بار و انچ پکر کنگ نہ بوتگت آہ۔ اے جتا نیں گپے۔ با کسر گشت۔ ”اگاں کامریڈ نیولین اے

گشنگ گڈا اے راست انت۔“

”ہے جبرگ بہ بیت کامریڈ“۔ سکونی لروش بووانا گشت۔ بلے اے ہوں مارگ بوتگ
آت کہ آبا کسر ۽ بجیں ڈولے ۽ چارگا آت۔ آروگے واستا برترت و پدا اوشتات زوردیگیے وڈا گشتے
۔ من اے دلوت جاھے ہمک جنورا شیوارنگک لوٹیں کہ آوتی چماں پچ بکناں۔ ایٹی سبب ایش
انت کہ اے وھدا ادا سنوبال نے ایبٹ چیریں وڈے ۽ کارنگا آت۔

چار روچارند، پشیم نے وھدا نپولین حکم دات کہ دراہیں جنورا دلوت جاھے دیما یکجا بہ
بنت۔ وھدے آیکجا بوتنت گڈا نپولین شد دلوت جاھے ماڑی ۽ دراہت گوں وتی دوئیں میڈل
آں۔ (کہ آنہیا وتاراوت داتگ انتت۔ ”جنورانی بامر درجہ اول۔ و بامر درجہ دوم) ونہہ کچکاں آ
راچپ وچاگرد کرتگ ات۔ آدم پہ ساھت گرا انتت، چہ آنہی سببا کلیں جنورا بلاہیں تر سے ۽ آماج
انتت۔ تر سوکیں جنورا وتی وتی جاھاں نشنگ و پکرا انتت کہ چیزے نا چیزے الم بووگی انت۔

نپولین اوشتات و آھانی سراچم شانک دیانا گوں برزیں توارا چیزے گشت۔ ہے وھدا
کچکاں دیما درآ یانا چارھوکانا گوشاں گپت وگزان آورت و نپولین نے پادانی دیما دوردات۔ شد
ھوکانی گوشاں ہوں دراہت و کچکاں اے ہوں چٹ اتاں۔

پدا لہتیں ساھتاں رند ہے مارگ بوت کہ آگنوک بوتگ انت۔ آ وھدا جنورا ہیران
بوتنت وھدے آھاں دیست کہ سے کچک سٹ ات و باکسرتی نیرگا اھت انت۔ وھدے باکسر آ
ھا نا وتی نیرگا آھگا دیست آنہی وتی محکمیں سُر مب چست کنانا یک کچکے ۽ رابر زاپچگل دات کہ شد
بُرزا پدا زینا آھگا آت۔ کچکا رحم نے دست بندی کرت و دوہمی کچک تچانا جست انت۔ باکسر
نپولین نے نیرگا چارات کہ آکچکا لگت دیانا بوکوشیت یا آرایلہ بہ دنت۔ نپولین نے دیم نے رنگ
گشت و آنہی یکدم باکسر حکم دات کہ کچکا یلہ بدنت وھدے باکسر کچکا رایلہ دات گڈا، آگوں وتی
ٹپاں کلنز کلنز کنانا جست۔

نوں شور وشارھلاس بوتگ آت۔ چاریں ھوک ودارا انتت گوں ڈوہداری نے مارگاں
کہ شد آھانی دپ و دیماں پدرا آت۔ نپولین آھانا لوٹانیت۔ داں، کہ آوتی بُر ماہ من انت۔ اے

چاریں ھوک ھما انتت کہ آھاں ھما وھدا ھوں زہر شانی کرتگ آت وھدے نپولین یک شنبہ نے
دیوانا رامد امی ھلاس کرتگ ات۔ آھاں بید شد ھیلہ وھنرے ۽ من ات کہ سنوبال کی درکنگ ساری
گوں آنہی گوں بوتگ آں و مادرستاں گواتے کار جاھے تباہ لنگے پندل سازیتگ ات و اے کہ آھاں
یک قول بندے ۽ ردا دلوت جاھارا فریڈرک ۽ دیگیے قول کرتگ آت۔ آھاں اے ہوں پدرا کرت
کہ سنوبال وت آھانا گشنگ آت کہ آجوزے چیریں ایبٹ آت۔ آھانی مٹگا رند کچکاں آھانی
گٹ وارتنت و نپولین گوں بیمناکیں توارا گشت کہ است انت چشین جنورا رے کہ وتی بُر ماہ منیت۔
سے نیں مرگاں کہ آھاں اسپیدگانی با بتا بعاوتے سرو کی کرتگ ات۔ دیما دراہت انت و من آت اش
کہ سنوبال آھانی و ابا اھتگ آت و اے سکین داتگ تے کہ نپولین نے حکماں مہ من ات۔ اے
سے نینا ناھوں جنگ بوت۔ ایٹی رند یک ہج نے دیما اھت گشتے، کہ گوسکلیں رونارند آنہی مکئی دز
ات و شپا وارتاں۔ پدا یک میٹھے ۽ من ات کہ آنہی آپے ورگے کندے تھامس کرتگ آت۔
وھدے جُست کنگ بوت کہ کئی گشنگے پدا گڈا آنہی گشت کہ سنوبال کی۔ دوہمی دیویشاں من ات کہ آ
ھاں یک پیریں گرانڈے ۽ را کہ نپولین نے پلہ مرزا ات تاجپنت و جت کہ آھلگے نادراھی نے آماج
آت۔ اے کھل آنا ھموادا کھگ بوت۔ اے پیامنگ و سزائے در بند بوت بلے نپولین نے پادانی
دیما لاشانی مزنیں کسا سے ایر ات و گواتے تھامس نے بوتالان ات، کہ جوزے درکنگ رندا ہے پیم نہ
بوتگ آت۔

وھدے اے دراہیں چیز بوتنت گڈا بند کہ جنورا بید ھوک و کچکاں یکجا شت انت۔ آ شد
ٹرسا لرزگا انتت۔ کسا ہوں نزانت کہ شد آھاں کے زیاست ملور انت۔ جنورانی دغا کہ آنہی آ یانا
گوں سنوبال نزیک کرتگ ات۔ یاھا ظالمیں مز کہ آھاں آنہی ندرارگ ہنوں دیتگ ات
۔ گوسکلیں دور و باریاں برے برے چشین ھونی نیں ندرارگ گندگا اتگ انتت بلے آھاں ہے
مارت کہ گوں آھاں بوٹگیں ویل واقعہ زیات ھرا بین انتت۔ ھما وھدا وھدے کہ جوزہ افارم یلہ داتگ
آت داں روج مرچی تچ جنورا رے ۽ دوئی جنورا رند گشنگ آت۔ داں اے ہدا کہ یک مُشکے ہم
جنگ نہ بوتگ آت۔ آ درھا ھما کوھے نیرگا شت انت کہ اودا نینا جوڑ بووکیں گواتے کار جاہ آت۔

اودے رسگا گوں دُرہا کیے دومی نے سرا کپتنت۔ چوش کہ یکے دومی ۽ گرم کنگا اتنت۔ کلوور، میو رل، پنجن، گوک، میس، دراپین قاز و مرگ، ہر یکے ابید پٹی نے نیولین۔ نے حکم کہ کلیں جناور یکجا بہ بنت۔ آجنگ ات داں لہتیں ساہتاں کسے ۽ ہج نہ گشت، یکا با کسرا اشتا تک ات۔ آوتی دُمہا سُرینا نانا اودا اڈا ٹیلانی کرت و برے برے شد پتے بزاں ہیران ات۔ آہرا گشتے۔ من سر پد نہ بوتوں۔

”من اے گپا من ات نہ کنیں کہ مے دلوت جاہا پنجنین ویل و واقعہ ہوں بوت کنت۔ بوت کنت اے دُرہا مے نزوری ۽ بوتگ۔ منی ہیالا ایٹی دارگے واستا مارا زیاست جہد و محنت کنگی کپیت۔ من شہ مرچی ۽ سہا پور ہیں کلا کے ۽ ساری پاد کائیں“۔ آگوں نوکیں جزم و تاگتے ۽ پاد اہت و کوہے سرا شت۔ اودے رسگا گوں آنہی سڈگانی مزنیں کسا سے جوڑ بوکیں گواتے کار جاہے کر اسینت و شپا آرا مے حاترا وتی، نجاہے نیرگا شت۔ ایندگہ جناور بے گویا کلوورئی کراہتنت آکوہے ہما بہرا کہ کپتنگ ات، چہ اودا اڈنے دنیا پدرا ت نزیک و گورے گیشتریں دلوت جاہ گندگا اتنت۔ پراہ و شاہگانیں چراگ جاہ جہلا داں دگا تالان ات۔ کاہے ڈگار، ڈگارے لٹ جہل و بزر، آپے درگے کنڈ، غلہ نے ڈگار کہ آہانی تہا نوک نوکیں غلہ ودی اتنت و دلوت جاہے ماڑی نے چھت کہ شہ آنہی پیادھوت درآہگا و تالان بوہگا ات۔ اے بہارے موسے ساپ و سلہیں بیگاہے ات۔ کاہ و واڑشہ روچے برمشاں روژنا اتنت۔ آہانا گوں ہیراگی ۽ اے یات اہت کہ اے و آہانی جندے دلوت جاہ انت۔ ایٹی یک یک انچے ڈگار آہانی وتی ات۔ کہ آہانی ضلورت ات۔ کلوورئی چم و ہدے سبز و آبادیں کوہانی سرا کپتنت گڈا آنہی چمانی ارس درہتنت۔ اگاں گپ و ترانے و ہد بوتیں گڈا آنہی گوشتنگ ات کہ اے آنہ انت کہ آنہی و اب گندگ بوتگ ات۔ و ہدے بنی آدمارا چہ اودا درکنگ بوتگ۔ میجر واحدے بغاوتے اولی سبک دا تک ات۔ آوہدا باندا تے ہیالانی تہا اے ہمیں ہم ناکیں گشت و ہوں نے ندرارگ گوں نہ اتنت۔ آنہی باندا تے حاترا اہا عکس کہ دیستگ ات آجناورانی یک پنچیں چاگر دے ات کہ اودا گٹرن و نیز گاری گندگا ہم نیا تک۔ درہا برابر اتنت۔ کہ ہر یکے وتی تاگتے ردا کارکنگا ات تاگتے واہند زورانی کوپگ اتنت۔ پنچش کہ آنہی وت میجرے گشتانکے و ہدا بٹے چونکیا ناگوں وتی پاداں چپ و چاگر دکنانا آہانا شہ پادانی چیرے آہگار کھیتنگ

ات۔ اے ردا آپوہ نہ بووگا ات کہ اے پیم پرچہ بوتگ ات، کہ کسے شہ گپ جنگا ہوں ترس و ہم نے آماج انت۔ ہمک چاریں نیگا ہتر ناک و گروکیں کچک تالان انت۔ ہما سنگتاں کہ وتی جرم من اتنت آہانا ککرکنگ بوت۔ نون بغاوت یا حکمے نہ منگت ارزانیں کارے نہ ات۔ پدا ہم آنہی ہے ہیال ات کہ شہ جونزے زما نگا ہنو نیں جاور کمیں شر ترانت و مرچی باندا ہوں مستریں گپ ہمیش انت کہ بنی آدمے واتری ۽ رادارگ بہ بیت۔ ہرچی کہ بہ بیت آپیشے ڈولا و پادارمانیت۔ باز جہد کنت۔ ہرچ حکمے کہ آراسیت، آرامت ایت۔ ایٹی ابید نیولین نے راہشونی ۽ ہم من ایت۔ اے گپ ہم راست ات کہ آو ایندگہ جناورانا وتی سراہا ورات و آجہد کننگا تیار اتنت۔ مرچی کہ ہرچی بوت۔ ایٹی واستا و اگواتے کار جاہے جوڑ کنگے ڈبہ زورگ نہ بوتگ ات و نا کہ جونزے تیرے مقابلہ کنگ بوتگ ات۔ اے آنہی وتی مارگ اتنت۔ چونائی ۽ آنہی ہدا اے ہمیں لہر نیست ات کہ آنہی ہیالانی درشانی بوت بکنت۔

آنہی اے مارگانا لہرانی دروشم دیکے ناسوبی ۽ رندسوت جنگ بنا کرت۔ انگلتانے ظالم نہاراں۔ ایندگہ جناوراں کہ نزیکا ہتنگ اتنت اے سوتارا سے وارگوں و ش گئی ۽ جت۔ بلے توار جہل و ملوری ۽ سر رچ ات۔ اے یک پنچیں توارے ات کہ ساری ۽ اے پیما جنگ نہ بوتگ ات۔ آہاں ہمچو کہ سے وار جنگا رندھلا س گرت سکونی لرگوں دو کچکانی ہمراہی رست۔ اے مارگ بوت کہ آیک المی نیں ٹو کے کنگ لوہیت۔ آہگا گوں آنہی جار جت کہ ”کامریڈ نیولینا خاصیں فیصلہ نے تہا اے سوتارا در کرتگ۔ پرے حاترا مرچی ۽ رند اے سوت جنگ نہ بیت۔ جناور اے گپا یات بدارانت“۔

”پرچا؟“ میورل گوں کو کارا جست کرت

”نون ایٹی ضلورت نہ انت سنگتاں“

سکونی لرزہر گرانا پودات۔ ”انگلتانے ظالم نہاراں“ اسلا بغاوتے سوت ات۔ نون کہ آشوب سرجم بوتگ و مروچی پیشیما گوں بیم کارانی سزاہا پیلو بوتگ۔ دوئیں دژمن کہ آتہے بہ بنت یاڈنے آہاں پروش وارنگ۔ اے سوتے تہا یک جوانیں چاگر دے ۽ واہش پدرا کنگ بوتگ و آچاگر داڈ دینگ بوتگ۔ پدرا انت کہ نون اے سوتے ضلورت پیش نہ کپتنگ۔“

تُرسا ابید لہتیں جناوراں زھر شانی کنگ لوٹ بلے ہما دانا پیشاں نعرہ جنگ بنا کرت
 ”چارپادشرو و پادھراب“ وایشی اثر داں دیرا منت۔ گوں ایشی ہوار گپ و تران ہلاس کنگ بوت۔
 چوش ”انگلستانے ظالم نہاراں“ پدا کدی اُشکنگ نہ بوت۔ بلے ایشی جاگہا
 ”Minimus“ (منیمس) شاعرے ہشتہ کرتگیں سوت دیما اہت۔

دلوت جاہ، دلوت جاہ

مارا کسے وپروش نہ دنت

اے سوت ہمک یک شنبہ نئے صُحابیر کے بوز کنگا رند جنگ بوت۔ بلے نہ کہ ایشی لہز و نہ
 کہ ایشی ”ترز اے وڈ اتنت، کہ ”انگلستانے ظالم نہاراں“ نئے جاگہ اش بہ گپتیں۔“

ہشتمی در

بیم کارا ناسزا دینگے لہتیں روچارند چیزے جناوراں اے پکر کنگ بنا کرت یا آہانی دل ء
 اے ہیال اہت کہ ششمی پاکیں راہند اراسزا دینگ بونگ۔ ”ہچ یک جناورے دومی جناورار انہ
 گشیت“۔ مقدمہ نئے گوش دارگے وھدا کہ ہوک و کچکانی دیما بونگ ات کسے ء ہوں اے نہ گشت
 کہ اے ٹوک اے راہند انی ہلاپ انت۔ بلکنا اے پکر کنگ بوت کہ اے کوش اے ردانیت
 انت۔ کلوور شہنجن اے دست بندی کرت کہ آ اے راہند اں بوانیت و آنہی اے بیم کنگ نہ من
 ات کہ آ اے چیزے تہا کپگ نہ لوٹیت۔ گڈا ہے دست بندی آنہی شہ میورل کرت۔ میورل
 راہند انا و انت و اُشکنانیت۔

کہ آنہی تہا ہشتہ ات ”ہچ یک جناورے دومی جناورار ابید شہ سبے ء نہ ”کشیت“۔ اے
 راہند نئے چیزے بہر شہ جناورانی یا تا در اہتگ اتنت۔ نوں آگند گاتنت کہ اے راہند نئے ہچ
 ہلاپ نہ بونگ۔ اے بیم کارانی گھگے مستریں سبب ہمیش ات کہ آ گوں سنو بال ہوار اتنت۔

اے بیلوں سالا جناوراں باز زیات کار کرت۔ اے ہمیں جہد آہاں ساری نئے سالا
 نہ کرتگ ات۔ گواتے کار جاھے دیوالانی گہتری و محمی وھدے سرا بونگ ات۔ اے کار شہ ہروچی
 نیں کارا ابید بونگ ات کہ الما شہ مزینں جہدے ء رند بونگ ات۔ برے برے جناوراں ہے
 مارات، کہ آگیشیں کلاکاں کار کنت۔ بلے آہانا اہتکس وراک نہ رسیت کہ جو نزے وھد ارسنگ
 ات۔ یک شنبہ نئے صُحابسکوئی لرا کا گدے دراجیں پٹی نئے ونت و اُشکنانیت کہ، ہمک تہرے وراکانی
 تہا مزینں گیشی نئے اہتگ۔ کسے ء تہا دو فیصد، کسے ء تہا سے فی صد یا پنج فیصد۔ جناورانی ہدا چوشیں

سبب نے نیتنگ ات کہ آے گپے سرابا اور ملکنت۔ خاص کن پرے حاترا کہ آشہ آشوبے سرے
پسلانی باروا نرانت کارانتنت۔ بلے آبرے برے اے پکرھوں کرنت، کہ آروچ الما کیت کہ حساب
ودادکم ووراک زیات رسیت انت۔

نوں دراہیں حکم سکونی لریا دگہ ہنزیرے ۽ دیم آورتگ انتنت۔ نیولین مہلوئے تہا گندگ
نہ بوت۔ ہو، دوپنگے تہا برے برے گندگا اہت۔ ووہدے آزاہر بوت گڈا گوں آنہی یکا زرنکیں
کچک نابلکنا یک سیاہیں کرو سے ہوں گون اتنت۔ کہ آں ہی دیم مارچے کرتگ ات چوش کہ آیک
بادشاہے ات۔ آنہی آہگے وھد ابگل ہوں جنگ بوتگ ات۔ نیولین ۽ گشتا نکا ساری ”با آدب
باملاحظہ ہوشیار“ ہوں گشتگ بوتگ ات۔ دلو ت جاہا ہوں۔ چوش کہ مشہور ات آشہ دوہیاں جتا
ات۔ ورگ ہوں یکا وارنگ اتے۔ دوکچک آنہی وداریک انتنت۔ آنہی وراک شیشکے الماری ۽ تہا
ایرنگ بوتگ ات کہ آرا ڈرانگ روما وارنگ ات۔ اے ہوں جارنگ بوتگ ات کہ ہمک سالا
نیولین ۽ ودی بووگے روچا تپنگ ہوں آس دیگ بیت۔ ہے پیا دوہی ودی بووگے روچاں
سادگیں وڈے ۽ نیولین ۽ نام گرگ نہ بوت بلکنا نوں وھدے کہ گوں آنہی گپت جنگ بوتیں یا کہ
آنہی نام گرگ گڈا اے گشتگ بوت ”مے راہشون کامریڈ نیولین“۔ وھو کاں ہے لوٹت، کہ آرا ہے
ہمیں پنا ماں گوں توارنگ بہ بیت چوش کہ ”بابائے جناوراں۔ انسانانی واستائیم۔ میشانی نگہواں،
”دوست“ وگہ دگہ۔ سکونی لرگشتا نک دیا نا گوں ارساں کیلیں چماں نیولین ۽ لائق، نرم دلی بے
مٹیں مہر کہ آرا گوں جناوراں ات اے بابتا گشتے۔ اے ہوں گشتے کہ نیولین گوں آجناوراں ہوں
ہمکنہ مہر کنت کہ دوہی دلو ت جاہاں گلای ۽ زندگوا زینگا انت۔ اے یک لسیں گپے ات کہ آ
ہمک سوب مندی ہمک شریں گپے ۽ کریڈٹ نیولینا دانتنت۔ اے وڈیں گپت ہوں دیم اہتنت
چوش کہ کلینک گشت ”وتی راہشوں کامریڈ نیولین ۽ راہشونیا من پنچ روچے تہا شش اسپیدگ
داگ۔ یا گوکاں کنڈا آپ ورا نا گشت ”کامریڈ نیولین ۽ راہشونی ۽ منت۔ چونیں وشتیں
آپے۔ دلو ت جاہے باروا مارشت شاعر منی مس (Minimus) وتی یک نظے ۽ تہا درشان کرتگ
ات۔ آنہی بن گپت ایش انت۔ ”کامریڈ نیولین“۔ شینر چوش انت۔

پت چورہ آنی
فوارہ وشیانی
واجہ ہنوشی ۽، ارواہ ویش منی
تاگت رسیت شہ آنہی
پرماں دنت گوں چماں
چو کہ روچا آزمانے
کامریڈ نیولین
سیرلاپ دوواروچا، ساپیں کدیے واستا
ہر جناور، کساں یا مزنیں
وسپت بے سماہی
کلانی آنگہواں
کامریڈ نیولین
من ہوک اتاں کسانیں
آنہی منا مزن کت
بیت بوتلے کسانیں یا کہ ندے
سہی بیت آ، ہر چیزے باروا
ہاں جاسوسی آنہی اولی
کامریڈ نیولین

اے سوتارا نیولین من ات وایشرا دیوالے سہفت پائیں راہبندانی دیما بشہ کنانت۔
ایشی ہوار نیولین نے یک پورٹریٹ نے ہوں لگت ات کہ آرا سکونی لڑگوں اسپتیں رنگا تیار کرتگ
ات۔

ہے وھداں نیولین و پیرے اڑ دا تگیں و مانگ بشتیگیں گپ و تران کہ گوں فریڈرک
و پلنگٹن بوھگا ات ہمانی تہا دست گٹ بوت۔ دارانی مزین کساس اکتہ بہانہ بوتگ ات۔ شہ
ایدونیناں فریڈرک ایشرا زورگے واھگ دار ات۔ بلے آشریں قیمتے دیگا تیار نہ ات۔ گوں ایشی
ہوار لہتیں گپ پداتالان بوتگ ات کہ فریڈرک و آنہی مردم دولت جاھے سرا اُرش کنگ لوٹت داں
کہ گواتے کار جاھتا بہا کمانا۔ پرچہ کہ آھانا شہ ایشی جوڑ بووگا بدھت۔ سنوبال نے باروا اے ہرد
یماھتگ ات کہ بچہ فیڈے چیر انت۔ گرماگے موسے میانا جناوراں اے اُشکت کہ سے مرگاں اے
من اتگ، کہ آھاں شہ سنوبال رنگورانا نیولین نے کوشے تیاری کرتگ ات۔ ہادانا آھانی سرا
مقدمہ هلن ات و آھانا سزا دیگ بوت۔ نیولین نے رکھینے حاترا دگہ گامگج زورگ بوتنت۔ چار
سچل نیولین نپاد نے (Bed) رکھینے واستا شیوار کنگ بوتنت۔ ہمک گندا یکے و یک ورنائیں
ھو کے کہ آنہی نام پتکی ات۔ آرا نیولین ئی ورا کے چارگے زمہ واری دیگ بوت۔ کہ چومیت کہ آرا
زھر دیگ و کشتگ بہ بیت۔

ہے وھداں اے ہوں پد ر بوت کہ نیولین مزین کساسے دارانا مسٹر پلنگٹن بہا کرتگ
و ہے زوتاں دولت جاھے و دی بووکیں لہتیں چیزانی سوداھا گوں فوکس و ڈانگے واگ دار انت۔
نیولین و پلنگٹن نے تکی شہ و پیرے سببا بوتگ ات بلے نوں دوئیں
سگت بوتگ اتنت۔ جناور پلنگٹن انسانے سر پد بووانا آنہی سرا باور نہ گرت بلے شہ
فریڈرک زیاست آرا ارش دات اش۔ شہ آنہی دوئیں ترس اتنت۔ و نفرت اش ہوں کرت۔
گرماگے موسے ہلاسی و وھدیکہ گواتے کار جاھے تیاری آخری سندان ات اے گپ تالان بوت
کہ گوں دغا بازی و اُرش کنگ بیت۔ مہلوکے ہیال ات کہ فریڈرک گوں گیسٹ سلاہ بندیں
مردماں اُرش کنت۔ او اے کہ آنہی ساریا مجسٹریٹ و پولیساراملام داتگ و وتی پلہ مرز جوڑ کرتگ۔

پرے حاترا گاں آنہی دولت جاھے کا گدانا دست گپتاں شہ آنہی کس جست کرت نہ کنت۔ ایشی
ایدو شہ بچہ فیڈے ہمنا کیں کہ دیمآ آھگا اتنت کہ فریڈرک و تی جناورانی سرا مزین ظلمے کنگا انت۔
آنہی یک پیریں اسپے ورا چا بک جنا کشتگ۔ آنہی و تی گوکانا گونے و ڈالیک کرتگ و کشتگ۔
آنہی یک کچے ورا آ سے تہا دور داتگ و سہنگ۔ آنہی بیگاھے و شئی گوں مرگانی مڑ بیگا بستگ کہ
آھانی بچگاں بلیدے ٹکر بستگ انت۔ برے برے شہہ اے گپاں جناوراں سک بد برتگ ات۔
وھدے اے جاورانی سلگ شہ جناورانی وساڈن بوتگ ات گڈ آھاں گشتگ ات کہ بچہ فیڈے سرا
اُرش کنگ بہ بیت و انسانے دست دارگ بہ بنت و جناورانا آجو کنگ بہ بیت۔ بلے سکونی لڑ آھانا پوہ
وسر پد کرتگ ات، کہ اے ہمیں جز باقی این عمل شرنہ انت۔ مارا کارا مرید نیولین نے راہ و راہبندانی
سرا باور کنگی انت۔ پداھوں آفریڈرک ئی دُمبا انت۔ یک یکشنہ نے و صحا نیولین ڈگا را اھت و
اے درشاں کرت کہ آنہی کدی ہوں فریڈرک و دارانی بہا کنگے باروا پکر نہ کرتگ و اے کہ من
چوشیں گپا بہ و تا پیر زونہ کنیں۔

آنہی گپ و تران کنانا گشت گوں چوشیں ناشرکارا اے ہمیں کار ہوں شرنہ انت۔ ہما
ھوکانا کہ آھانا آشوے سوب مندی نے حال و احوال دیمآ آرگی اتنت۔ دارگ بوتنت کہ آنوں
فاکس و ڈے بیگانہ رونت۔ ایشی ہواراے حکم ہوں دیگ بوت کہ آ و تی کہنیں نعرہ بزاں ”انسان
مردگ بات“ نے جا گہانوں ”سفریڈرک مردگ بات“ بگشت۔ گرماگے موسے ہلاسی و سنوبال
ئی دگہ یک پندلے دیمآ اھت۔ گندیہ تہاھا ک و بوج و دگہ چیز ہوار کنگ بوت۔ ہے پد ر بوت کہ
شپے تہا روکی و سنوبال اھت و کئی نے تو مانی تہا دگہ تو مے ہوار کرت یک بے و کوہیں جناورے کہ
اے پندلے تہا ہوارا ات۔ سکونی لڑئی دیمآ ایشرا من ات و زھرے وارت ووت کشی نے کرت۔
اے ٹوک ہم تالان بوت کہ سنوبالا ”جناورانی بامرد، درجا اول“ نے ”تمغہ“ ہوں نہ رستگ۔ اے
وایک کہ نے و رنگا، سنوبال و ت ”گوکانی واڑے جنگا رند تالان کرتگ ات پرے حاترا کہ جنگے تہا
آنہی لگوری چیر بہ بیت۔ اے ٹوکارا ہوں لہتیں جناوراں گوں ہیرا گئی و اُشکت۔ بلے سکونی لڑھادانا
آھانا باور کنا نیت کہ آنہی جگ نزور انت۔ چلگے موسا گوں مزین جہد و محتنا پسے رونا ہوار ”گواتے

کار جاھے، کارھوں آسراست۔ مشینانی کار بند گے کار دنگہ مٹنگ ات و سکونی لرا نہی بہا گر گے کارا دست گٹ ات۔ ”گواتے کار جاھے،“ بنیاتی ایس کار بونگ ات۔ ہریمیں اڑو جنجال، نزانت کاری، ناسرپدی، بدبھتی و سنو بال کی پلینڈی ء ابیدھوں جوڑ بونگے کار وتی آسراستگ ات۔ بازیں دم برگ وتی جاھا بلے دراہیں جناور گوں پہرا وتی بے مٹیں چیزے چپ و چاگردا اتنت۔ آھانی تزیکا اے شہ ساری ایگا شرتز جوڑ کنگ بونگ ات۔ و مزنیں ہر ایش کہ دیوال شہ پیسے گا دوایتکیاس مزن جوڑ کنگ بونگ ات۔ نوں ایشرا شورھے تراک ہوں دور دات نہ کرت۔ او دودھ یکہ آھا اے پکتر کرت کہ آھا اے باروا چنکس جہد کر تگ، چنکس نا ایتی آنی آماچ بونگ ات و پدا اے کہ آھانی زند چنکس آسرات بیت انت۔ و حد یکہ ایشی پہیہ ہلیت و ڈانا موکار کنگ بنا کنت گدا آھانی دراہیں دم برگ و ملوری بزاں ہلاں بوتنت و آھا ایشی چپ و چاگردا سوب مندے نے نعرہ جنانا چکر جنگ بنا کرت۔

نیولین و ت کچک و درنائیں مرگانی ہماہیا اپیلو بونگیں کارے چارگا اھت و رست۔ و جناورانا آھانی سوب مندے نے مبارک باد دات و جار جت کہ شہ مروچی ء اے گواتے کار جاھے نام ”نیولین مل“ انت۔

دورو چارند جناورانا ڈگارا لوٹا بنگ بوت کہ اودا یک خاصیں دیوانے جہنگ بونگ ات۔ آھیران و ہبکہ بوتنت و ہدے آھا اے ہرا اھت کہ نیولین دارانی مزنیں کسا سٹپلکنٹنا بہا کرتگ ات۔ دومی صحبا فریڈرک نے لاری اھتت و دارانی برگ اش بنا کرت۔ گوسکیں روچاں گوں پلکنٹنا سنگتی نے پشتا نیولین گوں فریڈرک ء چیریں لین دینے درگتا دست گٹ بونگ ات گوں فوکس و ڈا دراہیں نزکی ہلاں بوتنت۔ و پلکنٹنا بدور داسر رچیں کلوہ راہ دیگ بوت۔ کبودرانا حکم دیگ بوت کہ آہنچ فیلڈ فارما کمار مکناں او اے کہ فریڈرک مردگ بات نے جاھانوں اے نعرہ جنگ بہ بیت کہ ”پلکنٹن مردگ بات“۔ نیولین اے ہوں جار جت کہ دولت جاھے سرا اُرش نے گپ بالکل ردا ت و فریڈرک نے ظلمانی کہہ آنا گیشاں چہ گیش تالان کنگ بونگ ات۔ بوت کنت کہ اے گپانی تالان کوگا سنو بال و آنہی اہنچناتی کرد بونگ۔ نوں اے پد ر بوت کہ سنو بال، ہنچ

فیلڈ ء چیر نہ بونگ بلکنٹنا آ اودا کدی ہوں نہ شنگ۔ ہے شنگ بیت کہ آ فاکس وڈ ء یک آسراتیں زندے گوازیگا انت۔ و اگاں راست جسٹ بکنے گدا سالانی سال انت، کہ آپلکنٹن نے فارما بندیک انت۔

ھوکانا نیولین نے سیاسی زانت نے سرا بازوشی ات۔ آنہی گوں پلکنٹنا سنگتی پیش دارانا شہ فریڈرک اودا زدہ پونڈ زیات نہر جنگ ات۔ سکونی لرے گشگا نیولین ہمکہ زانت کار انت کہ آکسی سرا باور نہ کنت داں اے ہدا، کہ فریڈرک سہرا ہم۔

فریڈرک دارانی قیمت شہ یک چکے ء دیگ لوٹت۔ کہ آ بس یک کا گدے نکرے۔ کہ آنہی سرا ہنچکینے دیگے قول کنگ بیت بلے نیولین زیات شیوارو چالاک ات۔ چوش کہ آنہی نقد زرائی دیگے لوٹ کرت۔ آھوں ہنچ پونڈے نوٹانی دروشما، کہ دارانی چست کنگ ساری دیگی ات۔ فریڈرک زردا اتنت کہ آگواتے کار جاھے مشینری نے بہا گرگا بس اتنت۔

ہے وھداں دارانا گوں تیزی ء لاری آنی تہا دور دیگ بوت۔ وھدے دراہیں دار برگ بوتنت گدا کہ یک دیوانے کنگ بوت داں کہ جناور فریڈرکے دا تکیں زراں بگندنت۔ نیولین وش دلی ء کندانا، گوں وتی تمغہ ہاں کاہ کدیے آسراتیں تختے سہرا اھت نشت۔ آنہی یک نہرگا زرائی نوٹانا چائینا پلینے تہا سارگ بوت۔ چائینا پلیٹ شہ ”فارم ہاؤس نے“، برچی ء رستگ ات۔ جناور داں مدانا اے زرانا چارانا دیم کز اتنت۔ باکسر نوٹانا بوچت شہ آنہی سببا اسپتیں پوڈرے وڈیں چیزے آنہی پوزا شت۔

سیسی روچا یک بیم ناکیں ویلے دیم اھت۔ و بیپر کہ آنہی دیم چہ تر سا زرد تر بینگ ات۔ سیکلے سرا گوں تیزی ء اھت۔ سیکلا راہمودا دور دات و فارم ہاؤس تہا شت۔ سہتے ء رند شہ نیولین کی جاھا تر سناکیں تو ارا ہنکنگ بوتنت۔ اے گپ چو ہنکے آسا دراہیں دلوت جاھا تالان بوت۔ زرت نقلی اتنت۔ بزاں فریڈرک دراہیں دارانا مپتا برنگ ات۔ ہما دانا نیولین جناورانا لوٹا بنگت۔ و گوں گمناکیں تو ارا فریڈرکے موتے سز اے جار جت۔

آنہی گشت۔ ”ہر کجا کہ شہ آرادیت۔ آرا لہڑیں، آپے تہا دور بدیت“۔ نیولین اے

ہوں گشت کہ ”اے دعا باز یارند مارا شہ ایسی زیات بیم ناکیں ویلانی واستا تیار بودگی انت۔
فریڈرک و آنہی سنگت بوت کنت کہ ارش بکعت۔“

دراہیں ہما جا گہاں رکھینو کیں مردم اُشتار یگ بوتنت کہ چہ اودا دلوت جاہا پٹرگ بوت
کرت۔ ایسی ابید چار کبودرانا راضی نامے کلوہ دات و فاکس و ڈاؤدیم دیگ بوت و ہسے اُمیت دارگ
بوت کہ بوت کنت جاو رشر تہ بہ بنت۔ دوہمی صحبا اُرش بوت۔ آوہدا جناور نہاری کنگا انتنت، کہ مخبر
تچا ناہت و اے حال دات، کہ فریڈرک و آنہی سنگت شہ گبیا پترنگ انت۔ جناور گوں بہادری ء
مڑے واستا پاداہت و اُشتانت۔ بلے اے رندی ”گوکانی واڑے جنگے“ وڈا ارزانیں مڑائی ء نہ
ات۔ آنیمگا پازدہ مردم انتنت و نیم درزن مردمانا پٹنگ گون ات۔ جناور وھدے شہ آھاں پنجاہ
گڑے دوری ء رستاں آھانی ٹینگاں آس گوارگ بنا کرت جناوراں ترستا کیں تراک وشل سریں
تیرانی دیما اشتات نہ کرت۔ نیولین و باکسرے گمکا ابید آپشتا کنز انتنت۔ شہ آھاں بازینے ٹپن
بوت۔ آتچا نا فارے ماڑی ءے تہا اہت و چیر بوتنت و شہ ٹنگ و ایندگہ جاگہاں ڈنا چارت اش۔
دراہیں چراگ جاہ و ”گواتے کارجاہ“ ڈژمنانی دستا ات۔ نیولین و دوہمی جناور وتی زیان وکسانا
گندگا انتنت۔ آگوں ہاموشی ء ٹیلانی کنگا انتنت۔ آھانی دُمب ٹیٹ و گلینگ انتنت۔ آھاں فوکس
وڈگوں بوئی ایں چماں چارات۔ آھاں اے ہیال کرت کہ اگاں پلنگلٹن آھانی کمکابنیت، گڈا
بوت کنت کہ ماسوب مند بہ بنیں۔ ہسے دمانا ہما چاریں کبودر، کہ گوسگین روچا دیم دیگ بوتگ
انتنت۔ واتر بوتنت۔ شہ آھاں کیے کرت پلنگلٹن ءے نمڈی ات۔ کہ آنہی سرانہشہ ات۔ ”گوشا
شر بووگا انت۔“

نوں فریڈرک و آنہی مردم گواتے کارجاہے کرت ارتگ و اُشتانتگ انتنت۔ جناور آھانا
چارگا انتنت۔ شہ آھانی دپا ترسا سر تچیں توار در آہگا ات۔ دومردماں ہتھوڈاودگہ ازباب در کرت
انت آگواتے کارجاہے دور دیگا روگا انتنت۔ ”اے پیم نہ بیت“۔ نیولین کوکار کرت۔ ماہسے حاترا
زندیں و حکمیں دیوالے ناہینگ آاے دیوالا یک پتنگے ء ہوں پروشت نہ کعت۔ ہمت بکن ات
سنگتاں۔

بلے بنجن آھانی سر و پراشتری ءے سرا چارگا ات۔ ہما دوسیں مردم کہ آھانا ہتھوڈاودگہ
ازباب گون اتاں۔ گواتے کارجاہے بن ہشتا ٹنگ کنگا انتنت۔ گوں وش و شات کامی ء بنجن وتی
دراہیں دُمب سر بینت۔

”من ہسے سر پد بنیں کہ تو سر پد نہ بوتے“ آنہی گشت۔ ”شما گندگا ات کہ آچے کنگا
انت؟۔ زوتاں زوت آٹنگے تہا تراک ناکیں شورہ ماں کعت۔“۔ جناوراں گوں بیما ودار کرت۔ اے
وھدا شہ ماڑی ء در آھگ بوت نہ کنت۔

لہتیں ملکا رندا دا، اودا تچگا لگ انتنت۔ پدا گوش کرت کنوکیں تراک بوت۔ کبودراں بال
کرت۔ وھدیکہ دراہیں جناوراں نیولین سوار و پت وتی دیم اش چیر دانتنت۔ آنہی ء رند وھدے
آپاداہت انت گڈا دیست اش کہ ”گواتے کارجاہے“ سرادوت تالان انت۔ گواتا مداں مدانا
دوتانا شنگ و شتاگ کرت۔ نوں اودا ”گواتے کارجاہے“ بیگواہ ات۔

داں اے وھدا جناورانی ہمت برجاہ بوتگ ات۔ پیسرا کہ آنا ایتی و تر سے آماج انتنت
نوں ہژم گینگ انتنت۔ اے یک قابل سزاجرے ات۔ بدل گرگے جار جنگ بوت۔ بید شہ یک
حکمے ء آکجا بوتنت و سیدادژمنے نیمگا راہ گپت انت۔ اے واری آٹالے تیرانی پرواھانہ کنگا انتنت
کہ چودوزھے آسار چگا ات۔ اے یک غیر مہذب و بیم ناکیں جنگے ات۔ مردماں واروار تیر جنت
۔ وھدے کہ جناور آھانی تزیکا رستنت گڈا آھانا لکانی دیپان اش کرت اومزنیں بوٹ اش ہوں
کارمرز کرت۔ یک گوکے، سے میش و دوہنج جنگ بوتنت و چوگشے کہ ہمک جناور ٹپنی بوت۔ داں
اے ہڈا کہ نیولین کہ چہ پشٹا رمانشت دیگا ات آنہی دُمب شہ تیرے لگکا ٹپنی بوت۔ بلے مردم
ہوں ٹپنی بوتنت۔ شہ اے مردماں سے ءے سرشہ باکسری لگتا پرتنگ انتنت۔ دوہمی ءے لاپاشہ گو
کہ شاھاٹنگے بوتگ ات۔ جیسی و بلو بل ءے یک مردے پتلون درنگ ات۔ نوں نیولین ءے نہ ٹچک
کہ آنہی آھانا واڑے پشٹا چیر بووگے گشتگ ات۔ یک دم دیما اہتنت و انسانانی سرا اُرش اش
کرت۔ و آشہ ٹرس و بیگانوک بوتنت۔ آھاں دیست کہ آشہ چاریں نیمگا چپ و چاگرد بوتنت۔
فریڈرک کوکار کرت و مرمانا تچکے حکم دات۔ جناوراں داں ڈگارے ہلاسی ء آھانی رند گیری کرت و

درہنگیں انسانا و ہدیکہ آکنڈگانی واڑاچہ گوزگا اتنت لگتانی دیپان کُرت۔ آسوب مند بوتگنتت بلے آہوں رتچ اتنت۔ آمدان مدانارواں دلوت جاہاواتر بوتنت اوداوتی مزنگیں سنگت، کہ کھانی سراگپنگ اتنت۔ آہانی گندگا گوں آہانی چمانی ارس دراہنتت۔ وھدیکہ آہاں وتی گواتے کارجاھے جاگہ دیست۔ اودا آکمتیں اوشتا تننت و افسوز اش کُرت۔ آپشت نہ کپنگ ات آہانی جہد و محتانی مز بیگواہ بوتگنت۔ آنہی بن ہشت ہوں پرہنگنتت و آرا پدابندگے حاتر اساری نے کارمرز بووکیں سنگ ہوں کارند دینت۔ اے رندی دراہیں سنگ ہوں اینگو آنگو بوتگنتت۔ شتر کارنگ پڑہنگ و دور کپنگنتت۔ ہنچش لگت، کہ ”گواتے کارجاہ“ وڈیں چیزے ادا بہ نہ بوتگ۔

جنارو وھدے فارمے تزیکار سنتت۔ گڈاسکوئی لڑکے جنگے وھد اگارات آہانی نیمگا گوں تیزی آگوں پتر وکائی شانانا اھت و رست۔ آنہی ڈمب گرران ات۔ شہ آنہی چکنڈ گاہے پڈر ات کہ آدجم انت۔ ہمدانا شہ فارمے ماڑی آٹپنگا توار کُرت۔

ٹپنگ پرچہ توار کنگا انت؟ باکسر جنت کُرت۔

مے سوب مندی نے وٹی آ۔! سکونی لڑکوار کنا پتو دات۔ کجام سوب مندی؟۔ باکسر جنت گپت۔ شہ آنہی کونڈا ہوں رچگا ات۔ آنہی پادے یک نالے دراہنگ ات دُسر مب ٹپی اتنت۔ آنہی پُشتے پادام آن چہ کم یک درز نے تیر لگیگ ات۔

کجام سوب مندی کامریڈ؟۔ آیا ماشہ وتی سرز مینا ڈژ مینا راندہ تا چینت، شہ دلوت جاھے پاکیں سرز مینا۔؟

بلے آہاں ”گواتے کارجاہ“ تباہ کُرت۔ کہ ما آنہی و استا دو سال جہد کُرت۔ گڈاچے بوت؟ ما دوہمی ”گواتے کارجاھے“ جوڑ کئیں۔ اے تئی ہیالا تو پپی کارے نہ انت کامریڈ۔ آ مزین کار کہ ما کرتگ اے سرز مینے سرا کہ ما اوشتا تگیں ڈژ مناں ایٹی سرا قبضہ کرتگ ات۔ ما کامریڈ نیولین نے منتت واریں کہ ماتوی یک یک اینچ زمین پدا گپت۔

”ایٹی مطلب اے بوت کہ ما آدراہیں پدا گپنت کہ ساری آ مے وئیگ اتنت“ باکسر

گشت۔

”آ مے سوب مندی انت“ سکونی لڑگشت۔

آحویلی نے اندر اھت شہ تیراں باکسرنی پادرد لنگا اتنت۔ آنہی وتی چم شاک دانتت وھیالانی تہاوتا گواتے کارجاھے بن ہشتے جوڑ کنگا دیست۔ آنہی ہیالانی تہاوتی وت تو سیپ کُرت۔ بلے مروچی اوٹی رندا آنہی مارت کہ آنہی عمر یازدہ سال بوتگ و بوت کنت کہ آساری نے ڈولا کار کُرت مکت۔

بلے وھدیکہ جنارواں سبزیں بیکر بڑ بووانا دیست و تپنگے توار اُشکت کہ ہپت رندا توارے کُرت و نیولین نے گشتا نک اُشکت کہ آجنارانا مبارک باد دیک اُت گڈا آنہی مارت کہ آنہی یک مزین سوب مندی نے گپنگ۔ مڑائی نے تہا مریگیں جناروانا گوں شر پائل کنگ بوت۔ باکسر و کلور آ۔ وارثے چہتا میت نے لاری آراچک ات و نیولین وت اے پُرسی این روا نکلے سروکی آکنگا ات۔ اے سوب مندی نے دیواں داں روچاں برجاہ منت انت۔ اے دیوانا سوت جنگ بوت۔

گشتا نک دیگ بوت و تپنگ آس دیگ بوت۔ ہمک مرگارا داوانس مکئی و ہمک کچکارا سے بسکوٹ دیگ بوت و اے جارہوں جنگ بوت کہ اے جگارا ”گواتے کارجاھے جنگ“ گھگ بیت۔ ایٹی ابید نیولین یک دگہ ”میڈ لے آ“ جارجت ”آرڈر آف دی گرین بینز“ کہ آرا آنہی وتی براہ جوڑ کُرت۔ اے وشینی تہا ژرانی بخرنی این ویل بے ہال کنگ بوت۔ اے ویلے لہتیں روچارندھوکانا شہ فارم ہاؤسے الماری آ و سکی نے لہتیں بوتل رست۔ اوٹی رندا وھدے کہ اے جاگہ جناروانی دستا اھت آ وھد آہاں اے نہ دیگ اتنت۔ شپاوشی و سوت و باگل ات وھیرانی نے گپت ایٹی ات

کہ ایٹی تہا ”انگلتانے ظالم نہاراں“ والا سوت ہوں ہوار ات۔ کساس نہہ و نیان نیولین مسٹر جوز نے کہنیں ہیٹ وتی سرا کرتگ ات و شہ درواز گا زاہر بوت و پدا اسپے آگے توار اُشکت بوت آنہی رندا آ بیگواہ بوت۔ وھدے صُحب بوت گڈا دلوت جاہا مزین ہاموشی ات۔ ہچ یک ہو کے پڈر نہ

بوت۔ کساس نہہ بجا سکونی لڑگندگ بوت مدان مدانارواں، پروش وارگیں، گوں دم برگیں و بیواہیں چماں و بے سکیں و لڈونجیں ڈمبا چوگشے سکت نادارہ انت۔ آنہی جناروانا توار کُرت و گشت کہ آرا یک افسوز و بخرنی این ہالے دیگی انت۔ کامریڈ نیولین مرگا انت۔

جناور یک راہندے ء بارو ارداتاں۔ آہے سر پداتاں، کہ پچی راہند اے وڈ انت ”بچ یک
 جناورے شراب نہ وارت،“ بلے ایشی تھا استیں دولبر آ بے هیال کنگا اتاں راستی ء آ راہند اے وڈ
 ات۔ ”بچ یک جناورے ”زیات“ شراب نہ وارت۔“

دراہیں جناوراں گریٹ وچیحال جت۔ ماڑی ءے درواز گاچ ڈن کاہ وکدیم ایر انتت۔ و
 جناورگوں سرمب وچنجاگان مدان مدانا دیماشت انت۔ گوں اسی میں چماں آھاں کیے دوہمیارا
 جست گپت کہ اگاں آھانی سروک شہ آھاں دورنگ بوت گڈا آچے کعت۔

اے گپت ہوں دیماھت کہ سنو بال نیولین ءے وراکانی تھا زھر مان کنگا سوب مند
 بوتگ۔ کساس یازدہ بجا سکونی لریدا زاہر بوت دان کہ دوہمی حالابہ دنت کامریڈ نیولین ءے دتی
 زندے آھری فیصلہ کرتگ آایش کہ شرابے ورگے سزا، موتے سزاہیت۔

پداھوں داں بیگا ہانپولین نی تب کمیں شر بوت۔ صُجا سکونی لرگشت کہ آ باز گہتر بووگا
 انت۔ دوہمی روچا داں بیگا ہانپولین پداکار بنا کر ت۔ آنہی دوہمی روچا اے گپت دیماھت آنہی
 وپیپر ماگ کہ آ شہ و لگٹنا یک ہنجیں کتا بے بیاریت کہ آنہی تھا شراب کٹگ و ساپ کنگے وڈ وپیم
 ہشتہ بہ بنت۔ یک پتگے ء رند نیولین حکم دات کہ باگے پٹنا کسانیں چراگ جاہ کہ آراپہ جناورانی
 واب ولیپے واستا کارمرز کنگی ات آرانگا رکن ات۔ ہے زانگ بوتگ ات کہ شہ چراگ جاھا کاہ
 ہلاں بوتگ۔ پرے حاترا اودا تو م کٹگ بیت۔ بلے مہلونک زوت سر پد بوتنت نیولین اودا ”جہ“
 کٹگ لوٹیت۔ ہے وھداں یک ہیران کنوکیں ویلے دیماھت کہ آنہی باروا کس پوہ و سر پد نہ بووگا
 ات۔ یک شپے کساس دوازدہ بجا دلوت جاھا یک مزنیں ترا کے بوت۔ اودراہیں جناور شہ وتی بجا
 ہادراھت و ہانیمگا درشت انت۔ اے ماہکانیں شپے ات۔ ڈگارے دیوالے کزاکہ اودا ہفت
 پاکیں راہند ہشتہ انتت یک سیڑی ءے کہ دوہہرانی تھا پرشتگ ہمودا کپتگ ات۔ سکونی لرگوں گڈ و منجا
 آنہی کز اھت۔ پرشگلیں سیڑی ءے ہڈا یک ہتہی ءے ہوں کپتگ ات۔ ایشی ابید یک بڑ شے
 واسپتیں رنگے ڈبہ ءے چچی ء کپتگ انتت۔ کچکاں ہما دانا سکونی لرے چپ و چاگرد کر ت و
 آرار کھینانا فارم ہاؤس ءے نیمگا بڑت اش۔ بچ یک جناورے ء نرانت کہ اے گپانی مطبل پے
 انت۔ ابید شہ بنجنا۔ آنہی وتی شوپ سر ینت شہ دم کٹگ و شہ آنہی پونزا گواتے در آھگا ہے مارگ
 بوت کہ آے باروا زانگا انت۔ بلے آنہی جچی نہ گشت۔

لہتیں روچا رند وھدے میورل پتہیں پاکیں رہنداں وانگا ات گڈا آنہی مارت، کہ

نہمی در

اے وھدازند بازگران ات۔ سردی ے موسم گوستگیں سالے وڈا باز سردات ووراکے
کمی ات۔ یک رندے پدادرہیں جناورانی راشن کم کنگ بوتگت۔ ابیدشہ ہوک وکچکان۔ سکونی لر
گوں ہیرانی ے درشان کڑت، کہ راشن تہا کھی انملزم ے راہبندانی ہلاپ نہ انت۔ پداھوں آرا
گوں جناوراں اے گپے دیمآرگا مشکلے دیما نیاھت کہ راستی ے وراکے چیز اتنکس کم نہ انت کہ
رگندگ بووگا انت۔

یک دم وراکے تہا چیزے بدلی و ابوت کنت (سکونی لرمدا می ایشرا راشن تہا کھی ے بدلا
وراکے بہرے تہا کمی وگیشی گشتگ ات) بلے شہ جونزے زمانگانوں زیات پسل ووی بووگا انت۔
آنہی گوں بارگ و تیزیں تو اورا ونت وگشت و اے ثابت کڑت کہ آنہی چنکس کاہ، چنکس اوٹس
چنکس شلغم، شہ جونزازیات ووی کزنگ ات۔ جونزے وھدازیات کلا کاں کارکنگ بوتگ ات
نوں کم کلا کاں کارکنگ بیت۔ اے وھد اگوستگیں روچانی بدلا آپ زیاست ساپ بووگا انت۔ مے
جناورانی عمرھوں زیات بووگا انت۔ مروچاں مے زھگانی تہا مرگے تناسب ہوں کم انت۔ او اے
کہ مے بجاہے تہا ہشگیں کاہے کساس زیاست انت۔ وکلاڑاھوں کم انت۔ جناوراں آنہی یک
یک لمزے سراپا و کڑت۔ راست ایشی ات جونز و آنہی زمانگے دراہیں گپ شہ آھانی جیگا دراھتگ
انت۔ آیکا اے زانتت کہ مرچی نیں زند باز سک و مشکل انت۔ آ اے زانتت کہ آبرے شدید
بنت و برے سردی ے وڈا لیگ بنت انت۔ آسر پدا انتت کہ آکمیں و سپنت و زیاست کار کعت۔
بلے آھانا اے شک نیست ات کہ گوستگیں روچ شہ مرچی ے زیاست ہراب انتت۔ وتی اے پیسہ
ے سر آوش انتت۔ بلے اے ٹوک ضلوراست ات کہ ساری ے آ غلام اتاں۔ ونون آجو۔ اے یک
مزنیں پرکے ات۔ کہ سکونی لر آنہی بار واکشگ بے ہیال نہ کزنگ ات۔

نوں لاپ والینوکانی کساس زیات ات۔ چلگے موسما چارھو کاں یکجا زاتگ ات کہ آدڑھا
سی ویک 31 اتاں۔ آدورنگے اتاں۔ وچوش کہ فارے تہا یکا نیپولین نریں ہوکے ات پرے حاترا
اے گپ پد رات کہ اے کئی زھگ انتت۔ رندا دارو ہشتانی گرگا رنداے جار جنگ بوت کہ فارم
ہاؤس ے باگے تہا یک سکولے جوڑکنگ بیت۔ اے وھد اے ہوکے زھگانا نیپولین وت برچی ے

باکسرنی پادے ٹپ دراہ بوتگنت۔ گواتے کار جاھے کارسوب مندی ے مراگشے ہلاسی
ے بنا بوتگنت۔ باکسرا یک روچے ہوں آرام کنگا کن کرنگ ات۔ ایشرا آنہی وتی عزتے مسلہ زانتگ
ات کہ دوہمی جناور اے مہ فہنت کہ آ شہ ٹپاں بے تاہیر انت۔ بیگاھا آنہی گوں ہاموشی ے کلور و
اے ضلور گشتگ ات، کہ آنہی سرمباز درد انت۔ کلور جڑ و بوٹا و جاپانا درماں جوڑ کڑت و آ
رابا کسرنی ٹپانی سرا ایر کڑت۔ و دوئییاں بزاں بنجمن و کلور وے باکس و گشت، کہ آکمیں کار کنت۔
جان است انت و جہاں است۔ بلبیا کسر پروانہ کڑت پدا گشتے کہ آنہی بس یک واہشے کہ من
وھدے ریٹائر بہ نہیں گدا ”گواتے کار جاھے“ کار بنامیت۔

بندا تا دوت جاھے رہبندانی جوڑکنگے وھد اسپ وھوکانی کارکنگے عمر دوادہ سال ایر
کنگ بوتگ ات۔ ایشی باد آھانا ریٹائر بووگی ات۔ گوکے ریٹائر منٹے عمر چار دہ سال، کچک نہ سال،
میش ہپت سال، مرگ و ہنج پنج سال۔ ریٹائر منٹا رندا آھانا پنشن ہوں رگی ات۔ دنگہ ہنج یک
جناورے ریٹائر نہ بوتگت۔ بلے ایشی ابید ہم اے بار و اورا ورا گپ و تران بوتگت۔ انوں وھد یکہ
باگے کڑے یک ڈگارے کنگ بوتگت۔ گدا اے گپ دیماھت کہ یک کسانیں چراگ جاھے
چپ و چاگردا واکنانا پیریں جناورانی و استا جاھے جوڑکنگ بیت کہ آھمودا زندگی کعت۔ ہے
گشگ بوتگ ات کہ اسپانا ہر روچ پنج پونڈ کمی، و زمستانا پانزدہ پونڈ ہشگیں کاہ ے ہوار موکلانی روچاں
گزرک یاگاں بوت کڑت گدا سوپ ہوں رسیت۔ باکسرنی ووی بووگے سال روچ آ وکیں گرماگا
ات۔

تہا رمانشت دانتت۔ بلے نوں آگوں وتی رپکا باگے تھا اہت وگوں دوہمی زھگان لیب کنگا کن کڑت۔ اے وھدا دگے یک قانونے جوڑ کنگ بوت۔ کہ اگاں راھا دگے یک جناورے ہوکے ء را بگند بیت گڈا باند انت کہ آیک نیگے بوشتیت۔ وائے کہ ہمک ہوک ء را اے حق بیت کہ آیک شنبہ نئے روچا وتی ڈبے سراسنریں رہنے بہ بندیت۔

دولت جاھا اے سال باز شرگو سنگ ات۔ بلے زڑے کی انگہ استت۔ دنگہ اسکو لے واستا ہشت، ریک، وچون گرگی ات۔ ایٹی ابید ”گواتے کار جاھے“ واستا مشینری گرگی ات۔ پرے حاترا اے ضلوری ات کہ ”پجت“ کنگ بہ بیت۔ پدا بتی نئے واستا تیل وموم بتی ہوں درکار ات۔ داں کہ لوگ روژنا بہ بیت۔ نیپولین نئے واستا شکرے (دوہمی جناورا نا شکر دیگ نہ بوت کہ پڑورمہ بنت) ضلورت ات۔ دگے اے کہ از باب ”نج“ چیکل کونلہ، وائر، آسن وگچکانی واستا بسکوٹ ہوں ضلوری ات۔ کاھے مزنیں کسا سے وپٹاٹھ نئے پسے چیزے بہر بہا کنگ بوت۔ اسپید گانی بہا کنگے تہا گیشی آرگ وپتگے تہا شش صدا اسپیدگ کنگ بوت۔ پرے حاترا اے سالاز یاد ہیں چنکی درنیا تلغعت۔ دانکہ مرگ وتی کسا سا بر جاہ بہ درانت۔ دسہر اوراک کم کنگ بوٹگ ات۔ بلے فروری ء کار دگے کم کنگ بوت۔

جناورانی ’بجاہ نئے تہا بتی نئے روک کنگے سرا بندش جنگ بوت۔ ہوک گوں آرا ما زندگو ازینگا انتت۔ بلکنا اے راست ات، کہ آھانی وزن گیش بووان ات۔ فروری نئے گڈی روچانی پیشیما باز جوانیں وشتیں بوئے کہ جناوراں چد و پیش نہ ماریتگ ات، شہ برچی ء درا ہیں جاگہا تالان بوت۔ اے وشتیں بوجوزے زما نگا کدی شہ برچی ء ڈن درنیا ہنگ ات۔ کسے ء گشت اے جہ انت کہ لہڑ دیگ بووگا انت جناوراں شہ کیوں وڈے ء اے وشتیں بوارا بوچت۔ وہیے مارت کہ بلکنا آھانی حاترا اورگ اڈ دیگ بووگا انت۔ بلے آھانا نوکیں وراک نہ رست۔ واکیں یک شنبہ نئے روچا جار جنگ بوت، کہ شہ مرچی ء ہرچی کہ جہ ودی بیت آھنریانی واستا ایر کنگ بیت۔ باگے کشے ڈکارا چہ ساری ء جہ کشگ بوٹگ ات۔ پدا زوت اے بہر تالان بوت کہ ہمک ہوکارا ہر روچ یک ونیم پائیر رسیت۔ وھدیکہ نیپولینا نیم گیلن و ہمک شاھی ورگے سرا یک مزنیں ”رزانے

نئے تہا دیگ بیت۔ بلے اے جنجالاں ابید آاے راستی ء سر پد انتت کہ ساری نئے بدلا آمرچاں زیات باٹ وبل اتاں، نوں گوں دے میلا سوت اش جت۔ گشتا تک اش دات، روانک اش کشت ات۔

نیپولین نئے سروکی ء ہمک یک شنبہ ء وت رودیں مرا گش اڈ دیگ بوت۔ آنہی مول و مراد ایش ات کہ دولت جاھے سوب مندی و جہد ارایات دارگ بہ بیت۔ وھدے سرا، حکمے ردا ہمک جناورا وتی کاریلہ دات و اُردے ڈولا اھنتت کہ آھانی سروکی ہوکاں کرت۔ آنہی رندا اسپ، پدا گوک، پدا میش، و ڈرستاں رند مرگ و بالی مرگ انتت۔ کچک گوں روانکا گوں انتت و ارزش داروکیں نیپولین نئے سیا ہیں مرگ مارچ کنانا دیما شنگت انت۔ باکسرو کلو و ردامی یک بینرے زرتگ ات کہ آنہی سراسر مہب و شاہ جوڑ انتت و بنتہ ات ”کامریڈ نیپولین زندگ بات“۔ آنہی رندا نیپولین تی توسیپا ”قصیدہ“ وانگ بوت کہ ورا کے چیزانی تہا چنکس گیشی اھنگ۔ آوھدا اٹینگ ہوں آس دیگ بوت۔ میشاں اے، وت رودیں جلو سے پلہ مرزی کرتگ ات۔ اگاں کسے ء شکایت کرتگ ات (چوش کہ اگاں ہوک و کچک مہاں گڈا آھاں اے گشتگ ات) مپتا اے سردی ء وھد زوال بووگا انت۔ گڈا میشاں الم ء آھانا ہاموش بووگا لاچار کرتگ ات۔ پرچہ کہ اے نعرہ جنگا لگت انتت۔ ”چار پادشر و دوپادھراب“۔ پدا ہوں جناورانی مزنیں کسا سے شہ اے دیوانا وش ات۔ چہ ایٹی آھانی ہیال و لیکہ محکم بوتت۔ کہ راستی ء آوتی و لہجہ وت انت و ہرچی کہ آکعت آھانی وتی نپ و سیتے حاترا انت۔ چونای ء سوتانی جنگ، مرا گش، سکونی لرنے حساب و داد، تپنگ نئے توار، شہ مرگانی نیگا ”باآدب با ملاحظہ“، بیر کے برز کنگ، اے درھا آھانا بے ہیال کنائنت۔ کہ آھانی لاپ ہالی و آھند یگ انت۔ کم آں چہ کم ہما وھداں۔۔۔

ا پریلے ماہا ”دولت جاہ“ یک جمہوریہ نئے جوڑ بوت والے المی بوت کہ یک سرو کے گچین کنگ بہ بیت۔ اودا یک اُمیت وارے یکا نیپولین ات کہ شہ بازیں ووناں کٹ اتے۔ ہما روچا اے گپ دیما اھت کہ دگے ڈاکومنٹ ہم رستگ انت۔ کہ شہ آھاں اے پد ر بوٹگ کہ سنوبال و جوز شور بوٹگنت۔ نوں اے گپ زانگ بووگا ات کہ سنوبال ء ”گوکانی واڑے جنگا“ یکا گوں

دھوکہ و دغا ہا پرش دیگ نہ لوئیگ ات بلکنا آشہ جونزے نیمگا پڈریں جنگے کنگا ات۔ راستی ہمیش ات کہ صہا انسانانی اُردے سروک ات و آنہی لنگانی سرا ”انسان زندگ بات“ نے نعرہ ات۔ و سنو بال کی پُشے ٹپ کہ لہتیں جناورانا دنگہ یات ات، اصلا شہ نیولین فی دن تاناں بوتگ ات۔

گرماگے موسے نیما کوہی کلاگ ”موسس“ یکدم بازیں سالان رند پدا گندگ بوت۔ آ بچ بدل نہ بوتگ۔ آ ہنوں ہوں بچ کار نہ کنگا ات و ہے پیا ”شوگر کینڈی ماؤنٹین“ و باروا گپے جنگ ات۔ آ یک برزیں لٹے سرائشت کلا کانی کلاک اگاں گوشدارو کے بوتیں، گڈا گپ و رپے کرتگ ات۔ ”بُرزا کامریڈ“، آگوں پیسہ و گشت ووقی سُنٹ آزمانے نیمگا کنانا اشارہ کرت ”بُرزا“، ہاں۔ بس اے سیاہیں جمرانی آدمیا، کہ شتا آرادیت کن ات۔ ہمودا ”شوگر کینڈی ماؤنٹین“ انت (بزاں جناورانی بہشت کہ اودا آرام و آسرائی بیت، ہر ہمیں تاہر ووشی بیت) آدھیانی ڈیہ، کہ اودا ماجنا ورمدا می گوں جہدا آجونشت کیں۔ آ نہی مدام اے بٹاک جنگ ات کہ آ بُرزا بال کنانا اودا اشتگ ات اودا نہی بازیں تہرے میوگ، وردو ورا کے چیز گوں وتی چماں دیستگاں۔ بازیں جناور آ نہی گپانی سرا پیسہ ہوں کُرت۔ اے وھدا آ ہانی زندُ و مختا بندوک انت۔ چونا ئی اے راست و انصاف نہ انت، کہ جاھے دگہ یک دنیاے است انت۔ یک گپے زانگ نہ بوت کہ کبودر پرچہ ”موسس“ ئی ہلاپ اتاں آھاں جار جنگ ات کہ شوگر کینڈی ماؤنٹین نے باروا آ نہی کسہ دروگ انت۔ پداھوں آدولت جاھاھت کنت۔ آ بچ ہمیں کارے ہوں نہ کنت۔

وھدے آ نہی سرُ مے پ دراہ بوتنت گڈا با کسے زیات جہد و محنت بنا کُرت۔ اے راست ات کہ کلین جناوراں تیوگیں سالا چوگامانی وڈا کار کرتگ ات۔ ہروچی نیں کارا ابید ”گواتے کار جاہ“ نے جوڑ کنگے کارھو کانی زھگانی واستا سکولے کار کہ شہ مارچا بنا بوتگنت۔ برے برے ورا کے کمنے سببا اینکس کار کنگ گران بوتگ ات بلے با کسردی وتی جان نہ ڈُڑ بیٹگ ات۔ آ توری وت مہ گُشیت بلے آ نہی تہا ہنچیں بدلی ودی بوتگ ات، کہ نول آ نہی تاگت پیشے ڈولانہ ات۔ آ نہی پوست ساری نے ڈولا ڈولدار و جلشکو خ نہ متگ ات۔ آ نہی مزین زان گشے کستر بوتگ اتاں۔ دوہی جناورانی گُشگ ات کہ با کسے آ وکیں بہارے موسا ڈ ڈ بیت انت وھدے

تازگیں کاھے وھد کیت۔ بلے بہارے موسا کاہ و ابوت مگہ با کسے پڈ ورنہ بوت۔ وھدے آ کوھے سراگوں مزین مزین سینگاں لکت کیت گڈا ہے مارگ بوت کہ آراوتی پادانی سرے اوٹنگے حاتراوت اندری تاگت مک کنگا ات و دگہ بچ نا۔ اے ہمیں وھداں شہ آ نہی لنگانی، گندگا ہے مارگ بوت کہ آ گُشگ انت کہ ”من باز جہد کیں“ چونا ئی شہہ آ نہی دپا بچ ہمیں توارے دریاھتگ ات۔ کلو ورونجنم یک رندے پدا آ راگُشت، کہ آوتی جان سلامتی نے ہیلا بداربت۔ بلبیا کسرنج پروانہ کُرت۔ آ نہی دواز دہمی ودی بووگے روج نژیک ات۔ آرادگہ بچ نکا نسری نے نہ ات ابید شہہ ایثی آ کہ آ نہی ریٹائرمنٹ نے وھد اسنگانی یک مزین کسا سے یکجا کنگ بہ بیت۔

گرماگے یک بیگاھے اے ہر تالان بوت کہ با کسے چیزے بوتگ۔ آ گواتے کار جاھے حاترا سینگانی آرگا ڈنا شنگ ات۔

پہمیشا اے بوت کنت کہ اے ہر راست بہ بیت۔ لہتیں ملنا رند و کبودر گوں تیزی و بال کنانا اے ہر آ ورت کہ ”با کسے کپنگ“۔ آ پاداھت نہ کنت۔ کساس جناورانی نیم ہا کوھے نیمگا تچا ناشت ہمودا کہ ”گواتے کار جاہ“ جوڑ بووگا ات۔

با کسردی نے دوئیں مزین لنگانی نیما کپنگ ات۔ آ نہی گردن دراج بوتگ ات و آوتی سرھوں چست کنت نہ کنت۔ آ نہی چم بڈ بیٹگ انت۔ جان ہیدا ایٹے ات و شہ دپا حونے تنکلیں لیکے دراہتگ ات۔ کلو ورا آ نہی کونڈانی کرا کپت۔

”با کسے“ آ نہی کو کار کُرت ”تو چونے؟“۔ ”منی پُپ“۔ ”با کسے آ ہستہ گُشت“ شہ ایثی بچ نہ بیت، منا باور انت کہ شہ من ابیدھوں تو گواتے کار جاہ جوڑ کنے۔ مزین کسا سے سینگ یکجا کنگ بوتگ انت۔ منا و چونا ئی آ دیسے ماہاروگی انت من۔ گوں تو راست گُشیں کہ منا وتی ریٹائرمنٹے ودار ات۔ بلکنا بنجنم ہم پیر بووگا انت و بوت کنت کہ آھوں ہما وھدا ریٹائر بہ بیت و منی ہمراہ بہ بیت۔ مارا آ نہی مک کنگی انت۔ کلو و رگُشت کسے زوت تچا نابروت و سکونی لرے حال بدنت کہ ادا چے بوتگ۔ ہما دمانا دراہیں جناور تچا نادولت جاھا رستنت دانکہ سکونی لرے حال بدینت۔ یکا کلو ورو بنجنما ودا با کسردی کُرت انت۔ آ ابید شہہ گپ و ترانے و شہہ وتی دُما بلسکا نابال دیگا انت۔ پانزدہ

ملہا رند سکونی لرگوں وتی ہمدردی و بے تاہیری ء اہت و رست۔ آنہی گشت کہ ”کامریڈ نیولینا اے ہیرگوں رنج و ملوری ء اہلنگ کہ آفارے یک دل پہک و وپاداریں مزورے ات۔ آباکسر ء ویلنگلٹنا دیم دیکے بندوبست کنگا ات داں کہ اودا اسپتالا آنہی ء دارو درمان کنگ بہ بیت۔ جنوراں اے گپ عجب مارات۔ پرچہ کہ سنوبال و موی ء ابید داں مرچی ء بچ یک جناورے ڈٹا نہ شنگ ات۔ دگہ اے کہ آوتی نادراہیں سنگلٹا را انسانانی دستا دیک نہ لوٹ۔ چونائی ء سکونی لرزوت آہانا با ورکنا نیت کہ ویلنگلٹنا جنوراں اسپتالے است۔ آنہی سرجن باکسرے دارو درمانا شری نے سرا کر ت کنت کہ اودا بوت نہ کنت و کساس نیم کلا کارند آنہی تب کمین شرتربوت۔ آپاداہت و اوشتات۔ دوئی اصطلیل نے نیمگا روگا لگت ات۔ اودا کلوور و بجنما آنہی و استا کاہے یک جوانیں نپادے شر کرتگ ات۔

داں آوکیں دوئیں روچاں باکسروئی ”اصطلیلا (بجھا) بوت“ ہوکاں آرا گلای رنگے درمانے دیم دات کہ آہانا آخشہ غسل خانے الماری ء رستگ ات۔

کلوور روچے دورندا اے دوا آرا دارینت۔ آبیگا ہاہائی بجھا ہاندوک گوں آنہی گپ جگا ات و ہدیکہ بجنمشہ آنہی سراملکساں بال دیک ات۔ باکسرشہ اے ویل وواکیہہ آں بچ بیگ نہ ات۔ اگاں آدراہ بوت کڈا بوت کنت دگہ سے سال زندگ بہ مانیت۔ آوکیں آسراتیں روچے و استا پکر کنگا لگت و ہدے کہ آچراگ جاہے کنڈا گوازینیت نے۔ بچ دست گئی نہ بیت و ہدے آ وایت ووتی جگا روژنا کنت۔ آلوئیت آنہی گشت کہ پشت کپتگیں زندے روچاں آگیت و دوئیں الف، باہاں یات کنت کہ دنگہ یات نہ بوگنت۔

چونائی ء بجنم و کلوور شہوتی کارے ہلاسی ء رند باکسروئی ہد اتنت پدا یک وینے اہت دانکہ آرا بہارت۔ کلئیں جناوروتی کارانی سرادو ہوکانی سروکی ء شلغم در کنگا اتنت۔ کہ ہادمانا آہاں دیست، کہ بجنم گوں تیزی ء شہ دوت جاہے ماڑی ء آہگا ات۔ واکوکار و ججال جنان انت۔ اے اوئی وار ات کہ آہنکس تیزی ء تچگا ات۔ ”زوت زوت“ آنہی کوکار کڑت۔ ”زوت بیات۔ آباکسر ء جاہے برگا

انت۔ ہوکانی موہ دیک اہید دراہیں جنوراں کاریلہ دات و دوت جاہے ماڑے نیمگا درشت انت۔ ہاں۔ گپ راست ات۔ اودا مزین لاری نے اوشتا تگت کہ گوں آں ہی دواسپ اتنت۔ لاری نے دوئیں نیمگا چیزے ہشتہ ات و یک پلیڈ و دوئل دوپوستیں مردمیکہ ہیٹ نے سرا اتے، ڈریونگ سینا شنگ ات و باکسروئی جاہا کس نہ ات۔

جناورانی مزین کسارے ء لاری ء راچپ و چاگرد کڑت ”خدا حافظ باکسر“ آہاں ہوری ء گشت۔ ”اللہ نے سپارو کے“۔ ”گنوگ، گنوگ، جاہل“ بجنم کوکار کڑت و آہانی چپ و چاگردا چکرے جت و پداوتی کساں کسانیں دستانا گوں ڈگا را جت ”بے وکوب شمانزانت کہ لاری نے دوئیں نیمگا چے ہشتہ انت؟“۔

اے اُشکلنا دراہیں جناور بے سیک بوتنت۔ اودا پیلولی ء ہاموشی بوت۔ میورل لاری نے سرا بشتگیں لہزانی تھی ء کنگا لگت ات۔ بلے بجنما را دکہ دات و دور کرت و اے ہاموشی ء را پروشانا وانگا لگت ات۔ ”الفریڈ سائمن اسپانی قصاب۔ ونگن، پوستانی سوداگر۔ شاسر پد نہ بوگا ات؟“ اے باکسر ء نادراہیں اسپانی کٹگے جاہے نیمگا برگا انت۔

کلئیں جناور شہ ترس و بیہا کوکار کڑت۔ اے وھدالاری نے ہلا بینو کا بستگیں اسپانا چا بک جت و آ لاری ء را برانا شہہ حویلی در اھنت۔ جناور گوں آہاں گریوگ و زاری کننا ناچجال و کو کار اتاں۔ کلوور تچانا دیم راست لاری تیز بوت۔ کلووروتی مضبوطیں پادانا گوں پیلولیں تاگتا کار بست و کوکار کڑت۔ ”باکسر باکسر“۔ پدا ہے لگت ات کہ چوش کہ آنہی ڈٹے کوکار و زاری اُھلنگ۔ باکسری دپ، کہ آنہی پونزے چیرا اسپتیں لکیرے ات۔ لاری نے پھٹا کسانیں دریگا گندگ بوت۔

”باکسر“ کلوور گوں بیم آماچیں توارا توار پر جت۔ ”باکسر، ڈٹا بیا۔ زوت ڈٹا درا۔ اے مردم ترا جھنگے حاترا برگا انت“۔ کلئیں جنوراں ہواری ء کوکار کڑت ”ڈٹا بیا باکسر۔ ڈٹا بیا“۔ بلے لاری نے رپتار زیات تیز بوت و شہہ جنوراں دیمادراہت۔ اے گپ شری ء زانگ نہ بوت کہ باکسر کلوورے گوشگیں ٹوکا سر پد بوت بلے کمیں

دیر اند آ نہی دیم شہ کھڑکی ۽ بیگواہ بوت و پداشہ لاری ۽ تہا بازی تیزیں توارے آھگا لگت ات۔
 شہ سر مہاں لاری ۽ تہاھتر ناکیں ٹپ لگا گات۔ باکسر شہ وتی لگت آں لاری ۽ تہا راہ جوڑ
 کنگ لوٹ۔ بچش لگا گات چوش کہ شہ دگہ لہتیں لگت آں لاری چو باکسے ڈولا پروشیت بلے آ نہی
 تاگتا جواب دات۔ لہتیں ساھتاں رندر سر مے لگتے توار کم بوواناھلاس بوت۔ نا ایتی ۽ چاگردا
 جناوراں لاری ۽ لگو کیں گوں دوئیں اسپاں دارگے دست بندی کڑت۔ ”کامریڈ، کامریڈ!“ آ
 ہاں کوکار کڑت۔ ”وتی برا سا مپتے ہدا کوشاریں“۔ بلے بے کو بازان ات کہ چے بووگا ات۔ آ نہی
 وتی گوش رپتاں وتی رپتا رانگہ تیز کڑت۔ باکسری دیم شہ کھڑکی ۽ درانہ بوت کسے تچانا دیمائش کہ
 دلو ت جاھے مزینں دروازگا بندیکن بلے نوں دیر بوتگ ات۔ ہا دانا لاری گوں تیزی ۽ شہ درو
 زگا دراھت و دگتے سرا آھگا گوں بیگواہ بوت۔ آ نہی رندا باکسر پدا بچ درانہ بوت۔

سے روچاں رنداے جار جنگ بوت کہ آ لنگٹن ۽ اسپتالا بیران بوتگ۔ چونا ئی آ نہی
 زندے رکھینگے و استا ہرچی کہ بوت کڑت۔ کنگ بوتگ ات۔

سکوئی لرمہلو ناکا حال دیگا اھت و وتی پادچست کڑت وارس پہک کرتاں۔ من آ ہری
 وھدا آ نہی نپادے کڑاوشتا نکتوں۔ من وتی گوش آ نہی دپے کڑا بڑت۔ گڈا آ نہی آہستہ آہستہ منا
 گشت کہ آ نہی ارواہ پرے حاترا پریشان ات کہ آ گواتے کار جاھے جوڑ بووگا ساری روگانیں۔
 ”دیما بروات سنگتاں“ آ نہی آہنگی ۽ گشتگ ات ”آ شوب ۽ ناما دیما بروات“ ”جناورانی بجاہ
 زندگ بات“، ”کامریڈ نیولین زندگ بات“، ”نیولین مدامی راست گشتیت“ آ نہی آ ہری لبر ہمیش
 اتاں سنگتاں۔

پدا سکوئی لرے وڈ و پیم بدل بوتنت آ یک ساھتے ۽ بے تک و توار بوت۔ پدا چیزے
 گوشگا ساری آ نہی دراہیں جناورانی نیمگا وتی چم شاک داتاں ”من اے سر پد بوتگوں“
 آ نہی گشتگ بنا کڑت کہ ”باکسر ۽ شہ دلو ت جاھا روگے وھدا یک دروگیں پتے تالان کنگ
 بوتگت۔ لہتیں جناوراں اے دیستگ ات کہ آ لاری کہ آ نہی تہا باکسر ابر تگت اش۔ آ نہی سرا ”اسپانی
 گشتگے جاہ“ نیشہ ات و آ ہا دانا اے آ سرا رستاں کہ باکسر انا دراھیں اسپانی قصابانی وستا دیگ

بووگا ات۔ اے گتے سرا چون باور کنگ بیت۔ ”سکوئی لروتی گپت بر جاہ داشت۔“ کہ مے جناور
 اسٹکس بے کوکب ات۔ و بچش ات۔ آ نہی گوں برزیں توار گشت۔ آ نہی ڈمب زمینے سرا چور و پگا
 یلہ ات۔ ”من زاناں کہ کلئیں جناور وتی دوئیں سروک کامریڈ نیولین ۽ زانت“۔ بلے اے درشاں
 بے اثر منت۔ ”اسلا آ لاری ساری ۽ ہمیشانی ات کہ آ نا دراھیں جناور انا گشتت بلے نوں ایثرا
 جناورانی ڈاکٹر اہا کپنگ کہ آ نہی شہ لاری ۽ کہنیں نام نہ لوڑ نیگت۔ بس ردنہی ۽ سب ہمیش
 انت“۔ جناور شہ اے گپاں، دلجم بوتان۔ وھدے سکوئی لرے باکسری مرگے ایندگہ حال دانت و
 گشت، کہ ”آ نہی گوں جوانی ۽ ہیال دارگ بوتگ و باز گرانیں دارو و درماں دیگ بوتگ ات۔
 نیولین ۽ دو اگے وھدا اے پکھوں نہ کڑت کہ آ درماں چمکس گراں اتنت“۔ اے اٹکنا نا
 جناورانی دلے تہا چیزے شک و افسوز کہ وتی سنگتے موتے، باروا اتت کم بوتان و آھاں مارت کہ
 شرانت آوشی ۽ تہا بیران بوتگ۔

نیولین یک شنبہ ۽ صبحے دیوانا وت بہر زرت و باکسرے باروا یک کسانیں گشتانکے
 دات و گشت ”اے و ابوت نہ کت کہ آ رازنگا فارم ہاوسا آ رگ بہ بیت۔ بلے اے باگے پلانی یک
 مزینں ہارے جوڑ کنگ و آ نہی قیرے سرا ایر کنگ بوت کت“۔ لہتیں روچا رندھو کاں باکسری یاتا
 یک دیوانے اڈ دات۔ نیولین وتی گشتا نک گوں باکسری نعرھاں، ”من سکت جھدکنیں، کامریڈ
 نیولین مدامی راست گشتیت“ آ سر کڑت و ہمے گشت، کہ دوہمی جناور ہوں ہمے نعرہ آنی سرا عمل بکناں۔
 آ روچا وھدے باکسری یاتا مراگش بوتگ ات شہ و لنگڈ نا یک لاری ۽ اھت کہ آ
 نہی تہا دارے یک مزینں ”بوکسے“ ایر ات آ دلو ت جاھا دیگ بوت۔ آ شپا تو پانی نیں سوتانی توار ہر
 نیمگا تالاں بوھگا ات کہ آھانی تہا پر آ زاریں توار ہوں ہوار اتنت۔ اے توار داں شپے یازدہ بجاہ
 اتنت و پدا گوں شیشگے پروشگے تواراھلاس بوتنت۔ دوہمی صحبا ”فارم ہاوسا“ داں پیشما بے تک و
 توار ی بوت۔ دراہیں کوکار و جگا بیگواہ بوتگتت۔ یا کہھوک زرانی دست گرگا دست گٹ اتاں۔ دان
 کہ وسکی بگرنٹ۔

دہمی در

ماہ وسال گوسنتت۔ موسم اہت وشت انت۔ ہما جناور کہ آہانی عمر کم بنت انت، ہلاس
 بوواناشت انت۔ او یک وهدے ہنجیں اہت کہ ہنجمن، کلو ورو کو ہارا موسس یاد گہ لہنتیں ہوکاں ابید
 کسے ہوں پشت نہ کپت کہ آرا آشوبے ساری ے چست وایریات بہ بنت۔ میورل پیران بوتگت۔
 بلوبل، جیسی، پنچ مرنگ انتت۔ جوڑ ہوں شرابے ہنوشی ے ڈیہ ے دگہ بہرے ے وتی گسے تہا مرنگ
 ات۔ سنوبال بے ہال کنگ بوتگ۔ لہنتیں جناور کہ آہاں آرا زانت آہاں ابید با کسر ہوں بے
 ہال کنگ بوتگت۔ کلو ورو کہ یک پیریں بلے زرنگیں اسپے ات مگہ آہڈ و بندے نادر اھی ے آماج
 ات۔ آنہی چم ہوں نزور انتت۔ دو سال ساری ریٹائر بوتگت۔ بلے راست ایش ات کہ داں مرچی
 ے پنچ یک جناورے ریٹائر نہ بوتگت۔

چراگ جاھے یک کنڈے ے پیریں جناورانی و استا جاھے کارشہ ساری ے دارگ بو
 تگت۔ نیولین نوں یک زانت کاریں حاکے جوڑ بوتگت۔ سکونی لرباز نڈ بوتگت و آنہی چم نزور
 انتت۔ یکا پیریں ہنجمن ہوں ہم ہا وڈ ات کہ ساری ے ات۔ ابید اے بدلی ے کہ آنہی شمپ ے
 سرے مود اسپیت بوتگ انتت و با کسرتی مرگا رند لور و کم گپے جنگ ات۔ نوں فارے تہا جناورانی
 دگہ تہر ہوں و دی بوتگت۔ پداہوں اے گیشی کم ات کہ گوسگیں سالوں گماں کنگ بوتگت۔ بازیں
 و دی بو وکیں جناورانی و استا آشوب یک روایتے متنگ ات کہ آہانی مزناں داں آہاں رستگ
 ات و بازیں نوکیں آو کاں اے پیہیں گپ بہ نہ اشکلیتگ ات۔ اے وهدا دلوت جاھے تہا کلو ورو
 ابید ہوں دگہ سے اسپ انتت۔ آباز جو انیں جناور، کارے ہدوک، و جو انیں سنگت اتاں۔ شہ

آہاں کسے ے ہوں الف۔ با۔ شہ B ے دیمایات کرت نہ کرت۔ گوں آہاں آشوب و انیملرم ے با
 رواہرچی کہ گشگ بوت، ہما دانا آہاں من ات۔ خاص کن کلو ورو ہرچی کہ گشت، آرا ہما وڈ منگ بو
 ات۔ پرچہ کہ آچو ماسے ڈولا آنہی عزت کرتنت۔ بلے آگپاں پوہ پیتاں یا نہ، مدامی ہے شک اتت۔
 فارم نوں باز سبز و آباد و ہلاکینے جہتا شتر بوتگت۔ اے فارے تہا دو گاڑی آنی گیشی بوتگ۔ کہ آہ
 مسٹر پلنگٹنا بہا زورگ بوتگ انتت۔ گواتے کار جاہ گوں سوب مندوی ے جوڑ بوتگت و نوں فارے تہا
 وتی مشین ات کہ غلبا ساپ کنگے کارے کرت۔ ایٹی ابید کاھے رونگے مشین ہوں ہمایانی وتی ات۔
 بازیں دگہ ماڑی ہوں جوڑ بوتگت۔ و بیہروتی و استا یک کچک گاڑی ے گپتگ ات۔ گواتے کار جا
 ہا دنگہ توں و دی کنگے کار بنا نہ کرتگت شہ آنہی کئی ے درشکے کار گرگ بووگا ات کہ شہ آنہی بہا کنگا
 مزنیں پائید گے رسگا ات۔ جناور نوں دگہ یک گواتے کار جاھے ے جوڑ کنگا مزنیں جہدے کنگا
 انتت۔ ہمے گشگ بووگا ات کہ ایٹی جوڑ بووگا رندا ایٹی تہا ڈاٹا مومو ے جنگ بیت۔ سنوبال نی گوشکے
 ردا اے آسرا تیبانی و اب کہ ہمک، بجاہ روژناہ بیت۔ سر دین گر میں آپ ریست۔ پنگے تہا سے روج کا
 ربیت۔ اے و اب گندگ در اپناں بے ہیال کرتگ ات۔ نیولین ے ردا اے پیہیں جہرگ انیملرم
 ے راہند انی ردا نہ ات۔ ہتیں وش۔۔۔ آنہی گشگ ات کہ شہ بازیں جہد و جہا زندارا گوں
 راہند ان گوازیں گار سیت انت۔ چونائی ہے زانگ بوت کہ ”فارم“ نوں باز سیر و آباد بوتگ۔ بلے
 ادے جناور سیر نہ بوتگتت ابید شہ ہوک و کچکاں۔ بلکنا ایٹی چیزے سبب اے بیت کہ نوں دلوت
 جاہا ہوک و کچک زیات بوتگت۔ ایٹی اے مطبل نہ ات کہ آہاں وتی کار نہ کرتاں۔ آہاں کار
 کرت چوش کہ سکونی لربکارے چار گے وهدا یکیشلا رپٹگ ات۔ آنہی اے کار ہوں یک کارے
 ات۔ کہ آرا ابید گہ بازیں جناور پوہ ہم نہ بوتگ انتت۔ چوش کہ یک رندے سکونی لربا ہا ناگشت کہ
 ہوک ہمک روج باز کار کعت۔ پدرو رے کہ فائل، رپورٹ دیوانانی کار و ابید گہ چیزانی رد و بندا
 دست گٹ انت۔ اے درھا کا گدانی سرانہشتہ کنگ بنت و مول و مرادے پیلوئی ے آس دینگ بیت
 اے کار جناورانی زندے و استا مزنیں ارز شے دارنت، ”سیکونی لربگشت۔ بلے کچک، ہوک و تی جہدا
 ورا کی چیز و دی نہ کعت۔ آہانی تہا مزنیں کسا سے ہوار انت۔ پداہوں آہانی واہشات و واہگ

مدامی ستا کر زنت۔ آدگہ وتی زندے باروا ہے مارنت کہ پیشے ڈولا انت۔ آپیر گا گترنگ آنت، کا
 ہانی سرا وسپنت۔ آپ شہ کنڈاں ورنٹ۔ آڈگارانی تھا کار کعت۔ سردی ے موسا سردی ے
 آماج بنت وگرمگا ملسک آھاں نیلنت۔ برے برے آھانی تھا ہما کہ پیر انتنت وتی گو سنگیں
 روچاں یات کننا نا اے مارنت کہ آشوبے بنداتی روچاں وھدے کہ جو زچہا درکنگ بوتگ آت جا
 ور شر تر بوتگنت یا زیات ہراب بوتگنت۔ بلے آھانا چچی یات نیاھگا آت۔ آھانی کرا نچ چوشیں
 چیزے نیست آت کہ آ انہی کمکا وتی ہنوںیں وگو سنگیں روچانی شری وھرابی ے زانت بکرتیں آت۔
 آھانی کرا چچی نیست آت ابید سکونی لرتی حساب و دادے کہ آ انہی کمکا مدامی ہے سکین داتے، کہ ہر چیز
 ے تھا گھتری آھگا انت۔ جناوراں اے جیڑھارا شہ گیش وگیوارا ڈن زانگ آت۔ چونیا آھانا
 اتنکس وھدھوں رست کہ آیشی باروا پکر کرت بکناں۔ یکا پیریں نچن کی یاتانی تھا پیلو یوں حال و
 احوال استنت کہ شریں روچ نہ ساری ے است آت نادیمہا کایت۔ ناسک زیادہ شرو ناسک زیات
 ہراب۔ ہڈ، ڈکھونا ایتی، آ انہی گشت، کہ ”زندے نہ بدل بوکیں قانود آنت۔“

پداھوں جناوراں وتی دل دور نہ دانتک۔ آبالکل بربانہ بوتگنت۔ داں اے ہدا کہ
 اے جاوراں ہوں، آھانی عزت، حق، دلوت جاھے باسکی ے سببا براجاہ انتنت۔ اے ہنوں ہم
 ڈیچھ ے یکیں ”فارم“ آت۔ درھیں انگلستانا کہ جناورانی وتی آت کہ آ انہی ے واہند جناوروت
 انتنت۔ اے بیون ونا ایتیں زندے سراشہ اے جناوراں کسے ہوں توری آورنا ے بہ بیت یا نوکیں
 آو کاں کہ آھانا شہ وہ یا گیسٹ میل دوریں فارم ے آرگ بوتگنت۔ آھاں ہیران بو مگ و بد
 آیک یلداتگت۔ وھدیکہ پننگا آس برت یا سبزیں پیر کارا برز بوگا دیست اش، گڈا آھانی دل
 شہوشی ے بال بوتگنت۔ وپدا آھانی گپ وترانے بن گپ کہنیں بہادری ے نیمگا ترینگ آت۔ جو ز
 ے درکنگ پتیں راہبندانی ہشتہ کنگ، آمز نہیں جنگ کہ آ انہی تھا ارش کونکیں انسانا ناپروش ویک بو
 تگت۔ بز ان کہ کہنیں بچ یک واپے ہوں بے ہیال نہ بوتگنت۔ جناورانی ”جمہوریہ“ کہ آ انہی باہتا
 میجر انگتگ آت۔ وھدے انگلستانے سبز ویتا پیں ڈگار شہ انسانانی زیا نا رکھینگ بنت اے گپانی سرا
 انگہ باور انگ آت۔ آروچ ضلور کا بنت۔ بوت کنت زوت میاھنت۔ بوت کنت ہما جناورانی

زندہ میاھنت کہ اے وھد ازنگ انت بلے پداھم کایت ضلور۔ ”انگلستانے ظالم نہاراں“ والا
 نہیں سوت چیر اندری ے جنگ بوت۔ اے راست آت کہ اے باروا ہمک جناور سر پدا آت بلے چوش
 کہ اے سوتارا مہلو کئے دیما کساجت نہ کرت۔ بوت کنت ایشی سبب ایش آت کہ آھانی زندسک
 گران آت و آھانی دراہیں واپانا معنا نہ رستگ آت۔ پداھوں آسر پدا انتنت کہ آلس جناورانی وڈانہ
 آنت۔ اگاں آشدیک بنت گڈا ایشی سبب ظالم انسانا نہ بنت۔ اگاں آسک جہد کنناں گڈا وتی
 واستا کنت۔ دلوت جاھے تھا چشیں کسے نہ آت کہ دو پادانی سرا کشتگ آت۔ یک مہلو کے دوہمی
 مہلو کارا سروک و مستر توار نہ کرتگ آت۔ دراہیں جناور برابر انتنت۔

یک روچے گرماگے بنداتی روچاں سکونی لریشانا حکم دات کہہ آ انہی پشٹا پیاھنت آ انہی
 آھانا زرت و فارمے ہما جا گہاشت کہہ اودا کشت وکشار نہ بوگا آت اودا ہید و صنوبرے درچک و دی
 بوتگنت۔ میٹاں دراہیں روچ سکونی لرے سروکی ے درچکانی تاک وار تگنت۔ بیگاھا آوت دلوت جا
 ہاواتر بوت بلے میٹانا گشتے کہ آھمو دا بہ بنت کہ ہنوں است آں اے یک گر میں بیگے آت۔ اے
 پیما یک ہفتگے گوست۔ کہ دوہمی جناوراں آرانہ دیست۔ سکونی لر ہر روچ مز میں وھدے گوں آھاں
 گوازینت۔ آ انہی ایند گرانا ہے گشت کہ آیک دو می سوتے آھاناھیل دیگا انت کہ آ انہی واستا تھناتی
 الہی انت۔

وھدے میٹاں و اتر بوتان گڈا ایک و شیں بیگاھے ے جناوراں وتی کارھلاس کرتگ آت و
 فارمے ماڑی ے ہیمگا روگا انتنت کہ آھان شہ حویلی ے اسپے تر سناکیں شدگے توار اشکت۔ اے کلوور
 تی توار آت۔ آ انہی پدا شدات گڈا درائیں جناور حویلی ے نیمگا تچا ناست آنت پدا آھاں ہما چیز
 دیست ہما کہلو و رگندگا آت۔ اے یک ہو کے آت کہ وتی پشٹے پادانی سرا گر دگا آت۔ ہاں اے سکو
 تی لرات عجیبیں ڈولے ے۔ چوش کہ اے ڈولا آوتی وز نے سبب ے و تارا داشت کرت مکنت۔ بلے پدا
 اھوں آودا گر دگا آت۔ پدا ساسھتے ے رند شہ فارم ہاؤ ساھوکا نی یک دراجیں قطارے دراھت
 آدرھواتی پشٹے پادانی سرا روگا انتنت۔ لہتیں شہ دھمیاں زیات زانتکا رانتنت۔ لہتیں انچیں انتنت۔
 کہ گندگا گوں ہے زانگ بوت کہ آھانا کمک ے واستا لٹے ے ضلور ات بلے دراھیناں گوں

سوب مندی ء حویلی ءے چکر پیلو کرت۔ پدا کچکانی گرگ و سیاہ مرغے توار ”بادب با ملاحظہ ہوشیار ء“ ہوار نیولین وت ودی بوت۔ سیدھا، گران و سنگیں شرپ داریں اندازے ء ادا اودا پمانا شانک دیانا۔ و آنہی کچکاں آرا چپ چا گرد کرنگ ات۔ اودا پیلوی ء بے تک وتواری ات ترس آماچی، شنگ وشانگی ء یکجا، دراہیں جنا وروھوکانا یک قطارے ء مدان مدانا حویلی ء مارچ کنانا گندگا اتنت۔ ہمزاتنگ بووگا ات کہ دنیا چپی بوتگ وشہ برزا جہلا اھتگ۔ پدا ہما سہت ہوں اھت۔ اولی ڈکے سہت، ہمک چیزا، ہوار کچکانی بیما ہوار سالانی سائے لھیل و عادت۔ گلگ نہ کنگئے عادت۔ ہرچی کہ بوتیں آھاں گلگے لہزشہ وتی پدا درنہ کرنگ ات بلے ہنوں اے سہتا، یک سگلے ء وڈا کلیں میشاں سوت جنگ بنا کرت۔

”چارپادشرانت

دوپادسک ہراب“

”چارپادشرانت دوپادسک ہراب“

”چارپادشرانت دوپادسک ہراب“

اے سوت و آھانی نعرہ داں نیچ ملٹا برجا دمنت۔ وائے وھدا میشاں زھرشانی ء ابید دگہ نیچ نہ کرت۔

”نجنمن وتی کوچکے سراپونزے برمشے مارت۔ آنہی چک جت وچارت۔ اے کلوور ات۔

آنہی پیریں چمانی روٹانائی

شہ مدامی ء زیات کم ات۔ آنہی بیدشہ گوشگا آنہی گردنے پٹانا چکت و آرازرت وھا نیمگاشت کہ اودا ہفت پاکیں راہند نیشہ اتنت داں یک یا دوملٹا آنہی دیوالے نیمگا چارت پدا آنہی گشت۔ منی چم زور بوتگنت بلکنا ہما وھدا، کہ من ورناتوں۔ ہما وھدا ہوں

المی سرانیشگینا رامن ونت نہ کرنگ ات بلے منا ہنچو لگ ات۔ کہ اے دیوال نہ انت

۔ پے ہفت پاکیں راہند ہانت کہ ساری ء بوتگنت نجنمن؟

نجنمد یوالے سرانیشا نک ونت۔ اودا بیدشہ یک پاکیں راہند ءے دگہ چچی نیست ات

۔ و آراہند المیش ات ”دراہیں جناور برابر بلے ہنیں جناور شہ دومی جناوراں زیات برابر انت۔ المیش رندا المیش با رواسک ہیران وھبکہ نہ بوت۔ وھدے دوہمی روچاھوک پے کارے چارگا اھتنت گڈا آھانی دیے پاداں ہنراتاں۔ المیش سراھوں کس ہیراں نہ بوت، کہ آھوکاں وتی واستا وائر لیس سیٹ گپنگ۔ وٹیلی فون جنگے ہوں کار بووگا انت۔ دگہ المیش کہ جان بل، ٹٹ پٹس، ڈیلی مرر اخبار ہوں زور گے چن ولائچ بووگا انت۔

اے گپے سراھوں کس ہیراں نہ بوت۔ وھدے نیولین دلوت جاھے باگے تہاٹیلانی کنگا گندگ بوت۔ و آنہی دپا پاپے ات نا آوھدا کہ وھدے ہوکاں شہ مسٹر جونزے الماری ء آنہی گددر کرت وگورا کرتاں نیولیں وت گوں سیاھیں کوٹا درابوت مٹک گیر، تپنگ (چرمی موزہ) گندگ بوتنت۔ المیش تہاھوں ہیرانی ءے گپے نہ ات وھدے آنہی دل پسندیں ہوکا ابریشی جرگورا کر تگ ات۔ ہالہیس کہ مسٹر جونز یک شنبہ ء گورا کر تگ ات۔ یک ہفتکے ء رندا پٹیشیے وھدا بازیں کچک گاڑی ءے فارمے اندرا اھت۔ شہ ہما نیگیں جناورانی واڑا یک ڈلے ء رالوٹا نیگ بوتگت آدلت جاھا گرداں تو سیپ وستا کنگا اتنت خاص کن ”گواتے کار جاھے“

باز تو سیپ وستا اش کرت۔

جناور شہ ڈگا راشلغم درکنزگا اتنت۔ آگوں جو انیا وتی کارا کنگا اتاں۔ آھانی سر جہل اتاں و آھاں اے نزانت کہ باریں آشہ ہوکاں ترسگا انت یا شہ تر وتاب کنوکیں انساناں۔ بیگاھا دلوت جاھا کنگد وٹھکا ابید سوتانی الہاں ہوں بوت۔ پدا ہما دمانا ہور وتو تریں توارانی نیمگا آھاں دلگوش گورگرت۔ اودا چے بوت کنت۔ مروچی اولی رندا انت کہ انسان و جناور برابر ہی ءے بنیا تا دو چار کپگا آں۔ آیک قول بندے ء آسرا گوں ہاموشی ء دلوت جاھے باگا اھتگ اتاں آگیٹے دپا اھت و اشتاتاں۔ آتر سے آماچ اتاں۔ بلے کلوورد یما اھت و آھانا تہا برتے آداں ماڑی ء پنچگانی سراشت انت و برزیں جناوراں شہ ورگے بانے دریگاں تہا چارت۔ اودا ٹیلے چپ و چا گردا نیم درزن انسان و نیم درزن شرپ داریں ہوک ہتنگ اتاں۔ دوہمی ہوک وتی وتی جاھا گوں دجی ء ہتنگ اتاں، آدرھاپتائی کنگا اتاں۔ بلے سہتے ء واستا لیب اش بند کرت ویکے دوہمی ءے سلامتی

عے جام اش وارت۔ یک مزنیں جگے گونت اش کہ وار وار بیتر اش ماں گرت۔ بانے تہا ساڑی بچ
یکے جنادرانی ہیراگی نے نیگا دلگوش گور نہ کرت۔ کہ آشدہ دریگان تہے سرو پراں چارگا اتاں۔

فاسک وڈے پلنگلٹنا شرابے مگے زرتنگ ات وشتات۔ وگشتے کہ من دراہیں مردمانا دعو
ت دسین کہ آمے دراحینا فی سلامتی نے جاما بہ تنگاں۔ بلے چہ ایٹی پیش چیزے گشگ المی انت۔
آ نہی گشگ بنا کرت۔ من باز دلجم اوں و منا باور انت کہ ادا دراحیں نندوکانی و استا یک مزنیں
وہدے و رذہنی مرچی ہلا س بوت۔ گوسگیں روچاں آیا ادا ساڑی دگہ کسے اے ہمیں جہزگ نہ
دا شگت۔ بلے آ وہدا ہت و رست۔ کہ دولت جاھے گراں مہندیں و اہندانا عزت و شرپ دیگ بو
ت۔ اے گپ نے دگہ ہمیں سبب نے نہ ات۔ بوت کنت ایٹی سبب ہما شگ انت کہ ہما نیگیں
انسانانی دلاں و دی بوتگاں و ہراہیں گام گچ و شہ ردی آں بو کیس ویل و واقعہ دیما اہتگاں۔ ہے
زانگ بوتگ، کہ ہنچیں فارمے کہ آ نہی و اہندھوک بہ باں۔ و آ نہی ہلا نیوک ہوں ہے بہاں آ چنکس
ہما نیگانا پریشان کرت کنت۔ بازیں فارمے و اہنداں بید شہ یک پٹ و پو لے اے مارت کہ
ایٹی سبب دوہمی فارمے جنادرانی زندے راہ و راہندا فی تھا اڑاندے و دی ہتیں۔ آ وتی جنادران ہوار
داں اے ہدا کہ انسان نوکرانی بارواہوں پریشان اتاں۔ بلے نوں دراہیں و سوسہ ہلا س بوتگت۔
مروچی آ نہی و آ نہی سکتاں دولت جاھے تر و تا بے و ہداں یک یک اچ جا گہاراہوں و تی چماں
دیگت ات و آہانا چے رست؟۔ یکا کارے وڈ و پیم نا بلکنا راہ و راہندا فی پابندی، قانو دحا کمی، کہ پہ
دوہمی دولت جاھے و استا یک مثالے بوتگت۔ توری آ فارم کجاہوں بہ بنت آ را باور انت و آ را اے
گشگے حق است انت کہ اے کسانیں جناور زیاتاں چہ زیات کارکناں و شہ ڈیہے نے دگہ جنادران
وراک اش ہوں کم انت۔ بیشک آ نہی و آ نہی سکتاں ادا ہرچی کہ دیست و فہمت، آراز و تاں زوت
و تی و تی دولت جاہانی تھا آرگ لوٹ آں۔

چونائی من و تی ٹوکا ہلا س کنگا ساری و تی مہروانیں جہزگاں درشان کنگ لوٹیں و امیت
کنیں کہ آ ہے پیدا دولت جاہ و دوہمی ہما نیگانا بر جاہ بہ باں۔ ہوک و انسانانی میاناسیت و پانیدگانی
درگتا نہ مڑائی نے ضلورت ات ویکہ استقت۔ آہانی جہد و جنجال ہما انت کہ میگ انت۔ چے ہر

جاہ پوریا گرانی اڑ و جنجال نیست انت؟۔ ادا ہے مارگ بووگا ات چوش کہ مسٹر پلنگلٹن نندوکانی
دیما یک تھون و چکندی چیزے گوہگ لوٹ بلے ہما دانا اے گپے وشی آرا ہنچش لاچار کرت کہ
آ نہی بچ گشت نہ کرت۔ بلے زوت آ نہی و تی جہزگ و مارگانا کڈن کنانا کہ (آ نہی دیم سہ تریگ
ات) آ نہی ہما گپ گشت۔ ”اگاں جہلی تیکے جناور شے و استا ڈول و بدانت گڈا مے ہدا ہوں جہلی
تیکے مردم است انت۔“ شہ آہنی اے گپا ٹیلے چپ و چاگردانندوک لاچار بوتان کہ بہ کنداں۔ مسٹر
پلنگلٹنا یک برے پداہوکا نامبارک باددات کہ آ جناوراناکم آں چہ کم وراک دینت و زیاتاں چہ
زیات کارگراںت و مپتا مہر پیش نہ داراں۔ چوش کہ من دولت جاہا دیگت۔

”گڈا سرا من شہ نندوکانا ہے گشیں کہ آ پادیا انت۔ اے گپے ہیا لا بدانت کہ آہانی
گلاس و اہالی نہ انت۔

شرپ داراں ”پلنگلٹنا و تی گپ و تران آ سر کنانا گشت“ شرپ داراں نندوکانا۔۔۔! منا
و شی بیت کہ شہا درہا و تی سلامتی نے شرابا بہ تنگت دولت جاھے گہو دی نے شراب۔“

پدا گوں جوش و جہزگا چاپ جنگ بوت و تی پاداش گوں زورا ڈگا راجنت۔
نیولین گوں گل و وشی و شہ و تی جاہا پادا ہت و پلنگلٹن نے کراہت و تی گلاس گوں
آ نہی گلا ساجت و تنگت نے۔ و ہدے چاپانی توار بند بوت گڈا نیولین گشت کہ آہم چیزے گشگ
لوٹیت۔ نیولین نے ساری نے گشتا نکلے وڈا اے ہوں کسان و لہتیں گپے گشتا نکلے ات۔ آ نہی گشت
کہ آہوں شہ اے گپاوش انت کہ رذہنی نے زما نگ ہلا س بوتگ۔ دیر انت کہ بدواہیں دژ مناں
اے ہمیں بے سرو پا دیں ہبرتا لاں کرتگ ات۔ کہ منا و ایندگہ جناورانا باور ات کہ دولت جاھے آ شہ
باراز و رکنگ بووگا انت۔ چونائی آ ہما نیگیں دولت جاھے جناورانا بے تاہیر کنگا سوب مند بو
تگاں۔ بلے راستی ہمیش انت بچ نہ بوتگ۔ مے و مے زبکیں و مرچی کیں و اہش ہے بوتگ کہ ما
گوں ہما نیگانا امن و ایمنی آ نہنداں، و با پارہوں بر جاہ بہ بیت۔ اے دولت جاہ کہ ایٹی ہلا نیگے
کار آ نہی دستانت۔

آ اسلا یکے دومی نے کھکے ہنچیں ادارے کہ آ نہی کاغذ و دستاویز آ نہی و تی کرانت۔ و

کلیں ہوک ہوری ء آنہی واہندا انت۔

آنہی اے ہوں گشت کہ آہ بہمیت کہ کہنیں شک و بے باوری ہما ڈولا برجہا مانت۔ پدا
ہوں ہنونا فارمے تہا لہتیں بدلی ہم آرگ بوتگ، کہ شہ آنہی پیسہ ئے تہا گیشی کیت۔ چوش کہ جنا
ورانی بے وکوبی ات کہ آھاں یکے دوہمی ء را کا مرید گشتگ ات و توار کرنگ ات۔ اے رسم و رواج
ہلاس کنگ بوتگ۔ ایثی ابیدرگہ یک عجیب دودے ایث ات ہمک یک شنبہ ئے صحبا کلیں جنا و مار
چ کنا نادان جنا ورے کڈ ولاشت انت کہ آباگے یک کنڈے ء کنبہ ئے سرا ایر کنگ بوتگ ات۔
اے بے پائیدگیں دودھم ہلاس کنگ بوتگ۔ وھد یکہ کڈول ساری ء کل کنگ بوتگ تروتا ب
کنوکیں مہماناں بلکن دیگت کہ سبزیں بیرک دارے سرا مک بوتگ آنہی سرا ساری ء گوں اسپتیں
رنگا سرمب وکانٹ جوڑ کنگ بوتگت۔ آراہوں ساپ کنگ بوتگ ونوں آیرک سبزرنگے یک
سادگیں بیرکے بیت انت۔

مسٹر پلنگٹن ئے باز جوانیں گشتا نکلے سرا یک کسانیں ایرادے کنیں آاے کہ آنہی بنداتا
بگرداں گڈسرا اے فار مارا ”ایٹمل فارم“ گشتگ۔ بلے نون من اولی وار اے جارا جنیں کہ دیم ترا
اے نام بلہ دیگ بیت و ایثی جاھا ایسٹرا ”میزر فارم“ گشتگ بیت کہ منا باور انت کہ اے ایثی اصلی و
جوانیں نام انت۔

”عزت منداں“۔ نیولیں وتی گشتا تک ہلاس کنا ناگشت۔ ”من ہوں شمارا سلامتی ئے
شرابے حاترا گشیں۔ بلے دوہمی وڈے ء۔ شاموتی گلاساں داں برزا پر بکن ات شرپ داراں من
ہے گشیں کہ شاد رہا ”میزر فارم“ ئے سلامتی ئے جام ء بتنگ ات۔“

ساری ئے وڈا یک رندے پدا زور داریں چا پ جنگ بوت و گلاس ہالی بوتنت بلے ڈنا
اوشنتو کیں جنا وراں اے ندرگ چارانا اے مارت کہ اے ہیران کنوکیں، نوکیں چیزے بووگا ات۔
اے کجام گپ ات کہ ہوکانی دیسے سرا بدلی ئے اھتگ ات؟۔ کلو ورتی نزوریں چم شہ یک دپ و
دیسے دوہمی دپ و دیما شاک دا نتنت۔ آنہی دیست آدراھینانی بازیں دپ و دیم اتنت۔ آکجام
گپ ات کہ آھانی دپ و دیماں بدل کنگا ات؟

پدا چا پ ئے تو ارہلاس بوت، آھاں پتائی لیب کنگ بنا کرت کہ ایث اداری کی مہتل بو
تگ ات و گوں ہاموشی ء جنا وراں وتی راہ گپت دنگلہ آشہ دریکا گیسٹ گز دیما شتگ اتنت کہ یک دم
اشتاتاں۔ شہ فارم ہاوسا تیزیں و برزیں تو ار آھگا اتنت۔ آتچا نا پدا دریکے ہدرا ستنت و تہا چارگا
لگ اتنت۔ ہو تہا و امز نہیں گل بدارگے۔ کوکارو جگا، یکے دوہمی ئے سرا شتک و زہرا پدین اندازے ء
مسٹر پلنگٹن ”انکار“ بووگا ات۔ ایثی سبب ایث ات کہ نیولینا و پلنگٹن یکے دوہمی ء دغا کرنگ ات۔
دوازدہ تو ار شہ زہرا کوکار کنگ اتنت و دراھینانی زہر شانی یک پیما ات۔ اے جست غیر
ضلوری ات کہ ہوکانی دپ و دیما ناچے بوتگ۔ ڈنا اوشنتو کیں مہلوکا مردم ء را چارت۔ پدا ہوکارا
چارت و پدا مردم ء را۔ بلے اے گشتگ بازگران ات کہ ایثانی تہا کئے ہوک انت و کئے مردم۔

The Thief and The Dogs

ڈزءُ کُچک

By: Naguib Mahfouz/Translation: Sharf Shad

Sohb

(Balochi Novel)

گندم کی روٹی

By: Abdul Sattar Purdli/Translation: Shah Mohammad Marri

Memoirs

یاداشتیں

By: Saddar Ud Din Aini /Translation from Persian: Shah Mohammad

Da Abbasen Sapeday

اباسین پہ سحر ہوتی ہے

By: Saddar Ud Din Aini /Translation from Pashto: Shah Mohd Marri

The Death of Ivan Ilyich

ایوان الیچ ۽ مرگ

By: Leo Tolstoy/Balochi Translation: Dr. Bezan Baloch

Animal Farm

اینمل فارم

By: George Orwell/Balochi Translation: Dr Ali Dost Baloch

سنگت تراجم کی کتابیں

Sangat Translation Series

10 Days That Shook The World

جہاں جسکیں دہ روش

By: Jhon Red/Translation: Shah Mohammad Marri

Letters of Jennie Marx

جینی مارکس کے خطوط

By: Jennie Marx /Translation: Shah Mohammad Marri

Liberty

آزادی

By: Christopher Cordwell/Translation: Shan Gul

No One Writes to the Colonel

کر نلا کس کا گد نبشته نہ کنت

By: Gabriel García Márquez/Translation: Fida Ahmed

The Daughter of Farmer

بَزَغَرِ نَا مَسْرُ

By: Noor Mohammad Tarakai/ Translation: Hameed Aziz Abadi